OUVERTURA

Ноты с сайта www.notarhiv.ru

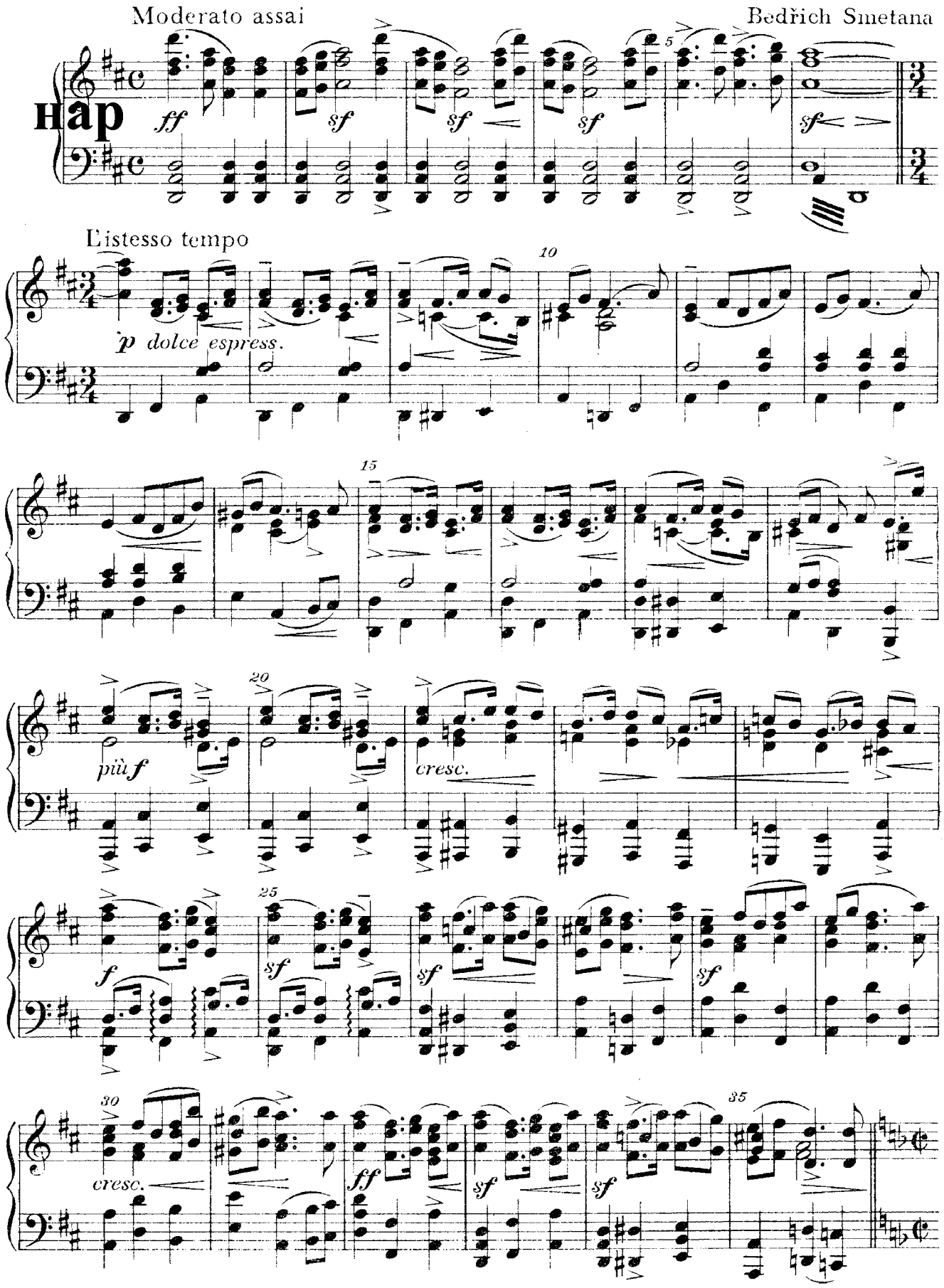

Allegro (♩ = ♩)

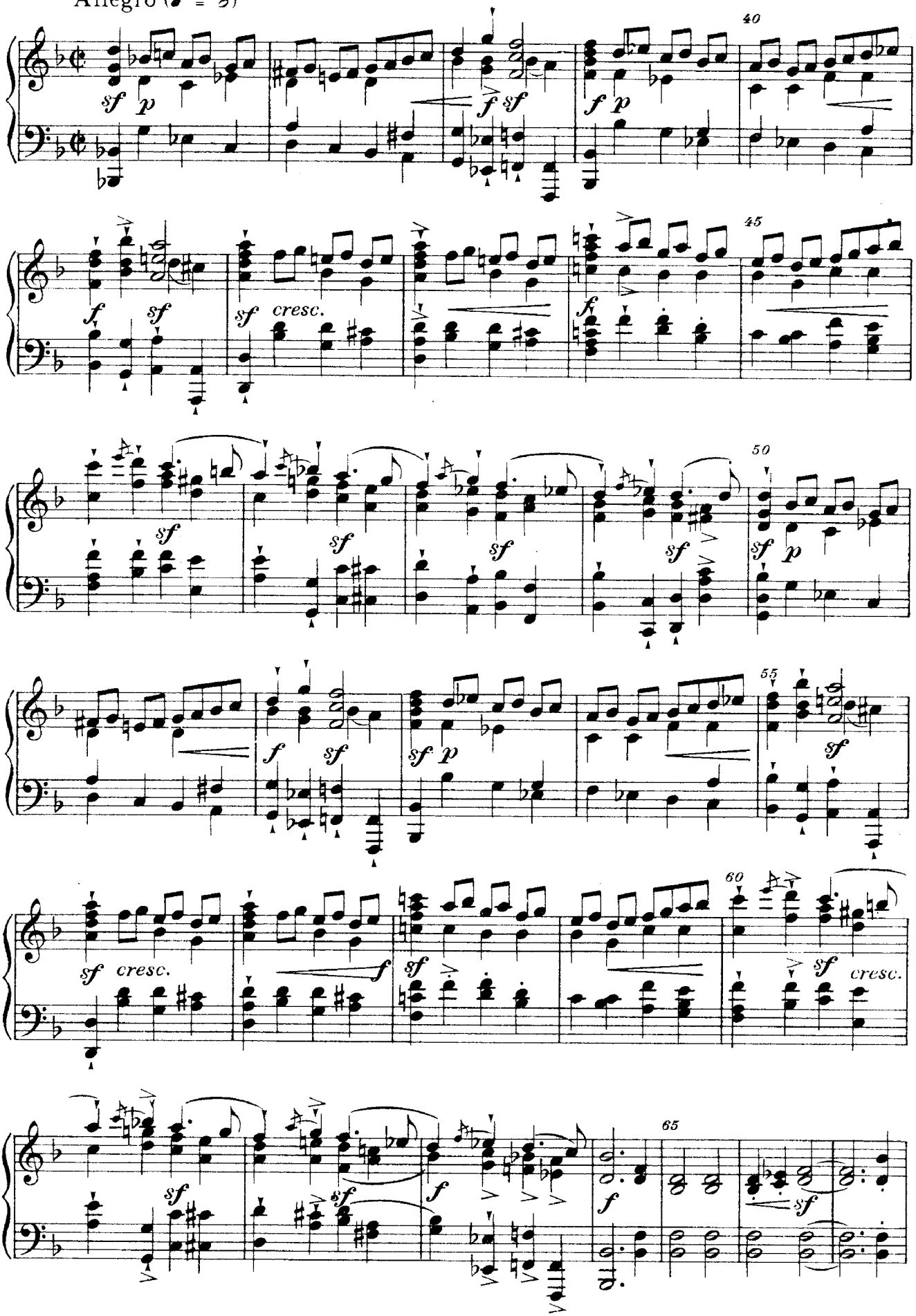
sf
p
f
sf
f
p
40
f
sf
sf
cresc.
f
45
sf
sf
sf
sf
50
sf
p
f
sf
sf
p
55
sf
sf
cresc.
f
sf
60
sf
cresc.
sf
sf
f
f
65
sf

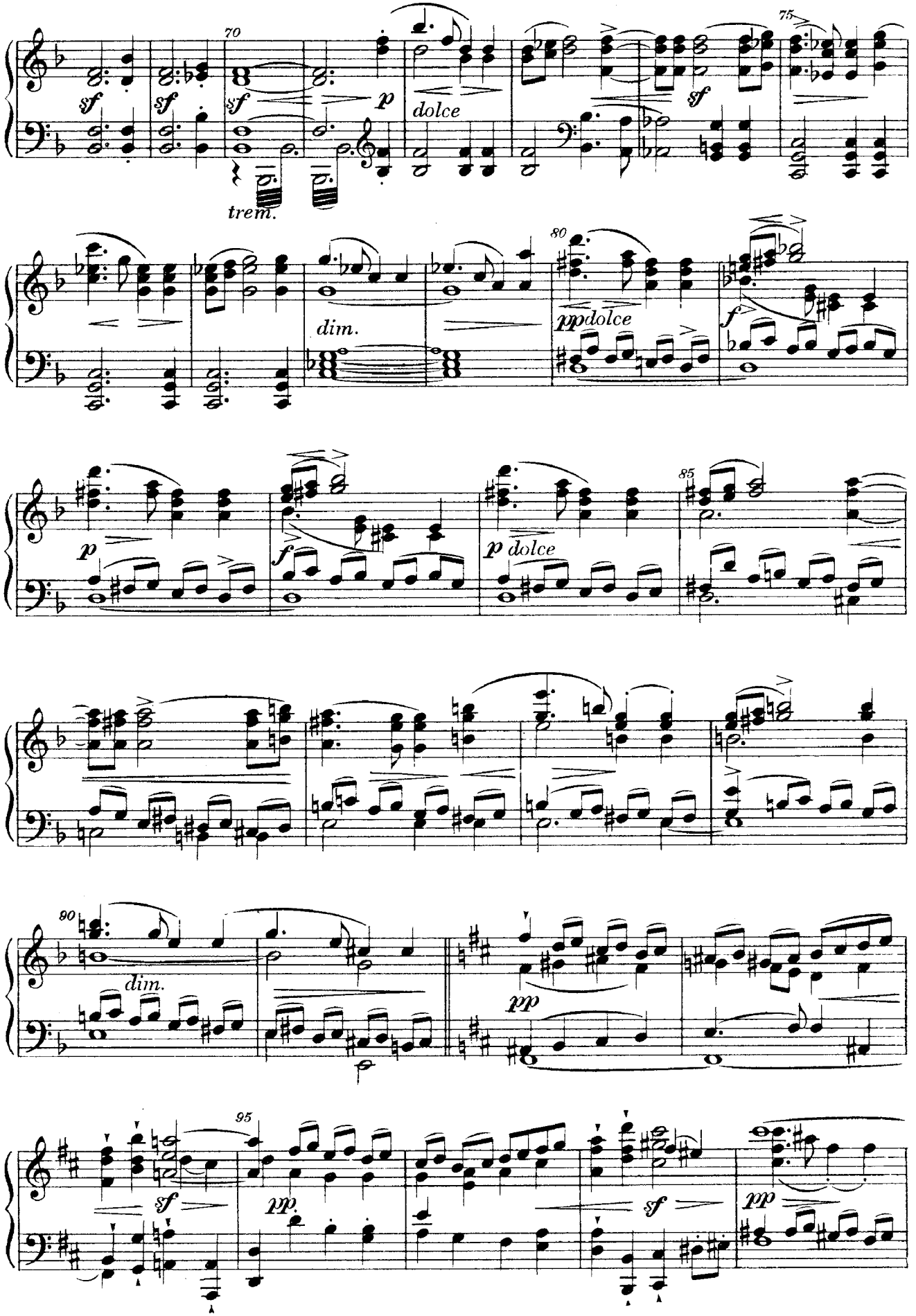
70
sf
sf
sf
trem.
p
dolce
sf
75
dim.
80
ppdolce
f
p
f
p dolce
85
dim.
90
pp
sf
95
pp
sf
pp

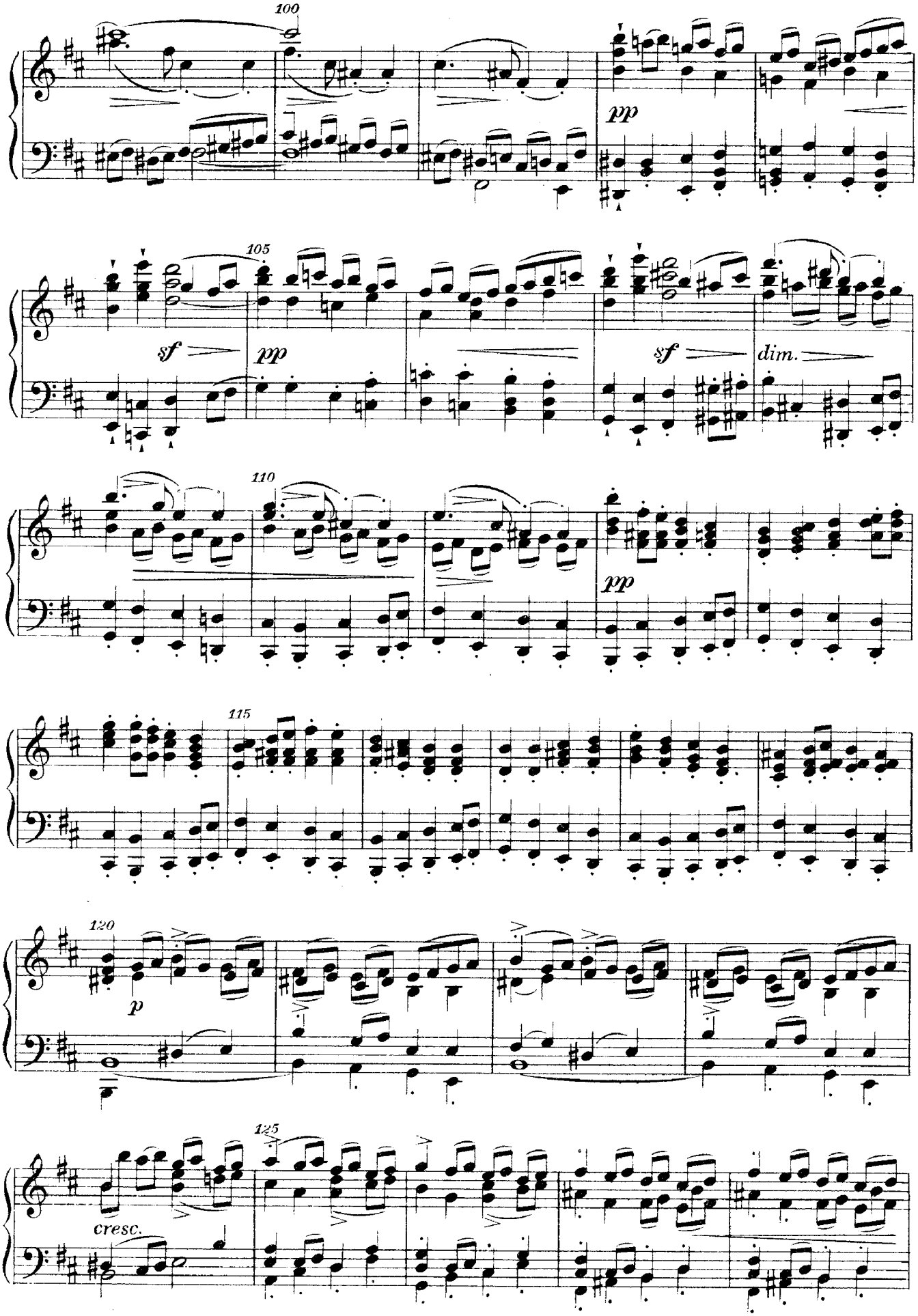
100
pp
105
sf
pp
sf
dim.
110
pp
115
120
p
125
cresc.

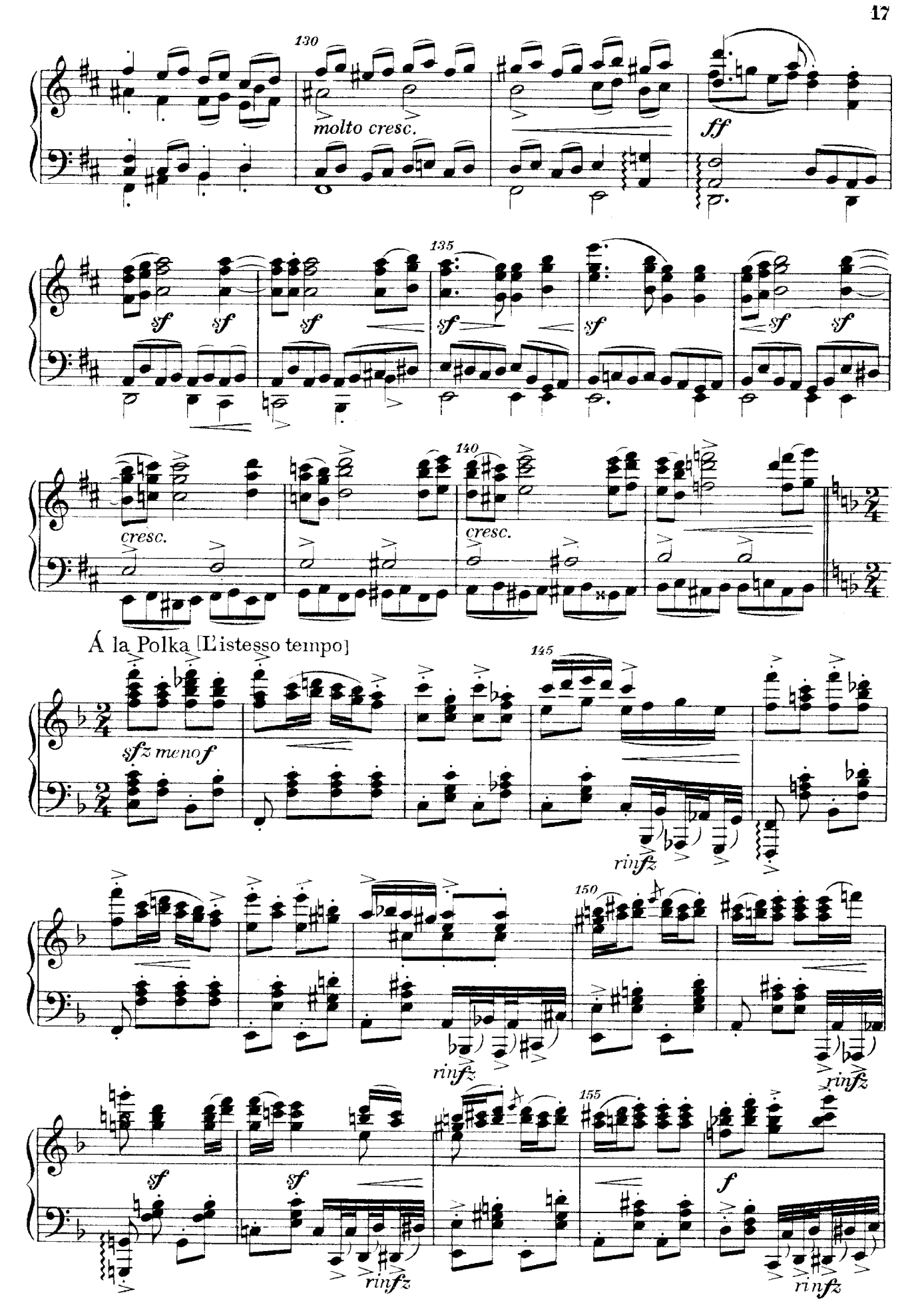
130
molto cresc.
ff
135
sf
140
cresc.
Á la Polka [L'istesso tempo]
145
sfz meno f
rinfz
150
155
f

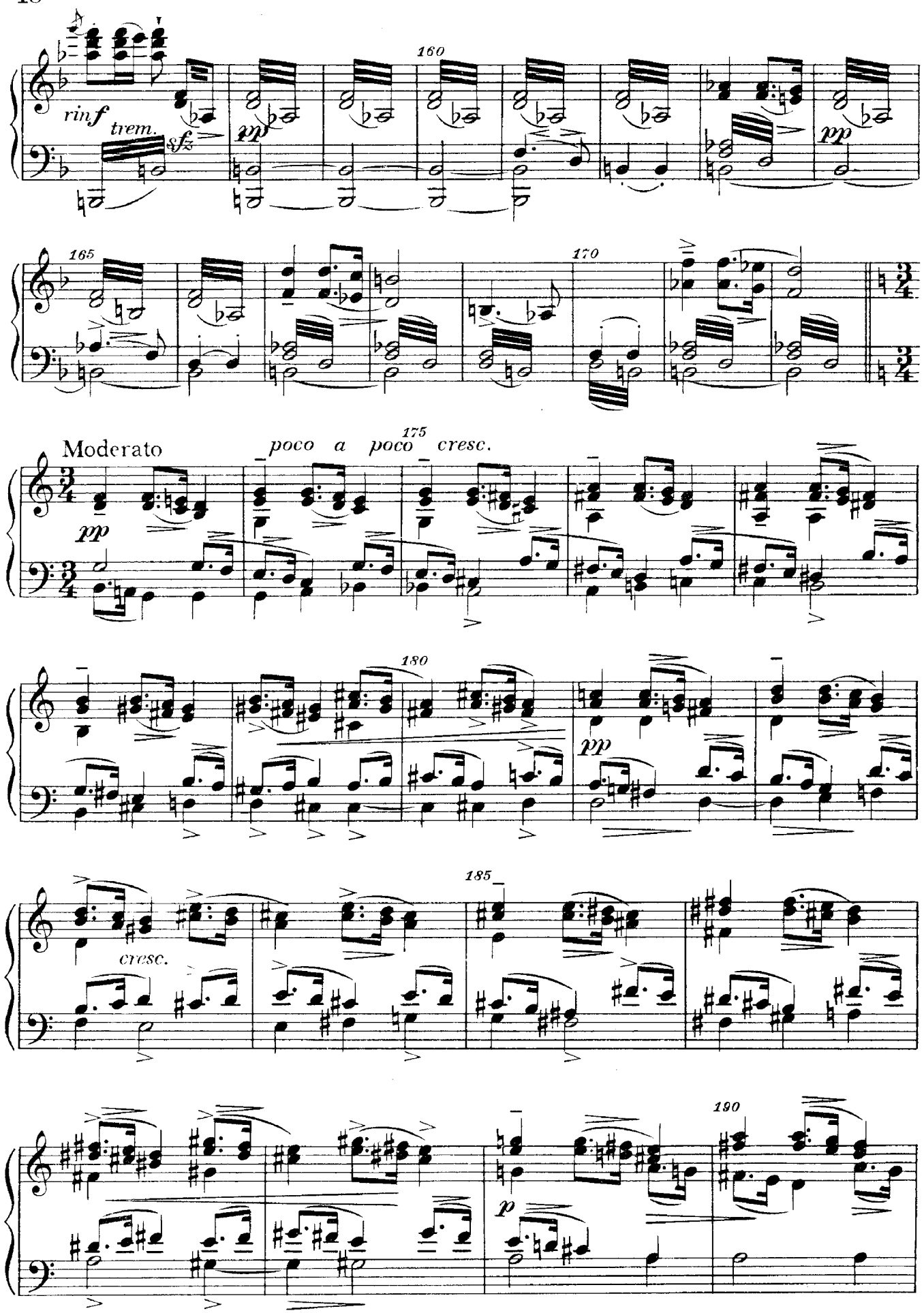
160
rinf
trem.
sfz
pp
pp
165
170
Moderato
poco a poco cresc.
175
pp
180
pp
185
cresc.
190
p

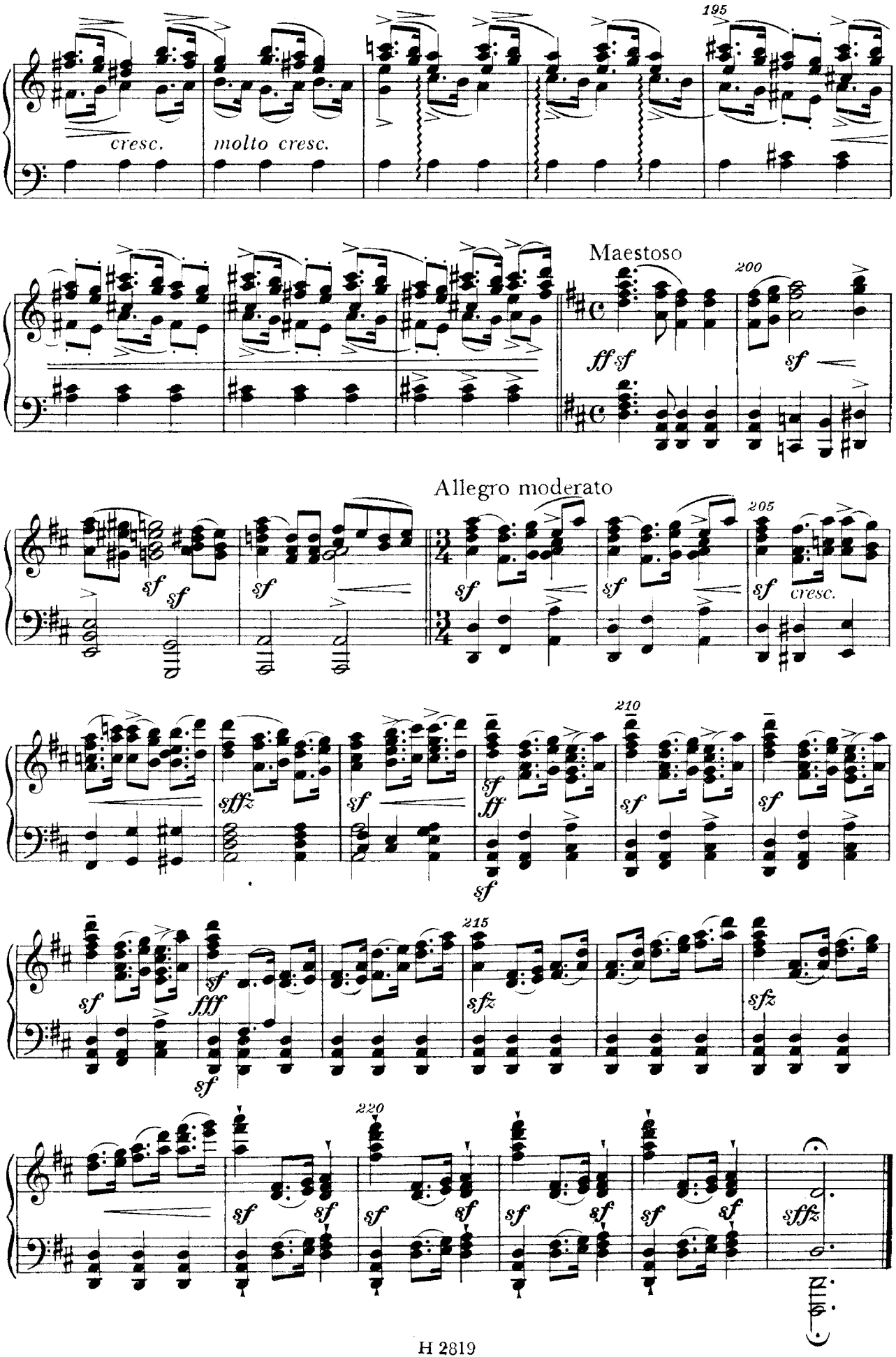
195
cresc.
molto cresc.
Maestoso
200
ff sf
sf
Allegro moderato
205
sf
cresc.
sffz
ff
210
fff
215
sfz
220
sffz

JEDNÁNÍ I

Sednice u Palouckých. Vzadu otevřené široké klenuté okno, jímž jest viděti na náves. Dveře vpravo, vlevo a vzadu. Stůl, židle atd., malovaná truhla, police s nádobím, u kamenve výklenku dřevěné konve, škopky, bečky, vše v nejlepším pořádku.

VÝSTUP I

MARTINKA, VENDULKA A OTEC

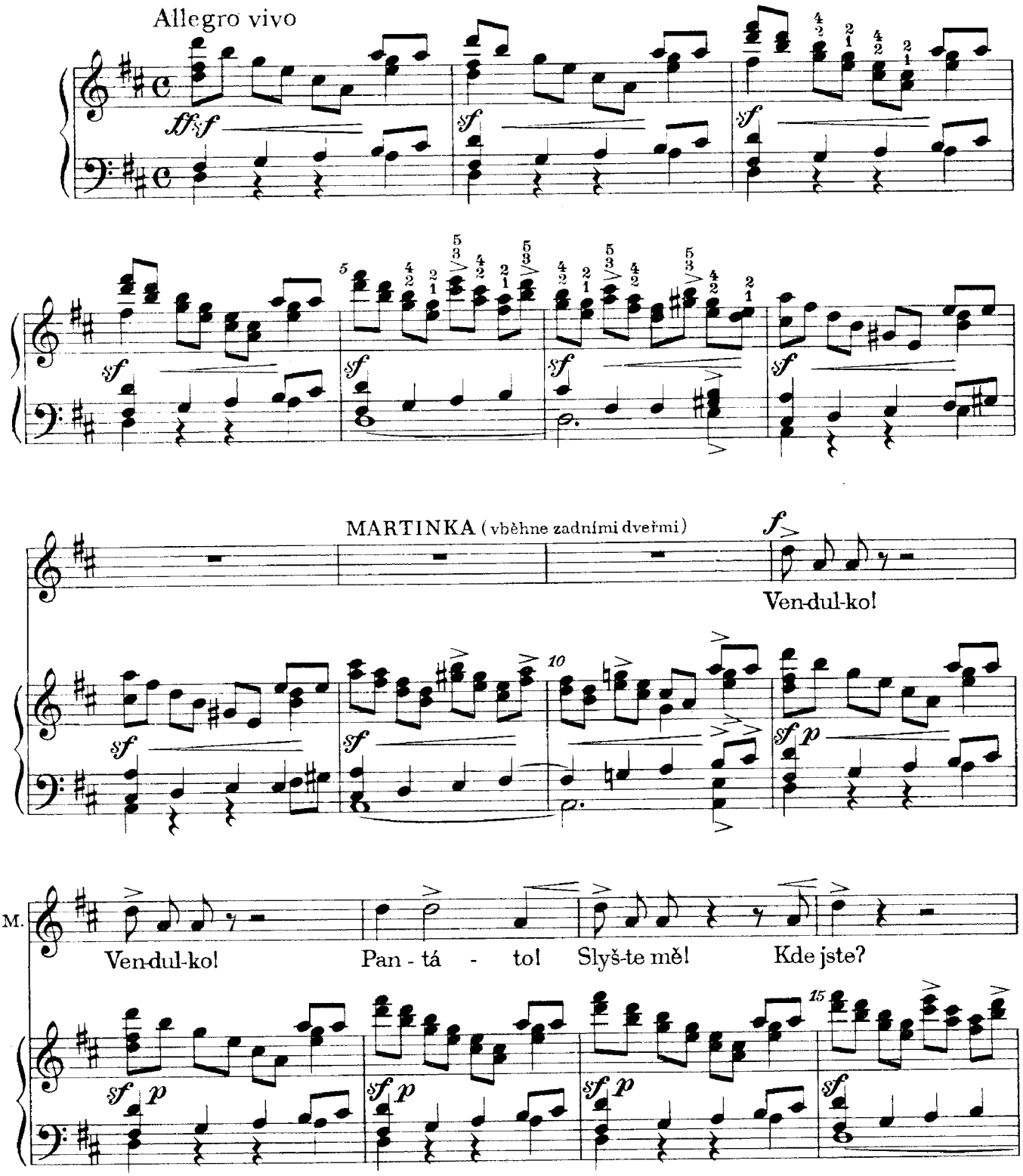

M.

Což ješ - tě ne-ví - te? honem, honem, honem to věz - te!

sf *p* *sf* *p* *sf* *p*

M.

più f

Vendulko! Vendulko! Pan - tá - to!

(Vendulka přiběhne

20

sf *p* *sf* *p* *sf* *p*

M.

s levé strany, za ní pomalu otec)

Slyšte mě! Kde jste? Což ješ - tě ne-ví - te?

25

sf *p* *sf*

M.

honem to věz - te: Ná - mluv - čí

sf *f* *sf* *sf* *sf* *sffz*

30

VENDULKA (s radostným leknutím)

f

Co-že to pra-víš?

M.

za dveřmi!

p

Ven-dul-ko, Ven-dul-ko, co se tak nejapnou

35

pp

M.

sta-víš? Co jenom slo-víč-ko mu-káš? Víš to, že přij-de si pro te-be

40

Meno allegro, largamente

VENDULKA (radostně, s velkým dojetím)

f *p* *molto*

On — vě - ru? Ne, te-to,

M.

f

Lu-káš!

(netrpělivě) *mf*

Chceš to psáno mít?

Meno allegro, largamente

Cl. *sff* > *p dolce*

Fg.

45

p

Cl. Fl.

espress.

Fag.

V.

espress.

ne, te - to, nemůže to být, — ne-mů-že to být!

p

Byť se-be

50

p Corni

V. víc mě mi-lo val, vždyť nebožku svou sotva pochoval... [25]

Viol. Cb.

cresc.

Molto vivace

MARTINKA

Sprá - te-li byl - tě dnes zá-rmu-tek za-pit, bu-de on k námluvám,

M. bu-de k nim kva-pit!

M. k ná-mlu-vám, bu-de k nim kva - pit! Před le - ty ne-chal tě s bo-lest-nou

poco a poco meno allegro al - - -

M.

o - bě - tí, by u - šel sta - řič - kých ro - di - čů pro - kle - tí; že - ně i

ritard.

80

ritard.

M.

ro - di - čům – bůh jim dej ne - be, – když přec jen Lu - káš, jen Lu - káš teď

rallent.

a tempo

più f (vesele)

85

rallent.

90

sf p

M.

do - sta - ne, když přec jen Lu - káš, jen Lu - káš teď do - sta - ne, když přec jen

cresc.

95

M.

Lu - káš teď do - sta - ne te - be! [29]

100

p

ff

sf

VENDULKA (unesena)

f

Já je - ho být, je - ho být!

105

p

V.

f

Ó, te - dy přec!

110

cresc.

115

f

V.

non legato

120

dim.

OTEC

mf

Jen roz - važ je - ště ce - lou věc!

125

p

VENDULKA (s důrazem) OTEC (rozpačitě)

mf

Jak to? Já my - slím, já

130 135 *cresc.*

O. *f risoluto*

nech ho být!

140 *sf*

VENDULKA (unesena, pevně)

f

Já Lu - ká - - še, já

145 *f* *sf* *sf* *sf* *sf*

V. *sf*

Lu - ká - - še? Spíš ne - chci žít,

150 155 *f*

V.

sf

spíš ne - chci žít! [29]

160

ff *f*

OTEC

f

Nuž vez-mi si ho te - dy!

165

sf *p* *cresc.*

O.

170

sf *f* *dim.*

175

Moderato (♩. = ♩)

O.

mf

Mám či - sté svě-do-mí,

p

180

(oddechne si, oživí se)

O.

já ra-dil na-po-sle-dy.

185

pp cresc.

O.

Jen spě-chej, jen spě-chej na pří-pra-vy vše-cky, ať z do-mu

sff p p più p

190

O.

mám ten po-vyk svět-ský, a v báz-ni bo-ží, ve sva-to-sti

mf (vážně) p p

195

O.

se chy-stám na pouť do vě-čno-sti!

200 205

tr tr

VÝSTUP II

PŘEDEŠLÍ, BARČE

Allegro (♩ = ♩)

(Barče vběhne zadními dveřmi a nechá je otevřené)

pp

BARČE

f

Už jdou, už jdou, a

210

sf p *sf p*

Vendulka, Martinka, Barče a otec rozběhnou se po sednici a každý chce kvapně něco uklízet; v rozčilení si navzájem jsou v cestě

VENDULKA

f

Už jdou!

B.

ce - lá ves sem za ni-mi se shlukne dnes! Už jdou!

MARTINKA

f

Už jdou!

OTEC

f

Už

215

sf cresc.

V. Už jdou! Už jdou a

B. Už jdou a ce-lá ves sem za nimi se shlukne

M. Už jdou! Už jdou a

O. jdou! Už jdou a ce - lá ves, a

220

V. ce-lá ves, a ce-lá ves sem za ni - mi se shlukne dnes!

B. dnes!

M. ce - lá ves sem za nimi se shlukne dnes!

O. ce - lá ves sem za ni - mi se shlukne dnes!

225

V.

B.

M.

O.

f (vážně)

Vše v po-řád-ku ať u - vi - dí, a čest ať má - me u li - dí!

V. v po - řád - ku ať u - vi - dí, a čest ať má - me

B. *f* Vše v po-řád-ku ať u - vi - dí, a

M. *f* Vše v po - řád - ku ať u - vi - dí, a čest ať má - - me

O.

230

f sf *sf* *sf*

(Vendulka z truhly vytáhne kazajku a všecky tři oblékají do ní otce)

V. u li - dí! Teď ho - nem no - vý

B. čest ať má-me u li - dí! Teď honem no-vý, honem no-vý

M. u li - dí! Teď honem, honem no - vý

O. Teď ho-nem no-vý ka - bá - tek, ať

235

V. ka - bá - tek, ať vše - cko jest jak ve svá - - tek!

B. ka - bá - - tek, ať vše-cko, všecko jest jak ve svá - - tek!

M. ka - bá - tek, ať vše - cko jest jak ve svá - - tek!

O. vše - cko jest, ať vše - cko jest jak ve svá - - tek!

cresc.

(Lukáš a Tomeš jdou kolem okna vzadu. Za nimi se přikrádají zvědavě sousedky a sousedé.)

240

sffz

VENDULKA

p

Už jdou!

BARČE (ukazuje k oknu)

Už jdou! [119]

MARTINKA

p

Už jdou!

OTEC

p

Už jdou!

245

dim.

p

pp dim.

(Vendulka uteče levými a Barče s Martinkou pravými dveřmi)

pp (šeptem, opatrně)

Teď sluš-ně stra-nou, ať ne-vě-sty zde ne-za-sta-nou! [54]

M. *pp* (šeptem, opatrně)

Teď sluš-ně stra-nou, ať ne-vě-sty zde ne-za-sta-nou! [109]

O. *pp* (šeptem, opatrně)

Teď sluš-ně stra-nou, ať ne-vě-sty zde ne-za-sta-nou!

250

pp

p

VÝSTUP III

LUKÁŠ, TOMEŠ A OTEC, SOUSEDÉ A SOUSEDKY

Andante (𝅗𝅥 = ♩)

Otec postaví se k slavnostnímu uvítání
Lukáš a Tomeš objeví se v otevřených dveřích zadních
Znenáhla za nimi sousedky a sousedé.

TOMEŠ (postrčí Lukáše) *mf*

Dobrý

255

p

LUKÁŠ (vzpamatuje se) *p*

Dobrý večer! [40]

(káravě k Lukáši)

T. večer! Tys jak zmá-men!

OTEC *mf*

Amen, a - men!

260

(Zadními dveřmi mezitím *mf*

T. Na to

O. Což mi a-si strýček ne-se? Prosím, prosím, posaďte se!

265

sf *p*

vkrádají se sousedé a sousedky, s nimi Martinka, a pořád jich v sednici, za oknem i za dveřmi přibývá. Barče také se vloudí.)

T. ča-su dost, až zví - - me, kte-rak u vás po-ří - dí - me.

T. No-vé-ho nic ne-vy - je-vím.

O. OTEC Co pak byste rád? já ne-vím! [38]

270

(otočí zamyšleného Lukáše)

Moderato assai

(♩ = ♩)

T. Zde můj švakr Lu-káš, tak se přece

275

T. u-kaž! ztra-til že-nu, ztratil matku, se - stry ne-má;

280

T.

f *p*

a co ny - ní? ci - zí pé - - če —

p

T.

f risol.

ško-da statku; po-tře-bu-je ho-spo dy-ni!

sf

285

f

sf

sffz

Più moto

T.

mf

Kaž - dý co chce uz-me vdov-ci, když je v polích

p

p

290

T.

f

pl - no práce, v stá-ji krav a v chlévě ov - cí; kdož má o-či na če - lád - ce?

295

cresc.

sfz

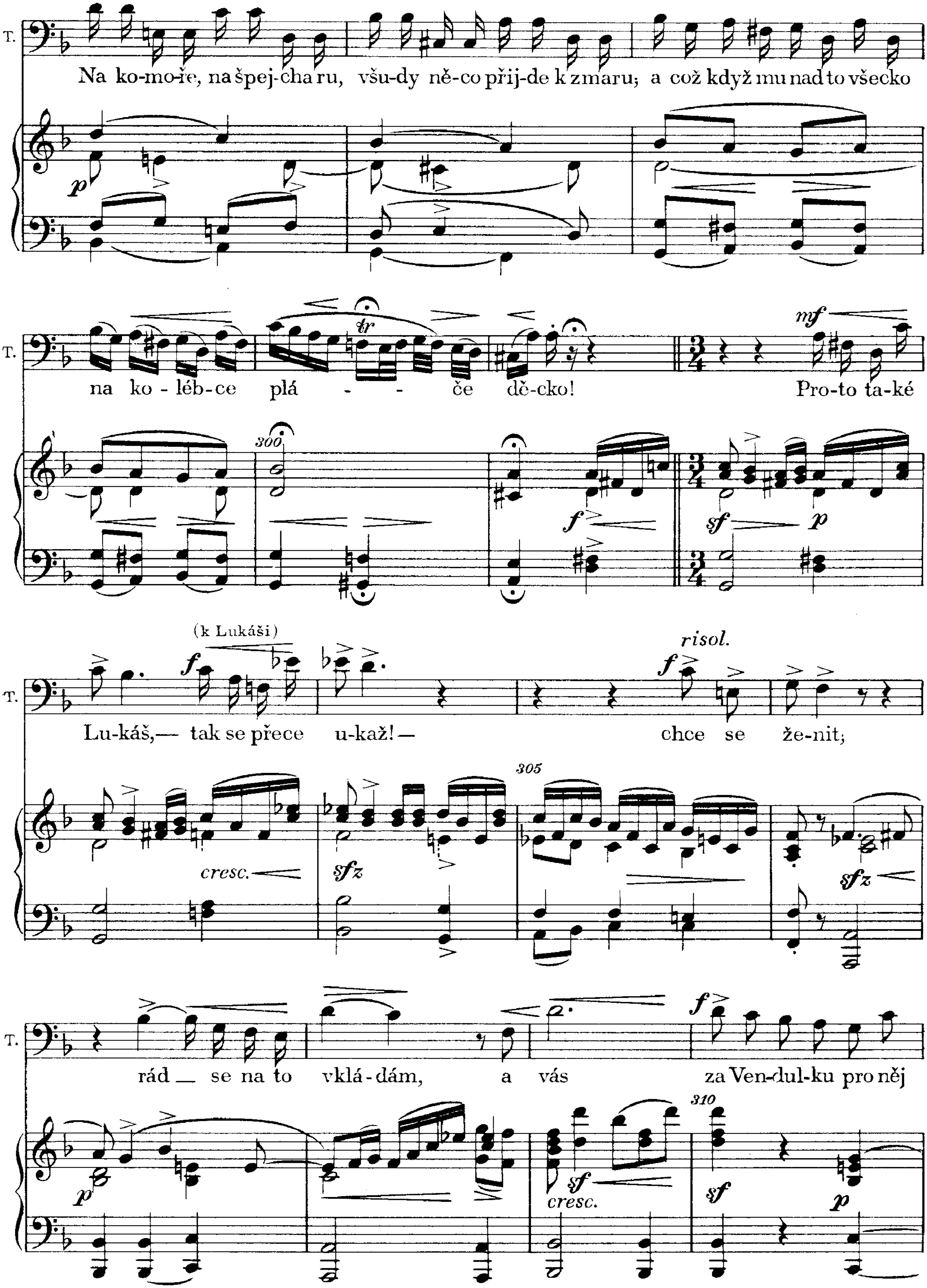
T.
Na ko-mo-ře, na špej-cha ru, všu-dy ně-co přij-de k zmaru; a což když mu nad to všecko
na ko-léb-ce plá - - če dě-cko!
Pro-to ta-ké
(k Lukáši)
Lu-káš,— tak se přece u-kaž! —
chce se že-nit;
rád — se na to vklá-dám, a vás za Ven-dul-ku pro něj
risol.
cresc.
300
305
310

T.

žá - - - dám!

sf f sf sf p

OTEC

mf espress. f

Má vů - le pro-ti vů-li bo-ží mu sté - - blovcestu ne-po-lo-ží; když

315

O.

mla-dí chtě-jí ne-ji - nak, nuž, s pá - nem bo - hem, staň se

f

espr.

legato

320

sfz

TOMEŠ f

Nuž strýčku mi-lý, staň se tak, staň se tak,

OTEC (potřepají si rukama)

O.

tak! Nuž s pánem bohem,

f

sfz sf sf

T. staň se tak, staň se tak, staň se

O. staň se tak, staň se tak, staň se tak, staň se

325 cresc.

T. tak!

O. tak! (kývne na Barči, pak tiše k ní) Bar-če, v ry-chlo-sti ně-co pro-ho-sti! (Barče odběhne)

330

Più allegro, ma non molto

TOMEŠ (vesele k Lukáši)

T. Štěst-ně, ho-chu, kro-čils

335

T. na ce-stu; hleď! Už při-ve-du ti ne-vě-stu! (odejde v levo) [59]

340

(Lukáš chopí se otcovy pravice)

345

Moderato assai

LUKÁŠ (vzpamatovav se, v nevýslovné radosti k otci:)

Já sotva po-jí - mám to ště-stí ne-na-dá-lé, že zvá-ti svou ji mám,

350

(chopí se s největší srdečností otcovy ruky)

L. — již mi-lo-val jsem stá - le; ó, za-to dík vám z du-še na-stokrát, že

355

L. Ven-dul-ku mi dá-vá-te tak rád!

L'istesso tempo

OTEC (rozpačitě)

O. Nuž rád, či ne-rad!

L'istesso tempo

360

(zprudka vyjede)

L. Jak - že? ro-zu-měl jsem vám?

O. (vyhýbavě) Nu, co se dur-díš?

365

L. (s hořkostí) Však ne-rad! (smutně) Ne však

O. Vždyť pak ti ji dám! To jsem ne-řek'!

370

L. rád!

O. Vždyť ne-mu-síš přec na mé slo-vo dbát!

375

LUKÁŠ

f risoluto

Vy a - le mu-sí - te mi k slo-vu stát, proč dceru svou mi

380

L.

ne-dá-vá - te rád? To se mne ne-ptej!

OTEC

385

LUKÁŠ

f

Chci se a - le ptát, proč Ven-dul-ku mi ne-dá-vá - te rád!

f

cresc.

390

Soprán *f*

Alt

SBOR Teď od-po-věď už mu-sí - te mu dát!

Tenor *f*

Bas

sf

Vždyť by mu dal svou dce - ru

Vždyť by mu

ff

395

sf

S. A.

každý rád,

dal svou dce-ru každý rád, jen vy to chce-te se vším

Vždyť by mu dal svou dce-ru každý rád, jen vy to

T. B.

Vždyť by mu dal svou dce-ru každý rád, jen vy to chce-te

400

marc. *cresc.*

OTEC (utírá si s čela pot)

f

Když na mne všich-ni do-rá-ží-te,

ff

S. A.

lé - - - pe brát!

chce-te se vším lé - pe brát!

ff

T. B.

se vším lé - pe brát!

405

ff *sff* *dim. meno f*

O.

tož věz, dle svě-do-mí ti ne-chci lhát:

410

O. — vy dva se kso-bě ne-ho-dí - - - te!

f *pesante*

S. A. Aj, aj, aj,

f Aj, aj,

SBOR

Aj,

T. B. *f*

fz 415 420

Pos. *p* *sf* *p* Viol. *f*

fz *p*

S. A. aj, aj, aj, to do - bře ne-vi-dí-te, to špat-ně ro-zu-mí-te!

T. B. aj, *f* Aj, aj,

cresc. 425

Moderato

LUKÁŠ (vřele)

f

My, kte-ří tak se mi-lu-jem, tak věr-ně lé-ta dlou-há, kdež by-la nám přec

430

sff *p* *più p*

(zhurta)

L. ú - dělem jen bez na-děj-ná tou-ha: my že se kso-bě ne-ho - dí - me? A

L. proč pak?

OTEC

Dej pak, dej pak,

S. A. A proč pak, a proč pak, ať to ta-ké zví - me!

[49]

T. B. A proč pak, a proč pak, ať to ta - ké zví - - me!

435

cresc.

LUKÁŠ (rozpálen)

Ne, ne, ne, ne, ne! [48]

O. dej pak už po-koj!

440

Grave (𝅗𝅥 = 𝅗𝅥)

O.

Ty's kr-ve

leh-ko vzbou-ře-né, a Ven-dul-ka ta ne-ní ji-ná; co

445

při - jde, má to ne-ní,

má to ne-ní vi-na!

450

sf *sf dim.* *p* *sfz* *m.s.*

mf

O.

Vy má-te o - ba tvr-dé hla-vy a ni-kdo vám je ne-na-pra-ví,

p

O

ach, bu-de u vás mnoho hříchů, svár bu-de u vás káž - dý den!

455

sf

f

tr

f

O.

Však to-bě jest má řeč jen k smí - chu, teď všec-ko víš

cresc.

tr

tr

O.

a nech mě jen, a nech mě jen!

(oddychuje si)

450

f sf

ff

tr

tr

LUKÁŠ *mf* *cresc.* *f*

Že tvr-dé hlavy? Že tvr-dé hlavy? ne boj-te se jich, vždyť

p *cresc.*

L. jedna vůle vlád-ne v nich! [51]

SBOR *f* Ba, ne boj-te se jich, jest je - dna vů - le v nich!

f *tr* *tr*

465 *f* *sf* *sf* *sf* *p*

OTEC

Čiň teď, co čiň, toť svět - ská věc, v té ne - slu - ší mi

470

O. (vážně) soudit přec, jsem rád, že mám to od-by-to,

475

O.

mé svě-do-mí, mé svě-do-mí jest ob-my-to!

Soprán

Alt

SBOR

Tenor

On ve všem

Bas

S. A.

vi-dí sí - mě hří - chů, vždyť zná-te jej, toť vě-ru

T. B.

vždyť zná-te jej,

480

Più allegro

OTEC (vesele)

Teď,

S. A.

k smí - chu!

T. B.

485

Più allegro

(Barče se vrátí, postaví na stůl mísu sýra, s ní dvě jiné děvečky přinášejí chléb a korbele.
Barče a Martinka vezmou sklenice s police a nalévají.)

O. sou-se-dé, jsme ho-to-vi, teď ať si každý po-ho-ví, teď sed-ně-te a při-pij-te a

S. A. / T. B.

490 *sf* *mf poco marcato* *sf* *sf* *sf*

O. dne-šek šťast-ně za-žij-te!

S. A. *ff* Teď sed-ně-me a při-pij-me a dnešek šťastně za-žij-me! [53]

T. B. *ff*

495 *sf* *ff* *ff* *sf*

O. *mf* Tak si to žá-dá

500 *sf* *sf* *sf* *p* 505

O.

hří - šný svět, já ro-sou nebes jen se vlažím; ach,

510

più p

O.

sva-tý po-koj mít už ba-žím!

515

p f sf sf

Recitativ

O.

a pro-to skončím s tebou hned, i povím to-bě, Lu-ká-ši, co ne-vě-sta ti při-ná - ší:

sfz f

LUKÁŠ (odmítavě)

mf

Tím ne-do-šlo by

O.

mf

má zbo-ží, co se patří sel - ce -

520

sfz sf sf sf sf p

OTEC

L. k nesnázím! _a ti - síc zlatých o ve-sel-ce ti ta-dy na stůl

525 530

LUKÁŠ

O. Vždyť jsem se vás __ přec neptal na to, vždyť o-na vy - sá - zím! [59]

cresc. sf p 535

L. jest mi nad vše zla-to, jen kdy-by ste mě ne-byl slovem bo-dl,

f (vyskočí) 540 sf

L. že já bych s Vendulkou se ne-po-ho-dl! Ne, dřív se sra-zí

cresc. 545 sf cresc.

L.

tvr-dá če-la hor, než me-zi ná - mi prv-ní bu-de spor!

550 555

SBOR Ba, dřív se sra - zí tvr - dá če - la hor, než me - zi

560 cresc.

S. A. ni - - mi bu - de ja - ký spor! [557] (Levými dveřmi vchází Tomeš, přiváděje Vendulku.)

T. B.

565

570

VÝSTUP IV

PŘEDEŠLÍ, VENDULKA A TOMEŠ

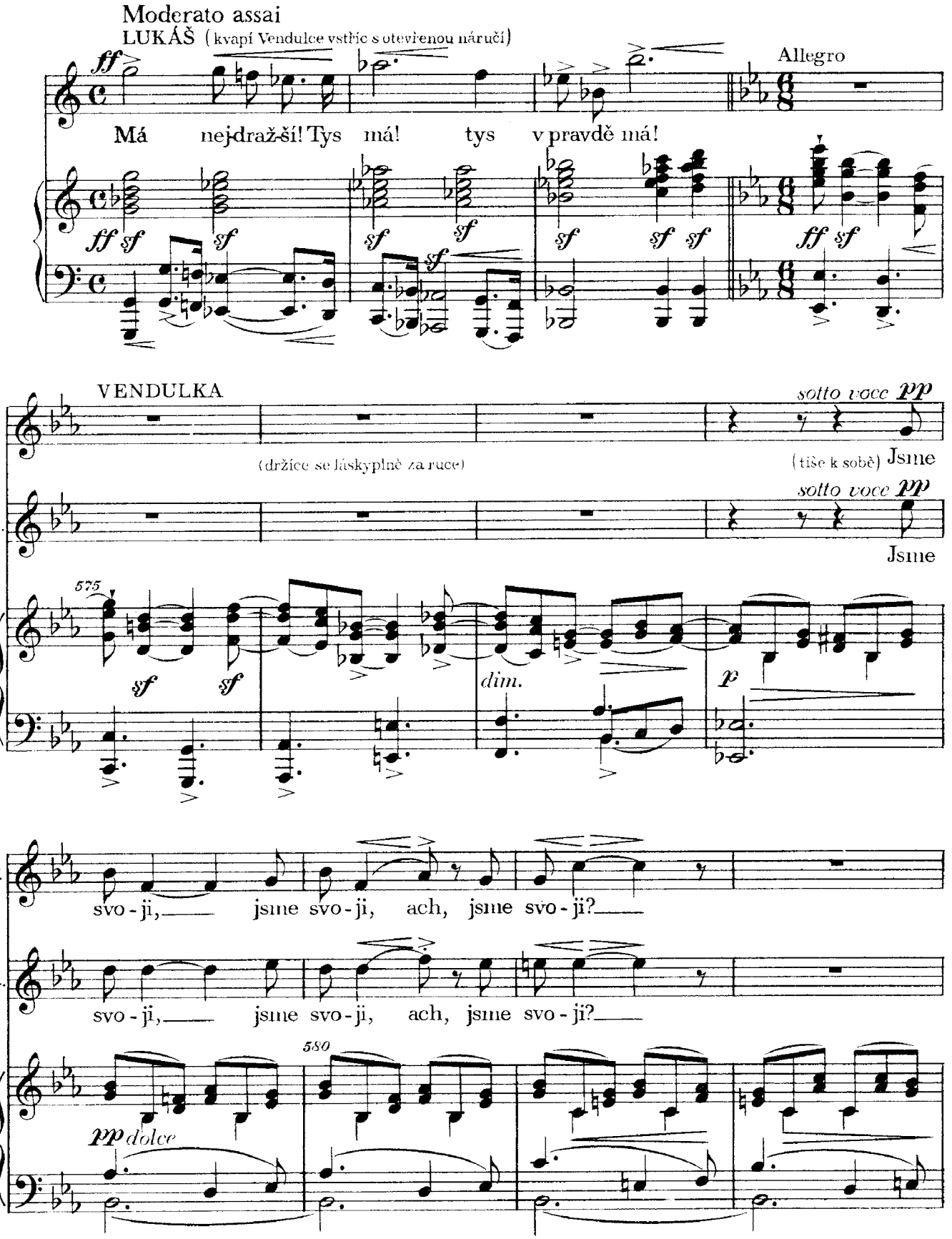

V. rty se to ří - ci bo-jí, že by se du - še vzbu-di-la,

L. rty se to ří - ci bo-jí, že by se du - še vzbu-di-la,

585

pp

V. a zas tak bol - ně tou-ži-la, jsme svo-ji, jsme svo-ji, ach, jsme

sempre pp *p*

L. a zas tak bol - ně tou-ži-la, jsme svo-ji, jsme svo-ji, ach, jsme

sempre pp *p*

590

pp

V. svo-ji? rty se to ří - ci bo-jí,

più f

L. svo-ji? rty se to ří - ci bo-jí,

più f

p

V. že zas by prch-la do ne-be ta lá - - - - sky chví - le

L. že zas by prchla do ne-be ta lá - - - - sky chví - le

595 600 cresc.

V. krát - - - ká! Jsme svoji, jsme svoji, ach, jsme svo-ji,

L. krát - - - ká! Jsme svoji, jsme svoji, ach, jsme svo-ji,

605 cresc.

V. rty se to ří - ci bo-jí, že by se du - še vzbu-di-la a

L. rty se to ří - ci bo-jí, že by se du - še vzbu-di-la a

V. zas tak bol - ně tou - ži - la, že zas by pr - chla do ne be ta lá - -

L. zas tak bol - ně tou - ži - la, že zas by pr - chla do ne be ta lá - -

610 *f* *f* *cresc.*

V. sky, ta lá - - - - sky chví - le krát - - - -

L. sky, ta lá - - - - sky chví - le krát - - - -

più f *più f* *rit.* *rit.*

615 *f* *sfz* *p* *riten.*

V. ká! Jsme svo - ji, jsme svo - ji!

L. ká! Jsme svo - ji, jsme svo - ji!

a tempo *pp sotto voce* *pp* *a tempo* *pp mezza voce* *pp*

S. A. Ti jsou stvořeni pro se - be, jsou jak dvě ho - lou - bá - tka, ti jsou stvořeni

pp (šeptajíce a kývajíce mezi sebou) *pp* ti jsou

T. B. *pp* ti jsou

a tempo

620 *pp* *pp* *pp* *pp*

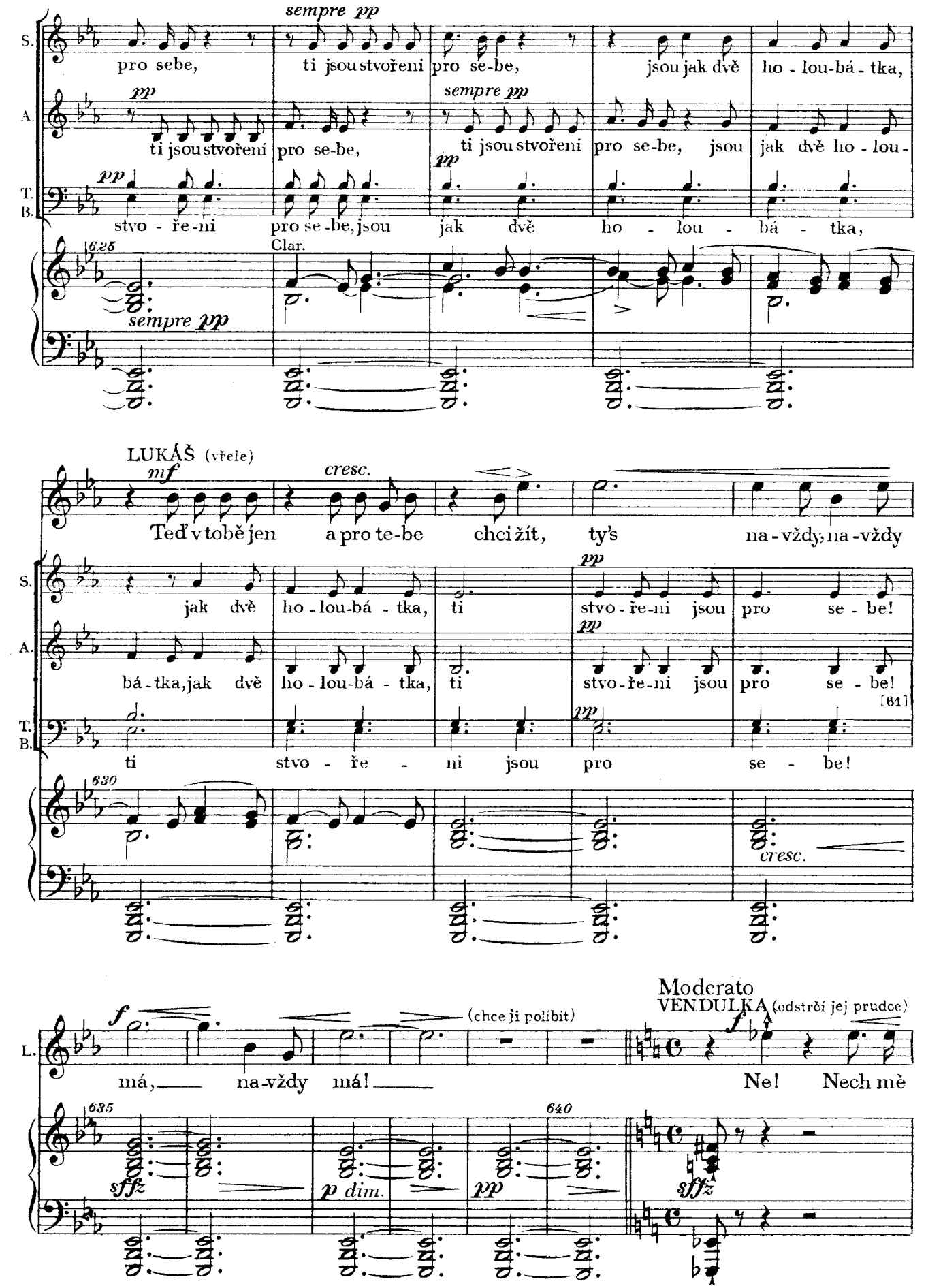
sempre pp
S.
pro sebe, ti jsou stvořeni pro se-be, jsou jak dvě ho - lou-bá - tka,
pp
A.
ti jsou stvořeni pro se-be, sempre pp ti jsou stvořeni pro se-be, jsou jak dvě ho - lou-
pp
T.
B.
stvo - ře-ni pro se-be, jsou jak dvě ho - lou - bá - tka,
625
Clar.
sempre pp
LUKÁŠ (vřele)
mf
cresc.
Teď v tobě jen a pro te-be chci žít, ty's na-vždy, na-vždy
S.
jak dvě ho - lou-bá - tka, ti pp stvo - ře-ni jsou pro se - be!
A.
bá - tka, jak dvě ho - lou-bá - tka, ti pp stvo - ře-ni jsou pro se - be!
[61]
T.
B.
ti stvo - ře - ni jsou pro se - be!
630
cresc.
L.
f
(chce ji políbit)
má, na-vždy má!
Moderato
VENDULKA (odstrčí jej prudce)
f
Ne! Nech mě
635
640
sffz
p dim.
pp
sffz

(Všichni u stolu vstanou a udiveně hledí)

TOMEŠ

V. být! Co to? Co to?

Timp.

Timp.

VENDULKA

T. (chlácholivě k Vendulce) Já my - slel, že chtěl hu-bič-ku? Já

645

Viola

V. ne-chci!

TOMEŠ

Hleďme šelmičku!

650

Timp.

Bassi

OTEC

LUKÁŠ (překvapen, ale mírně)

T. Ta ho zná ská-dlit! [62] Ta má hla-vič-ku! [63] Má roz-mi-lá,

VENDULKA

f

L.

jak že's to my-sli-la? Že k hu-bič-kám teď vě-ru ča-su ne - ní!

655

LUKÁŠ

cresc.

Však, Ven-dul-ko, já chtěl to po-lí-be-ní!

VENDULKA

più f

Já ne-chtě-la!

cresc.

LUKÁŠ

cresc.

Vždyť pře-ce smím ho chtít!

f

Ty mi ho dáš! [63]

(blíží se jí)

VENDULKA

(couvne, vážně)

ff

Ne, pravím!

660

cresc.

ff sf

sf

(odběhne k Martince a Barči, šeptá jim, ony obě odejdou)

V.

Nech mě být! [70]

6

sf

sfz

665

Tromb.

sffz

3 Timp.

f

dim.

p

Allegro vivo, ma non agitato

SBOR

Sopran

pp (tiše)

Aj hle! již hněv jim bou-ří krev, jim bou-ří

Alt

pp

Aj hle! již hněv jim bou - ří, bou - ří

Tenor

Bas

Allegro vivo, ma non agitato

670

pp

S. krev!

A. krev!

T. *pp* Aj hle! již hněv, již hněv jim bou - ří,

B. *pp* Aj hle! již hněv, již hněv jim

675

pp

680

S. *pp* Aj hle, již hněv

A. *pp* Aj hle, již hněv, již

T. bou - ří krev! *pp* Aj hle, již

B. *pp* bou - ří krev! Aj hle, již hněv

pp

685

marcato

pp

TOMEŠ (stranou k Lukaši)

mf

Což pak se ne-sty-díš

S. jim bou-ří krev, jim bou-ří krev!

A. hněv jim bou - ří, bou - ří krev! Aj hle,

T. hněv jim bou - ří, bou - ří krev! Aj hle, již

B. jim bou-ří krev, jim bou - ří krev! Aj hle,

690

poco a poco cresc., ma p

T. či a - ni ne-vi-díš, že kro-mě vý-smě-chu nic u ní ne-skli-díš?

S. Aj hle, již hněv jim bou - ří krev!

A. již hněv jim bou - ří krev, jim bou - ří krev!

T. hněv jim bou - ří krev, jim bou - ří krev! Aj

B. již hněv jim bou-ří krev, jim bou - ří krev!

695

LUKÁŠ (k otci a Tomáši)

mf

L. Nuž, ať si vzdo-ru - je, vím, že jen žer-tu - je, a čím mě

S. Spor te - dy přec, jak směš-ná věc, spor te - dy

A. Spor te - dy přec, jak směš-ná věc,

T. hle, již hněv jim bou - ří

B. Aj hle, již hněv jim

700

tr

L. ška-dlí víc, tím víc mě mi - lu - je! Tys na' to ne - hle-děl,

mf OTEC (k Lukáši)

S. přec, jak směš-ná věc! Aj hle,

pp

A. spor te - dy přec, jak směš-ná věc! Aj,

pp

T. krev, jim bou - ří krev! Spor te - dy

pp

B. bou - ří, bou - ří krev! Spor te - dy přec,

705

tr

cresc.

O. co jsem ti po-vě-děl, však jednou ne-ža-luj, žes dří-ve ne-vě-děl.

cresc.

S. již hněv jim bou - ří, bou - ří krev!

A. hle, již hněv jim bou - ří, bou - ří krev!

T. přec, jak směš-ná věc, spor te - dy, spor te - dy přec!

B. jak směšná věc, spor te - dy přec, jak směš - ná věc!

710

LUKÁŠ

L. *più f* Nuž, ať si vzdo - ru je, vím, že jen

TOMEŠ

T. *più f* Což pak se ne-sty-díš, či a - ni ne-vi-díš, že kro-mě vý-smě-chu

O. *più f* Tys na to ne-hle-děl, co jsem ti po-vě-děl, však jednou ne-ža-luj,

S. *cresc.* Aj hle, již hněv jim bou-ří

A. *cresc.* Aj hle, již hněv jim bou-ří krev,

T. *cresc.* Aj

B. *cresc.* Aj hle,

cresc.

715 720

L. žer - tu - je, a čím mě ška - dlí víc,

T. nic u ní ne-skli-díš, což pak se ne-sty-díš, či a - ni ne-vi-díš,

O. žes dří-ve ne-vě-děl, tys na to ne-hle-děl, co jsem ti po-vě-děl,

S. krev, spor te - dy přec,

A. spor te - dy přec, jak směš-ná

T. hle, již hněv jim bou-ří krev,

B. již hněv jim bou-ří krev, jim bou-ří krev,

725

L. tím víc mě mi - lu - je, a čím mě

T. že kro-mě vý-smě-chu nic u ní ne-skli-díš, což pak se ne-sty-díš,

O. však jednou ne-ža-luj, žes dří-ve ne-vě-děl, tys na to ne-hle-děl,

S. A. jak směšná věc, věc, spor te - dy přec!

T. B.

730

L. ška - dlí víc, tím víc mě

T. či a - ni ne-vi-díš, že kro-mě vý-smě-chu nic u ní ne-skli-díš,

O. co jsem ti po-vě-děl však jed-nou ne-ža-luj, žeš dří-ve ne-vě-děl,

S. A. Spor te - - - dy

T. B.

735

L. mi - - - - - - - - - - lu - je!

T. že kro-mě vý-smě-chu nic u ní, nic u ní ne-skli-díš!

O. však jed-nou ne - ža - luj, že's dří - ve, že's dří - ve ne - vě - děl!

S. A. přec, spor te - - - - dy přec!

T. B.

740

L.

T.

Aj hle, aj hle, již hněv jim bou - ří krev!

O.

Aj hle, aj hle, již hněv jim bou - ří krev!

S. A.

Roz - hně - vá se pro hu - bič - ku Lu - káš na svou Ven - du - lič - ku?

T. B.

745 750

più f dim. dim.

Nuž, ať jen vzdo - ru - je, vím, že jen žer - tu - je! [70]

più f dim.

Sporte-dy přec, sporte-dy přec, jak smutná, jak smutná, jak smutná věc! [70]

più f dim.

Tře - bas by ji tu - ze rád, od - bý - vá ho na - po - řád!

più f dim.

755

più f sf dim. dim.

Ноты с сайта www.notarhiv.ru

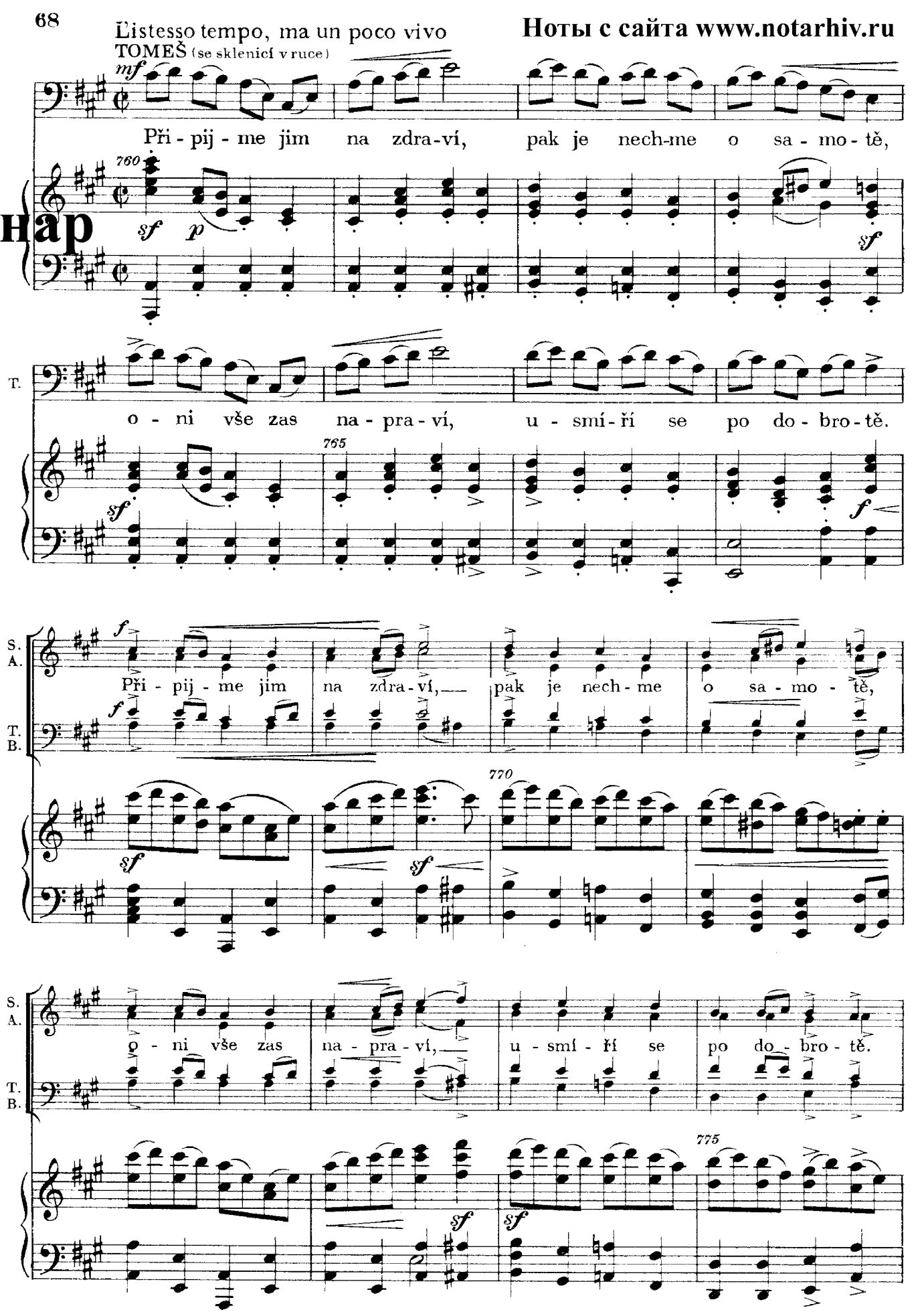

TOMEŠ

O - ni vše zas na - pra - ví, u - smí - ří se po do - bro - tě,

T. při - pij - me jim na zdra - ví, pak je nech - me o sa - mo - tě!

S. A. O - ni vše zas na - pra - ví, u - smí - ří se po do - bro - tě,

T. B.

S. A. při - pij - me jim na zdra - ví, pak je nech - me o sa - mo - tě!

T. B.

VENDULKA

LUKÁŠ Dra-zí li - dé,

TOMEŠ

Buďte zdrá-vi! Buďte zdrá-vi! Z du-še pře-jem, věř-te nám, z du-še pře-jem,

OTEC

Dra-zí li - dé,

S. A.

Buď-te zdrá-vi! Buď-te zdrá-vi! Z du-še pře-jem,

T. B.

795

V. L.

dí - ky vám, odplať vám to pán - bůh

T.

věř-te nám, mno-ho ště-stí, mno-ho zda-ru vám, z duše přejem,

O.

dí - ky vám, odplať vám to pán - bůh

S. A.

věř - te nám, mno-ho ště-stí, mno-ho zda - ru vám! Z du-še

T. B.

800

V. L. sám! Od-plať vám to pán bůh sám, dí-ky

T. mno-ho ště-stí mnoho zda-ru vám, z duše přejem, buďte zdrávi,

O. sám! Od-plať vám to pán bůh sám, dí-ky

S. A. pře - jem mno - ho ště - stí, mnoho ště-stí,

T. B.

805

sf p ff sf sf rnfz sf

V. vám, dí - ky vám, dí - ky vám, dí - ky vám!

L. vám, dí - ky vám, dí - ky vám, dí - ky vám!

T. buďte zdrá-vi, buďte zdrá-vi, buďte zdrá-vi, buďte zdrá-vi,

O. vám, dí - ky vám, dí - ky vám, dí - ky vám!

S. A. mno-ho zda - ru, mno-ho ště - stí, mno-ho zda - ru, buď - te zdrá - vi,

T. B.

810

sf sf sf sf sf sf sf sf

V. L.

T.

O.

S. A.

T. B.

ff

Dra-zí li-dé, dí-ky

z du-še pře-jem mno-ho ště-stí, mno-ho zda-ru vám!

815

vám!

Podávají si navzájem ruce na rozloučenou, pak všichni odejdou.
Otec vyprovází Tomše ven. Zůstanou jen Vendulka a Lukáš.

[125]

[98]

[126]

820

sf *sfz* *sf*

VÝSTUP V

VENDULKA, LUKÁŠ
později Martinka a Barče

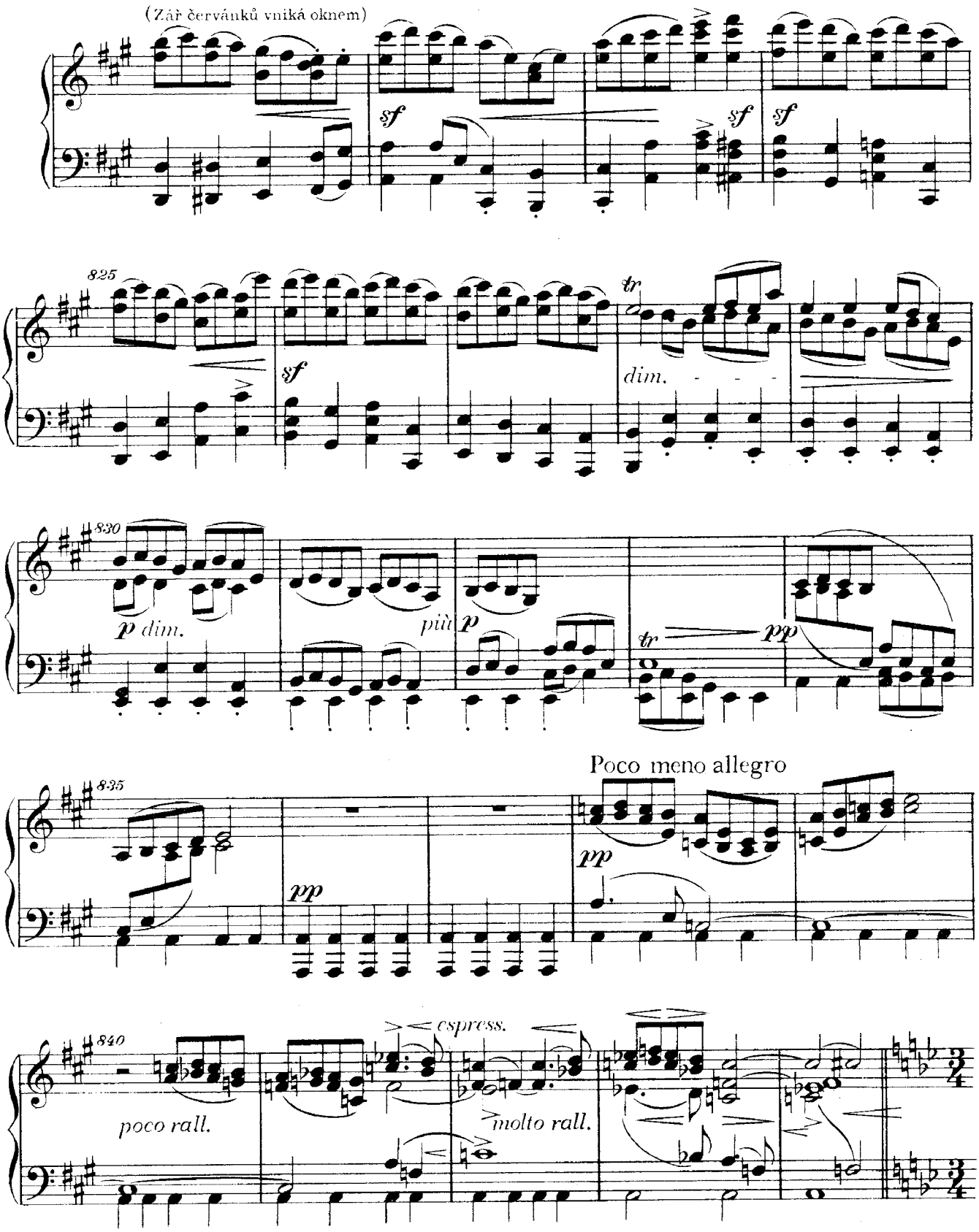

Andante amoroso

LUKÁŠ

mf dolce espress.

Ni-kdy, nikdy v hoři svém, dív-ko má, jsem neměl zdá - ní, že tak budem spo-je -

845

p dolce

L.

ni ku věčnému mi-lo - vá - - ní!

f

VENDULKA

p dolce espress.

Ni - kdy též, ni kdy

850

f

p

dolce

V.

též, můj rozmilý, neměla jsem po-my-šle-ní, že já přece bu-du tvou ve shle-

855

f

V.

dá - ní bez lou-če-ní!

LUKÁŠ

Bez tebe, ach, bez tebe což to by-la dlou - há

860

p

p

tr

L.

lé-ta! a teď mé-ho ště-stí ráj jen z tvé věrné lá - sky

f *cresc.* *sf*

VENDULKA

p

Což by všecka věr-nost má, což by nám však plat - na by-la,

L.

z kvétá.

865

p

f *dim.*

V.

kdy-by ne-bož-ti-čka tvá ne-by - la mně u-stou-pi-la!

870

cresc. *sf* *sfz* *dim.* *p* *dim.*

V.

dolcissimo

Za to chci ji ve cti mít,

875

pp dolcissimo

Ob. Cl. Fag.

Barče a Martinka přinášejí kolébku s děckem a zase odejdou. Vendulka běží jim vstříc.

V. si-ro-teč-ku matkou být!

880 *dim.*

dolce

V. Ne-vi-ňá - tko, již tě mám, od dne-ška tě

pp *p dolce*

V. vy-cho-vám!

(u kolébky)

Ó, již to-bě, dra-hé ro-bě,

LUKÁŠ

Ó, tys anděl lá-sky sám!

885

V. matkou bý-ti sli-bu-ji, za ní te-be mi-lu-ji,

890 *pp*

LUKÁŠ (pro sebe)

V. *pp* du-še roz-mi-lá! *f* Jak je krá - - - sná, jak je *dim.*

895 *f* *dim. al* *pp*

L. *p* spa-mi-lá! *dim.*

Andante

Vendulka vzavši od kamen nádobku, sype z ní bílý písek okolo kolébky.

Ob. Cl. Fl. *p* Celli

900

LUKÁŠ (se diví) *p* Nač to?

VENDULKA (bázlivě) *p* Pst! Ti-še!

LUKÁŠ (ukazuje na kolébku) Což se bu-dí?

VENDULKA (ohlíží se plaše) *sotto voce* Nuž věz, co ti tak hla-vu tru-dí!

905

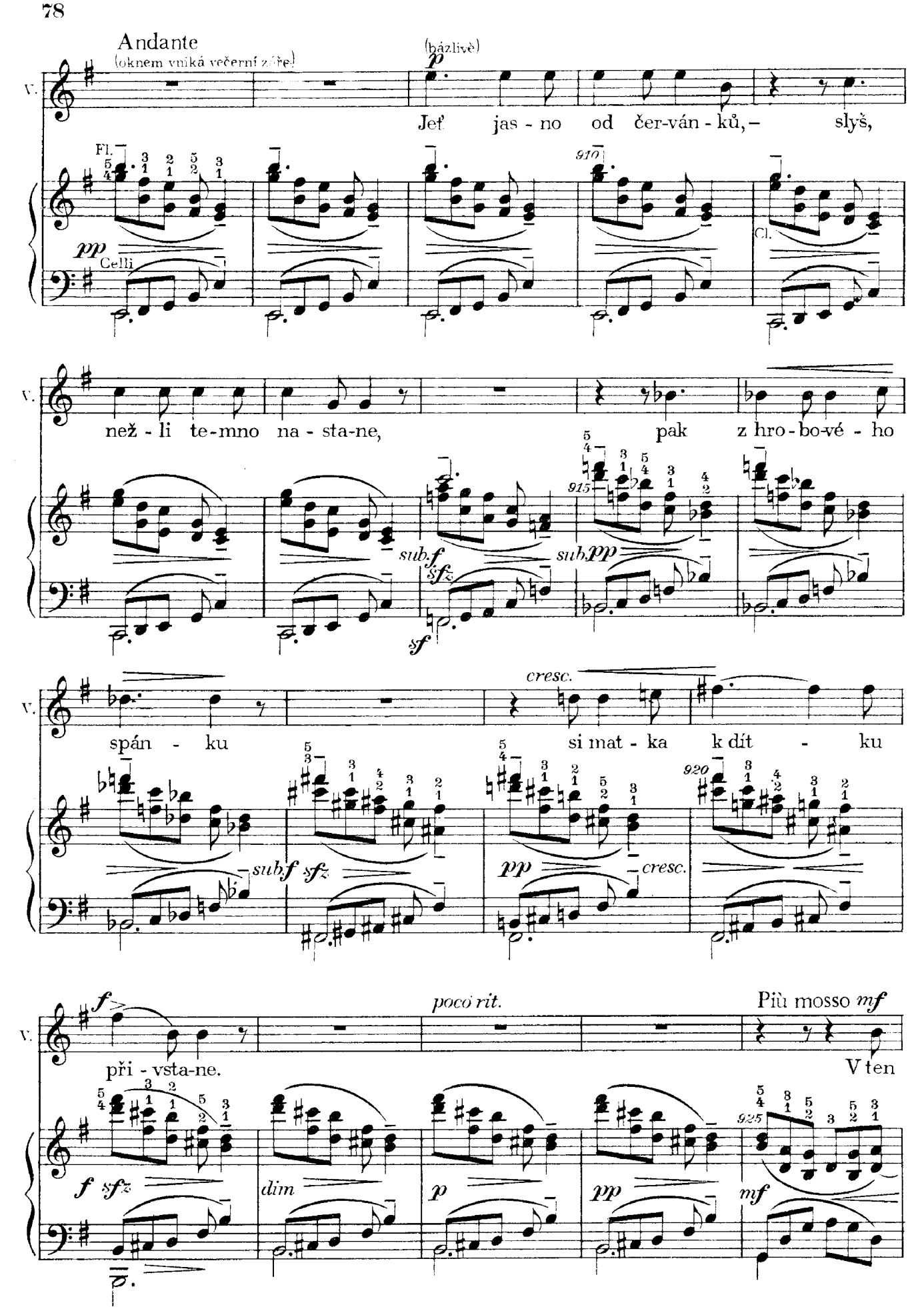
Andante
(oknem vniká večerní záře)
(bázlivě)
p
V.
Jeť jas - no od čer-ván - ků, - slyš,
Fl.
pp
Celli
Cl.
910
V.
než - li te-mno na - sta-ne, pak z hro - bo-vé - ho
915
sub. f
sfz
sf
sub. pp
V.
spán - ku si mat - ka k dít - ku
cresc.
sub. f
sfz
pp
cresc.
920
V.
f
při - vsta-ne.
poco rit.
Più mosso mf
V ten
f
sfz
dim
p
pp
mf
925

V.

pí - sek drobný heb-ce se vtisk-nou je - jí šla-pě-je, až

930

sf

V.

stou - pne ke ko-léb-ce a za-ko-lé-bá, za - pě-je.

poco ritard. *pp*

p

pp dolciss.

poco ritard.

935

dim.al *pp*

V.

a tempo *cresc.*

A kdy - by ve zlých ru-kou své

a tempo

pp

940

V.

si - ré dít - ko vi - dě-la, pak ža - lo-stí a mukou by

f

sempre cresc.

sf

sub.pp

945

sfz

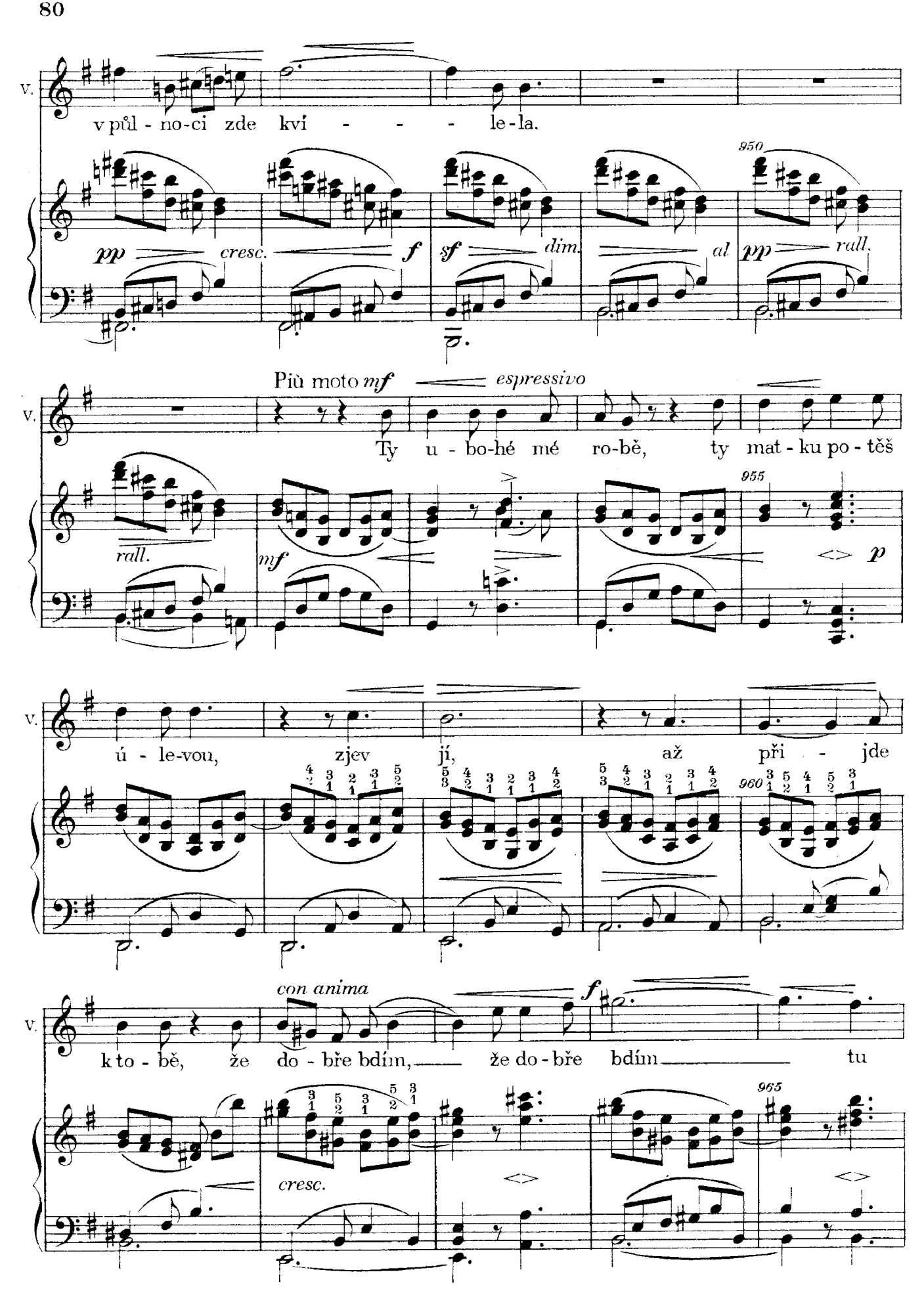
V.
v půl - no-ci zde kví - - - le-la.
950
pp cresc. f sf dim. al pp rall.
Più moto mf espressivo
Ty u - bo-hé mé ro-bě, ty mat - ku po - těš
rall.
mf
955
p
ú - le-vou, zjev jí, až při - jde
960
con anima
f
k to - bě, že do - bře bdím, že do - bře bdím tu
965
cresc.

V.

nad te-bou, že do-bře bdím tu nad te-bou!

970

sf

LUKÁŠ *p*

Dej mr-tvým spát,

975

f *sfz* *sf* *dim.* *p* *pp* *sempre dim.*

poco allargando

L.

nám vol-no bla-ze žít,

(vine ji k sobě)

(chce ji něžně políbit)

pp jsme svo-ji!

VENDULKA (jemně se mu brání, úzkostně)

pp Pro sim tě,

980

al pp *dolcissimo*

V.

ach nech mě být!

ritard. *pp*

LUKÁŠ

Jsme sa-mi teď!

(chce ji líbat)

985

ritard. *ppp*

Allegro

VENDULKA (odstrčí jej prudce)

Ne, pravím, nech mě být!

LUKÁŠ

A proč pak?

VENDULKA

Mám

Či se a - ni nesmím ptát, proč hu-bič-ku mi po-sud nechceš dát?

990

proč! Chci ne-bož-ku tvou že-nu ctít; věz, hu-bič-ku dřív

(důrazně)

cresc.

nemáš při-slí-be-nou, až po svat-bě, až bu-du tvo - ji že-nou,

995

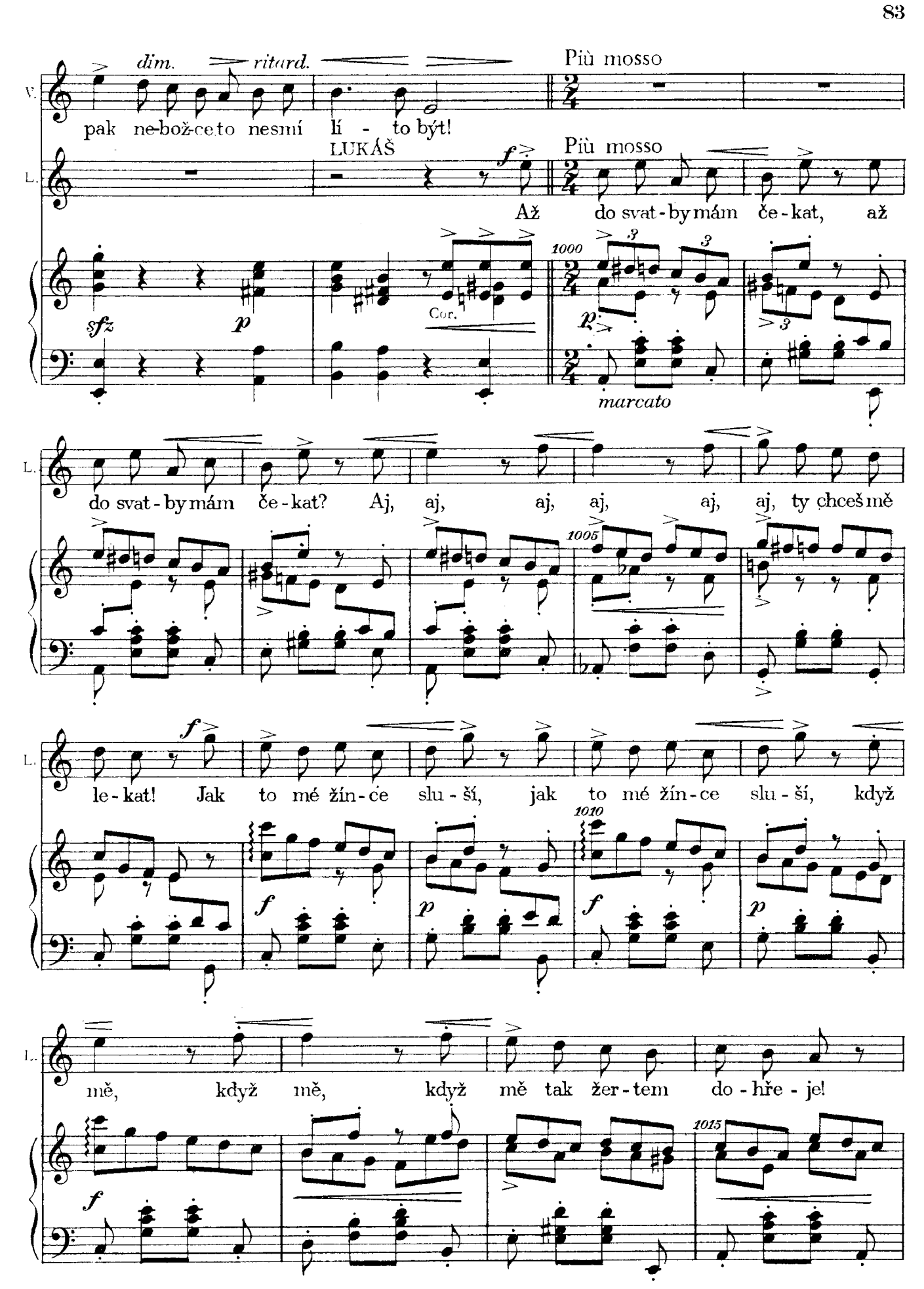
dim.
ritard.
Più mosso
V.
pak ne-bož-ce to nesmí lí - to být!
LUKÁŠ
L.
Až do svat-by mám če-kat, až
Più mosso
1000
Cor.
marcato
do svat-by mám če-kat? Aj, aj, aj, aj, aj, aj, ty chceš mě
1005
le-kat! Jak to mé žín-ce slu-ší, jak to mé žín-ce slu-ší, když
1010
mě, když mě, když mě tak žer-tem do-hře-je!
1015

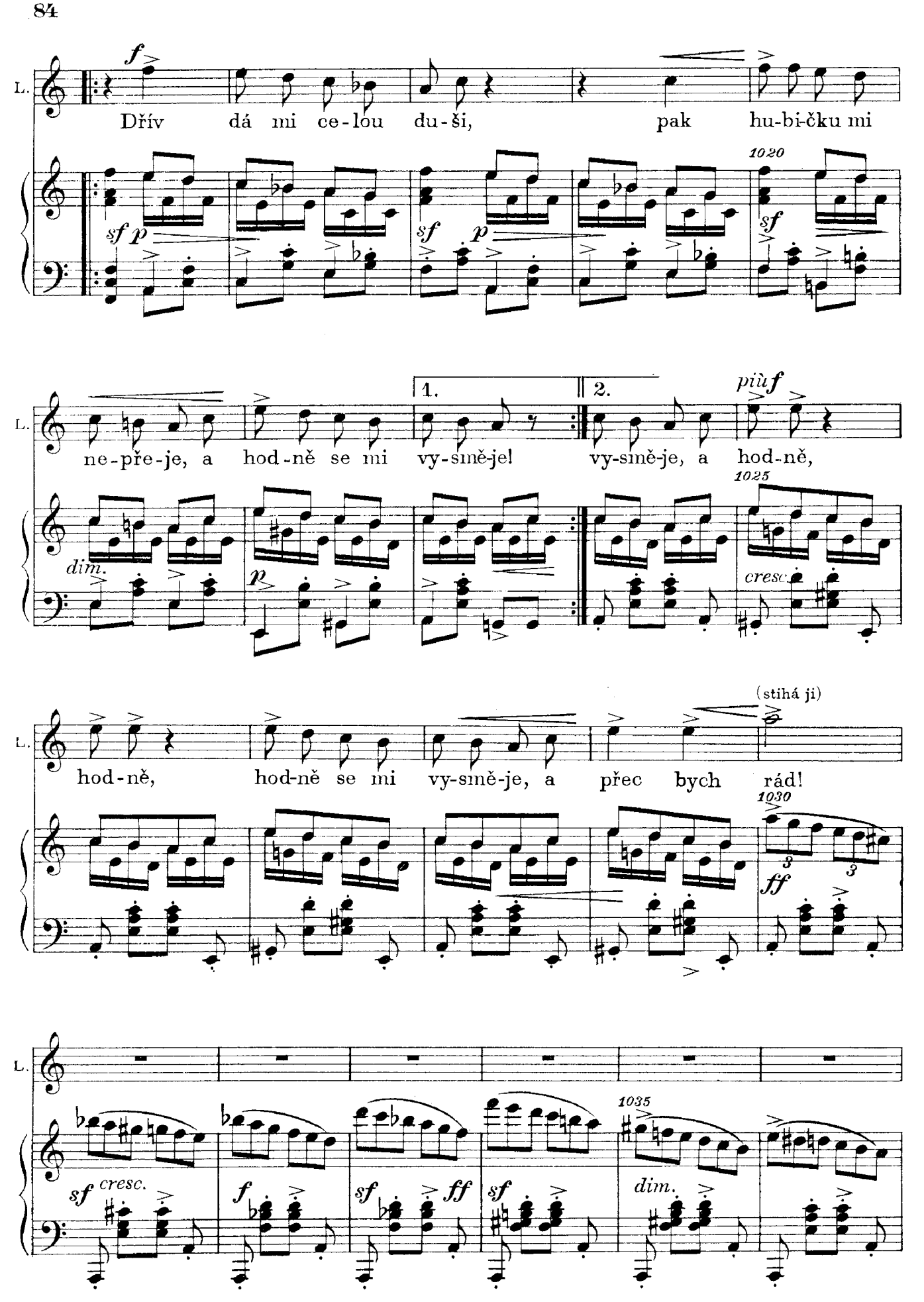
L.
f
Dřív dá mi ce-lou du-ši, pak hu-bi-čku mi
sf p
sf p
1020
sf
ne-pře-je, a hod-ně se mi vy-sme-je! vy-sme-je, a hod-ně,
1.
2.
più f
dim.
p
1025
cresc.
hod-ně, hod-ně se mi vy-sme-je, a přec bych rád!
(stihá ji)
1030
ff
sf cresc.
f
sf ff
sf
1035
dim.

VENDULKA (odpuzujíc jej)

Mám vě-ru zlost!

LUKÁŠ

Máš víc mi přát!

1040

VENDULKA

Mám to-ho dost!

cresc.

1045

ff

Allegro energico

LUKÁŠ

Tvou lí - bat líc, nic ne - chci víc,

1050

sffz p

sf p

L.

tu mar-ný vzdor a žád - ný spor, již ne - pro-sím, kde brá - ti smím;

1055

ritard. [a tempo] risoluto

L. chceš se mne zbýt? svou hu-bi-čku chci mít,

ritard. [a tempo]

p sf sf

f f

L. svou hu-bi-čku chci mít! VENDULKA (rázně) Ne - žer - tu - jíc, leč prav - du díc,

1060

sf sf dim. p

V. ti kla - du vzdor, nech mar - ný spor, již po - kojstím si vy - pro - sím,

1065

ritard. [a tempo] risoluto

V. chci mr-tvé ctít! a ny-ní nechmě být, a ny-ní nechmě

ritard. 1070 [a tempo]

p sfz sfz sf

V. být! Ne - žer - tu - jíc, leč prav-du díc, ti kla - du

LUKÁŠ Tvou lí - bat líc, nic ne-chci víc, tu mar - ný vzdor,

1075

V. vzdor, nech mar - ný spor, již po - koj stím si vy - pro - sím, chci mrt-vé

L. a žád - ný spor, již ne - pro-sím, kde brá - ti smím; chceš se mne

1080

V. ctít; a ny-ní nechmě, a ny-ní nech mě být!

L. zbýt? svou hu-bi-čku chci mít, svou hu-bi-čku chci mít!

1085

Honivše se, přijdou ke dveřím vzadu, Vendulka jimi Lukáše hbitě vystrčí a zavře.

sf *molto cresc.* *sf* *sf* *sf* *sf*

(Vendulka stojí všecka rozhorlena. Lukáš pln smíchu skočí do sednice oknem.)

LUKÁŠ (žertovně)

Ha, ha, ha, teď začnem'

1090 *sff*

Meno allegro

VENDULKA (co nejpřísněji) *ff* *lunga*

Již a-ni slo-va! (ulekne se) *ff*

L. zno-va! 1095 Jak? *sotto voce* Jest to víc než pouhý

ff *sfz* *ffz secco* *lunga pauša*

Lento *cresc.* (přiblíží se prosebně) *dolce*

L. žert? Tys po-hně-vá-na? Ó, nechtěl jsem ti vě-ru

Ob. *p* 1100 *p dolce*

Vla

L. vzdo-ro-vat, však odpou-štět, toť ta-ké mi-lo-vat.

VENDULKA

V. *p* (laskavě) Vždyť pl-no lá-sky, pl-no lá-sky v srd-ci mém!

LUKÁŠ

L. *mf* Ta

molto espressivo

1105

Ob. *p*

Fg.

più p

L. zá-ří — v o-ku u-přím-ném; ty zar-mou-tit mě nehodláš, ty

1110

Vlni

espress.

L. sa-ma, bez pro-še-ní — mi o-no po-lí-be-ní — jen z lá-sky dáš!

1115

pp dolce

VENDULKA (pro sebe)

p

Co či-nit? Ach, jak o-do-lám? Vždyť sama

L.

LUKÁŠ (pro sebe)

p

Již v srdci lá - ska za-vo-lá!

pp *dolce*

V.

po něm plá-po-lám! LUKÁŠ Již vol-ně, slad-ce plá-po-lá!

1120

dim.

VENDULKA (prudce) Allegro

f

Však ne!

sfz

LUKÁŠ (prudce)

f

Proč ne?

sff *sf*

Meno VENDULKA

f

Žal by jí v hro-bě

1125

sf

V.

srd-cem hý-bal, kdy-by's tak zá-hy ji-nou

p

Andante

lí - bal, a

p

pp

cresc.

V. v no - ci pak by u mne ú - pě - la, své tesk - né o - či

1130

sf p poco cresc.

LUKÁŠ

Molto moderato

(bolestně)

V. na mne u - pře - la. Dost! Je - jí žal ti ví - ce

1135

f f p sf

L. jest než můj! Ó, co to za bo - lest!

p sf sf 1140 sf p molto espr.

VENDULKA

(vřele) mf

Svou krev i du - ši vy - pu - stím, když te - be z ža - lu vy - pro - stím!

LUKÁŠ

L. Však

più p

VENDULKA (po krátkém rozmýšlení)

L.

hu-bi-čku? Ti ne-dám!

1145

pp sf pp pp

LUKÁŠ sotto voce

My-slíš vě-ru, že se pro-vi-níš, když mi ně-co kvů-li

1150

p sf

VENDULKA

L.

u-či-níš? Já dám ti srd-ce ži-vou pů - li!

p

LUKÁŠ VENDULKA Più moto

Však hu-bi-čku? Ne! U-stup ty mně kvů - li!

1155

sf p

LUKÁŠ

mf

Vždyť bý-vá že-ná jemnější.

1160

VENDULKA

mf

Však muž má bý-ti moudřejší!

LUKÁŠ

Což mu-sí po tvém

L.

zrovna být?

VENDULKA

A mu-síš ty vždy pravdu mít?

1165

cresc.

LUKÁŠ

Tak pra-vá lá-ska ne - vzdo-ru-je!

VENDULKA

Jest lá - ska

1170

più p

V.

LUKÁŠ

víc, než lí-bat se! Kdo ne-po-vo-lí, ne-mi-lu-je!

VENDULKA

Proč mám jen já vždy shý-bat se?

LUKÁŠ

Již vě-ru s tebou rozum

1175

VENDULKA

Mne k hněvu již to do-há-ní!

L.

tra-tím!

f *poco accel.*

Víc než-li hněvem to-bě

p *cresc.*

L.

splatím, ať py-káš za své zdráhá-ní!

VENDULKA

Nuž jen se hně-vej,

1180

poco cresc.

V.

jak bys rád, vždyť ne-mu-sím já tvou se stát!

f

cresc.

1185

LUKÁŠ

a tempo

mf doloroso

Nuž, jen mě zahoď, však mě zvednou,

p ritard.

f sf

sf

sf

p

1190

L.

subito allegro

f

však já se jinde zve-se-lím!

Lento

VENDULKA

p

Již o - že-le - la jsem tě

p

V.

jed - nou, i po dru - hé tě o - že-lím!

rall.

1195

espress.

Allegro

LUKÁŠ

Vždyť je-sti děv-čat pl-ný svět,

1200

Vendulka se zalekne, trhne sebou.

L. a hu-bi-čky jsou jako med!

Lento [quasi moderato]

VENDULKA (pokojně obrátí se k nádobám)

Teď a-le mu-sím

V. ho-spo-da-řit, čas hlou-post-mi už nechci ma-řit!

LUKÁŠ (dupne a zatne pěsti)

Blesk bo-ží!

1205

Allegro precipitato

VENDULKA (vezme dřevěnou konev do ruky)

Tak se jin-de dur-di! [105]

1210

Allegro feroce

LUKÁŠ (zlostně rozhází ostatní konve, škopky a bečky)

ff

To proklaté tvé ha-ra-bur-dí, to víc než já ti

1215

L.

zna-me-ná? To pro kla-té tvé ha-ra-bur-dí, to tvé

1220

L.

ha-ra-bur-dí, to víc než-li já ti zna-me-ná?

1225

più f

L.

ff

Ty vy-há-níš mě, ší-le-ná? [105]

1230

sf *ff* *sffz* *sffz*

VÝSTUP VI

PŘEDEŠLÍ, OTEC

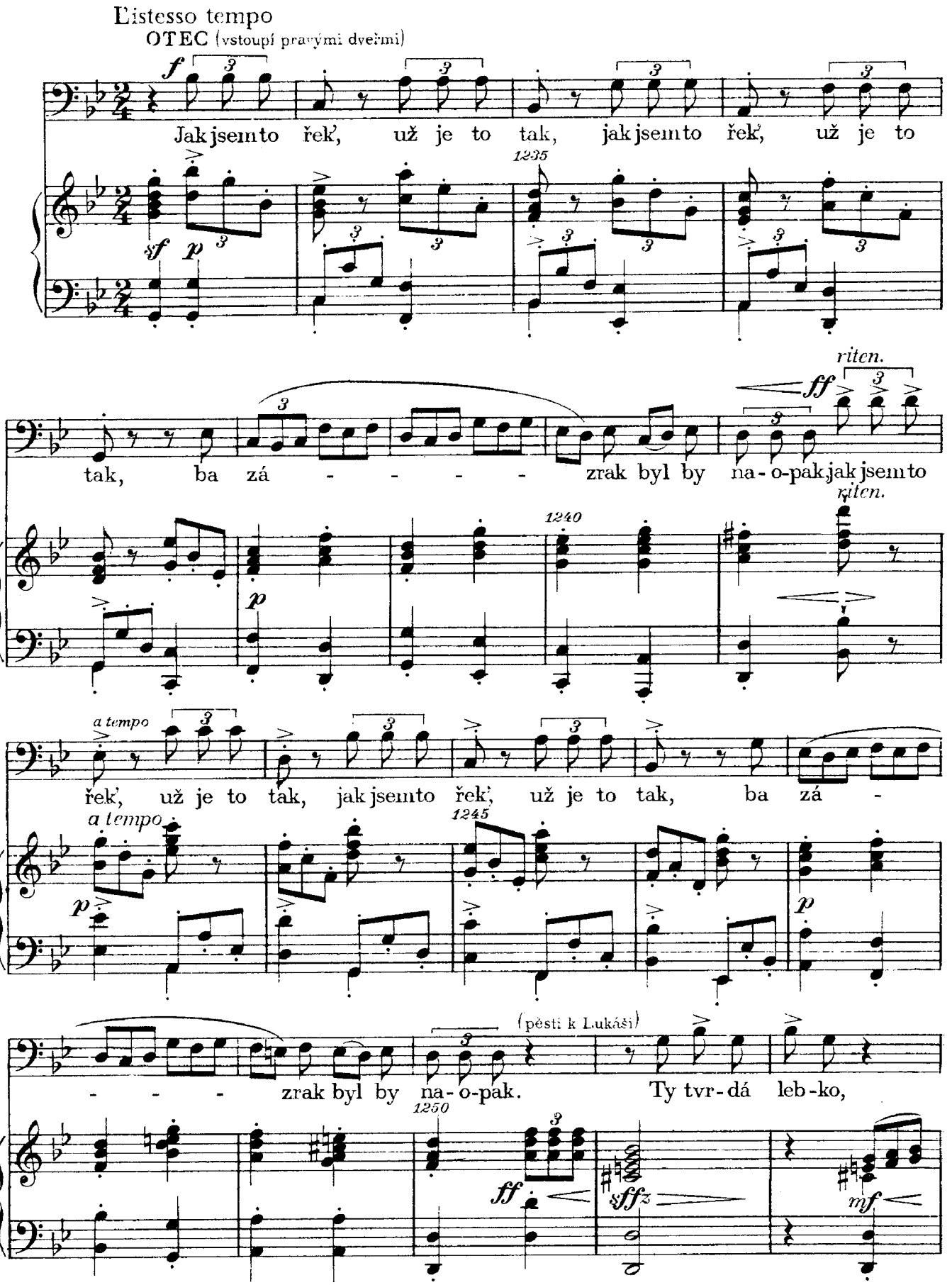

(k Vendulce)

poco riten.

O.

a ty též zdaž sta-rý o-tec mlu-vil lež?

1255

ff

sffz dim.

sffz

O.

Má řeč vám by-la na po-směch,

1260

sfz

sf p

O.

má řeč vám by-la na po-směch, teď po-raď si,

ff

1265

cresc.

O.

kdo ne-po-slech! Já pře-de-vším se

f

1270

sffz

sf

sf p

Fl. Ob. Cl. Fg.

O.

za - ví - rám, já pře-de vším se

1275 1280

Viol. f sf p

O.

za - ví - rám. Vás

1285 f p

O.

ne-sly-ším, vás za-pí-rám, vás ne-sly-ším,

1290

O.

vás za - pí - rám. Má řeč vám by-la

1295

O.

na po-směch, teď po-raď si, kdo ne - po-slechl!

1300

O.

Já — pře-de vším se

1305

f *sf*

O.

za - - vi - rám. Jak jsem to řeď, už je to tak, jak jsem to

sf *f* *sf* *tr* *tr* *sf* *sf* *p*

1310

O.

řeď, už je to tak, ba zá - - - - zrak byl by

1315

O.

f *rit.* 3 *a tempo* 3 3 3

na-o-pak; jak jsem to řek', už je to tak, jak jsem to řek', už je to

rit. *fsf* *sf* *p* 1320

O.

tak, ba zá - - - - - zrak byl by na-o-pak!

sf 1325 *tr* *ff*

O.

(k Lukášovi) *f* (k Vendulce) *f*

Ty tvr-dá leb-ko, a ty též,

sfz *p* *f* 1330 *sfz* *p* *ff*

O.

poco riten. *a tempo* *f* 3 3

zdaž sta-rý o-tec mluvil lež? Jak jsem to řek', už je to

poco riten. *sffz* *p* *f* 1335 *sf* *p*

O.

tak, jak jsem to řek', už je to tak, jak jsem to řek', už je to,

1340

O.

už je to už je to tak, jak jsem to řek', už je to tak. Má

sf

O.

řeč vám by - la na po - směch, teď

1345

sfz sf

O.

po - rad' si, kdo ne - po - slech'l

1350

p ff sfz

O.

ff

Jak jsem to řek', už je to tak, zdaž sta-rý

1355

sfz *sfz* *sfz* *sfz* *sf*

O.

o-tec mlu-vil lež? Jak jsem to řek', už je to

1360

sfz *sfz* *sf* *sf*

O.

tak, jak jsem to řek', už je to, už je to, už je to, už je to, už je to

cresc.

1365

sf *sf* *sf*

O.

tak!

(odcházeje v levo)

ff

O.

f 3 3

jak jsem to řek', už je to tak,

1370

sff *sffz* *sffz dim.*

O.

(ve dveřích) *f* 3 (zmizí)

už je to tak! [197]

1375 1380

p *più p*

VENDULKA (pro sebe)

Andante *p*

Měl pravdu, když mě va-ro-val?

LUKÁŠ (pro sebe)

p

Měl pravdu, když mě zrazoval?

1385

pp *pp*

L.

(k Vendulce) *dolce* (rychle) *accel.* (něžně)

Nuž, po-vo-líš mi, neb mám vskutku jít? Buď hu-bič-ku. [121]

1390

pp

VENDULKA (neústupně, ač mírně)

p

Più mosso

(Lukáš v rozhořčení odkvapí zadními dveřmi a jest ho vidět oknem, jak pádí pryč.)

Jen jdi, a nech mě být!

1395

ff *sf* *sf* *sf* *sf* *sf*

sf *ff*

1400

dim.

1405

p

più p

pp

1410

VÝSTUP VII

VENDULKA sama, pak MARTINKA

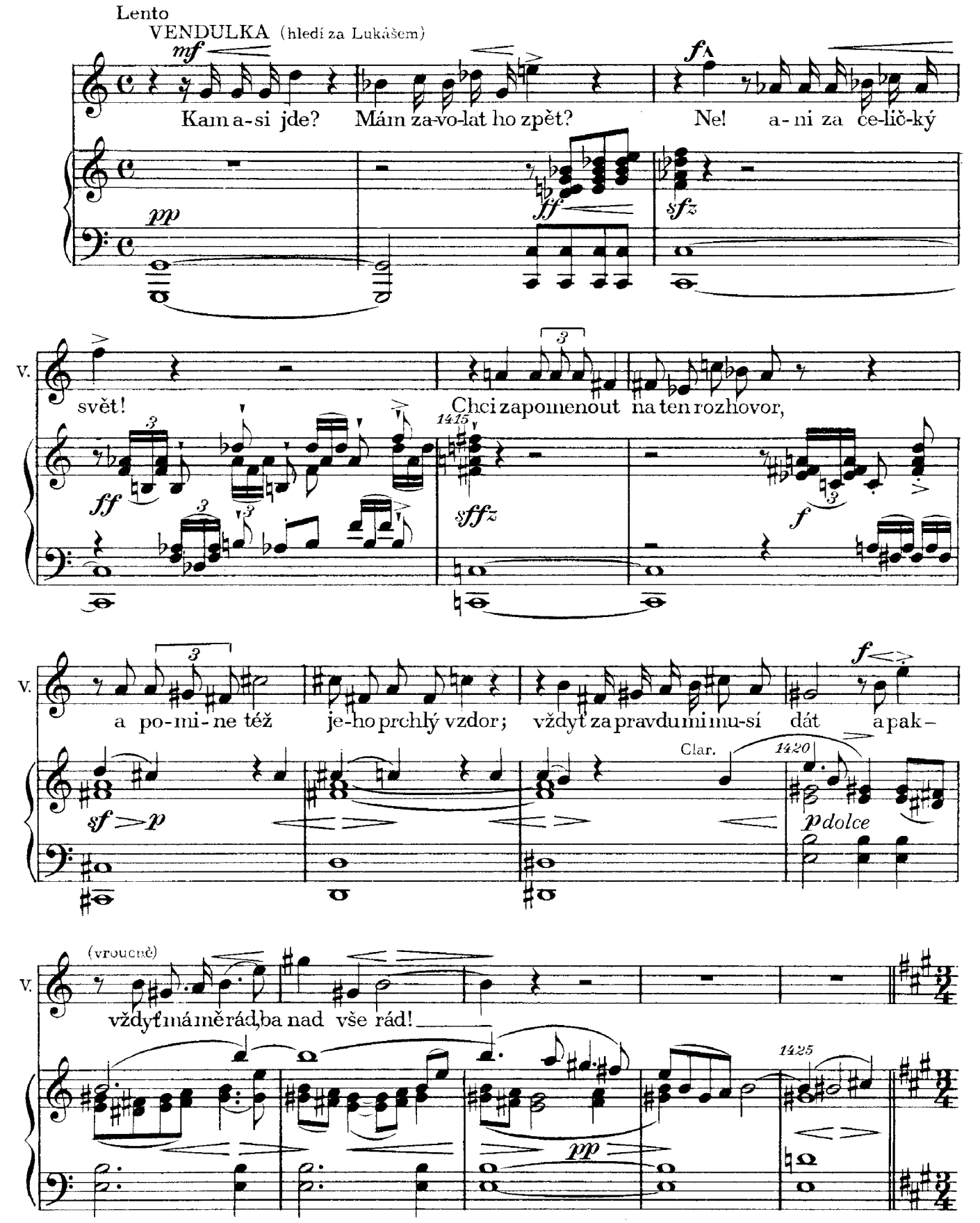

Andante amoroso

mf espressivo

v. Jak za-po-mněl by na ten krá - sný čas,

p

v. kdy mě-sí-ček nás ví - dal po-spo-lu, tam pod ol-ší,

1430

pp

pp dolcissimo

v. tam v še-rém ú-do-lu!

1435

v. Co hu-bi-ček! Ó, prv-ní lá - - sky

f

ff

molto cresc.

ff

1440

sf

V.

čas, ten s ce-lým blahem se mi vrá - tí, se mi vrá - tí zas!

rall. a tempo

sf dim. sf p rit. f sf

1445

sf

Allegro

1450

p

(Martinka vběhne)

MARTINKA

M.

Co se to sta-lo? V hla-vě mi ví - ří!

f sf ff sf rinfz p

1455

M.

Lu-káš pln zlo-sti k ho-spo-dě mí - ří!

3

f p f

1460

(Vendulka se lekne)

M.

Kdo ho kdy vi - děl v ho-spo-dě po - být?

VENDULKA (zlostně)

Samé to vzdo-ry,

V.

chce mě jen zlobit!

MARTINKA

Stá - lo to za to, tak-hle se štvát?

VENDULKA (zlostně)

Hu-bič-ka – hloupost!

1465

MARTINKA

Mě-las ji dát!

VENDULKA

K hos-po-dě!

1470

V.

Han-ba, han - ba! Tvou jest to vi - nou!

MARTINKA

VENDULKA

(s odporem) *f*

Za-čně-me ji-nou! [113]

M.

Do-jdu ti pro něj!

Nu do-bře, bez-to-ho mám spěch!

1475

sf

sfz

p

M.

chci se tě ně-co ptát.

Andante

p

1480

M.

mf

Jsem, mi-lá hol-ka, sta-rý věch, však v prá - ci

1485

M.

po-sa-vad a rá - da je-ště s po-moc-ni-cí bych za pa-ší-ři

1490

M.

f

cho-di-la; nuž, ne-po-víš mi o hol-či-ci, jež by se k to-mu

sfz

M.

ho-di-la? jež půl-no-ci se ne-dě-sí, když te-mno leh-ne

1495

p *trem.*

M.

nad le-sy a do skal, v di-vé hou-ští, se v bouři, v sně-hu

1500

più p

M.

pou-ští?

mf

Jsem, mi-lá hol-ka,

cresc.

sfz

1505

p

sf *p*

M. sta-rý věch, však v prá - ci po-sa-vad, a rá - da

1510

M. je-ště s po-moc-ni-cí bych za pa-ší-ři cho-di-la; *f* nuž ne-po-víš-li

sf

M. o hol-či-ci, jež by se k tomu ho-di-la? VENDULKA *mf* Já

1515

p

V. — nevím o tak zmu-ži-lé! *f* MARTINKA Ba dív-ky jsou teď zle-ni-lé, *f* jsou ja-ko z mar-ci-

1520

sf *sf*

VENDULKA

M. pá - nu, jsou ja-ko z mar-ci - pá - nu! Kde vzít vám dív-ku na pomoc?

1525 *sf* *sf* *p*

V. Dobrou noc!

MARTINKA

M. Nuž, sta-rej se mi! Dobrou noc! Dobrou

1530

più p (odejde) VENDULKA *più p* (sama)

M. noc! Dobrou noc! [163] Dobrou noc! A

1535 *più p* (tmí se) *pp*

L'istesso tempo *molto espress.* *f*

V. ty, mé ro-bě, teď již ná - ležím, teď již ná - le - žím jen

1540 *pp* *sffz* *sf* *sf* *dim.*

Andante

(sedne a kolébá)

V.

to - běl

1545

pp

sempre

p NÁRODNÍ PÍSEŇ

V.

Ha - jej, můj an - díl - ku, ha - jej a spi, ma - tič - ka

1550

pp e leggierissimo

V.

ko - lé - bá dě - ťá - tko svy, ha - jej, da - dej,

1555

pp

V.

ny - nej, ma - lej, ma - tič - ka ko - lé - bá dě - ťá - tko

1560

V.

svy; ha - jej, da - dej, ny - nej,

1565

sempre pp

V.

ma - lej, ma - tič - ka ko - lé - bá...

rall.

1570

pp

V.

(vytrhne a vzruší se)

Ach, ma-tič-ka ti v hro - bě spí! Co jen ten Lu-káš my-slí?

1575

p pp

V.

Však on se smí - ří!

Andante

(Měsíc vysvítí) mf

Zač - nu

p dolce

(kolébá a zpívá)

dolce

V. ji-nou! Le - tě - la bě-loun-ká ho - lu - bič - ka,

1580

dolce

V. pot - ka - la bo - ží - ho an - dě - líč - ka. Du - še z tě - la,

V. kam jsi chtě - la? Chtě-la jsem do - le - tět do ne-bíč - ka,

1585

rall.

[a tempo]

V. chtě-la jsem do - le - tět do ne - bíč - ka!

1590

p

Ноты с сайта www.notarhiv.ru

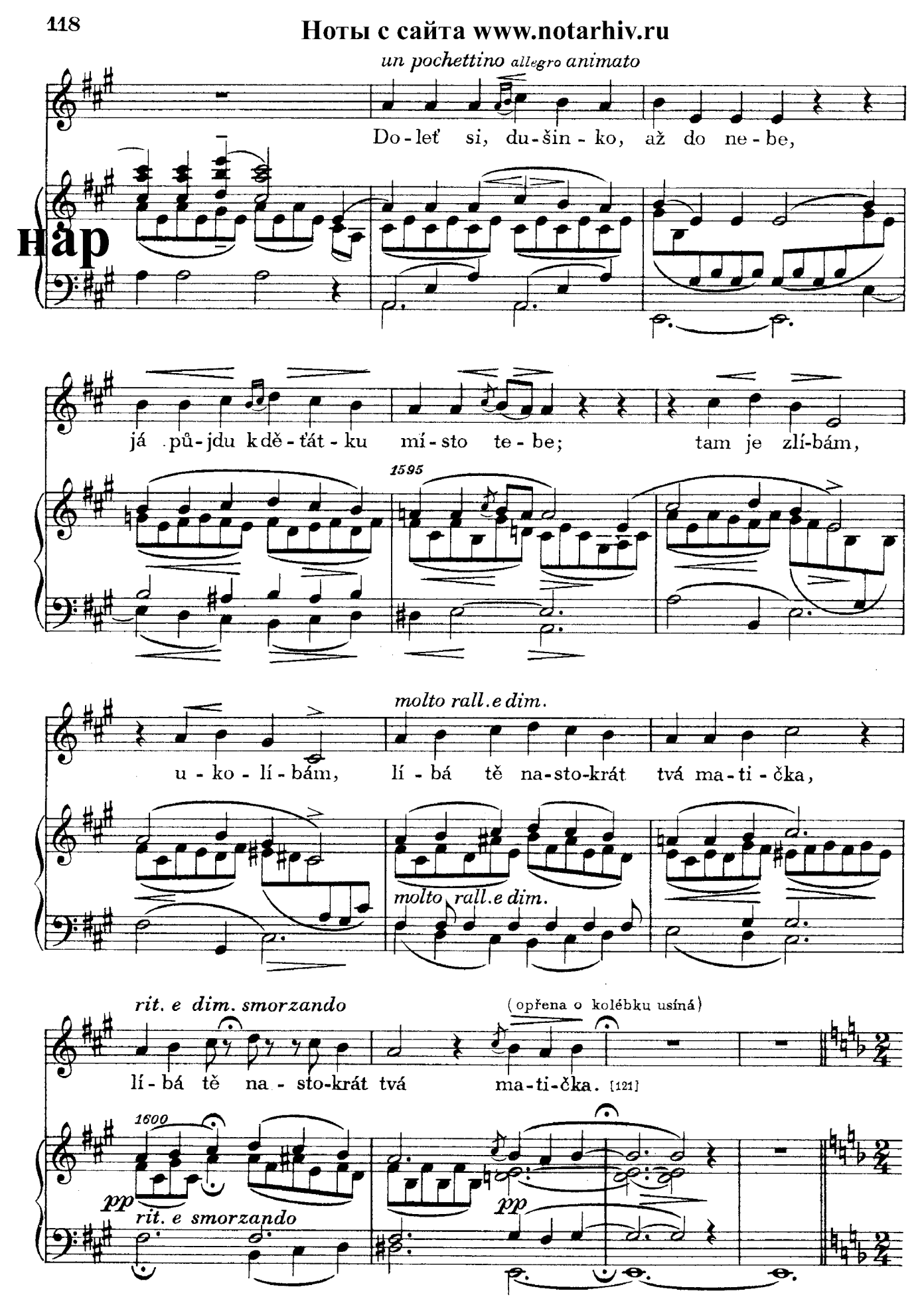

VÝSTUP VIII

BARČE, VENDULKA, později LUKÁŠ, čtyři děvčata a hudebníci

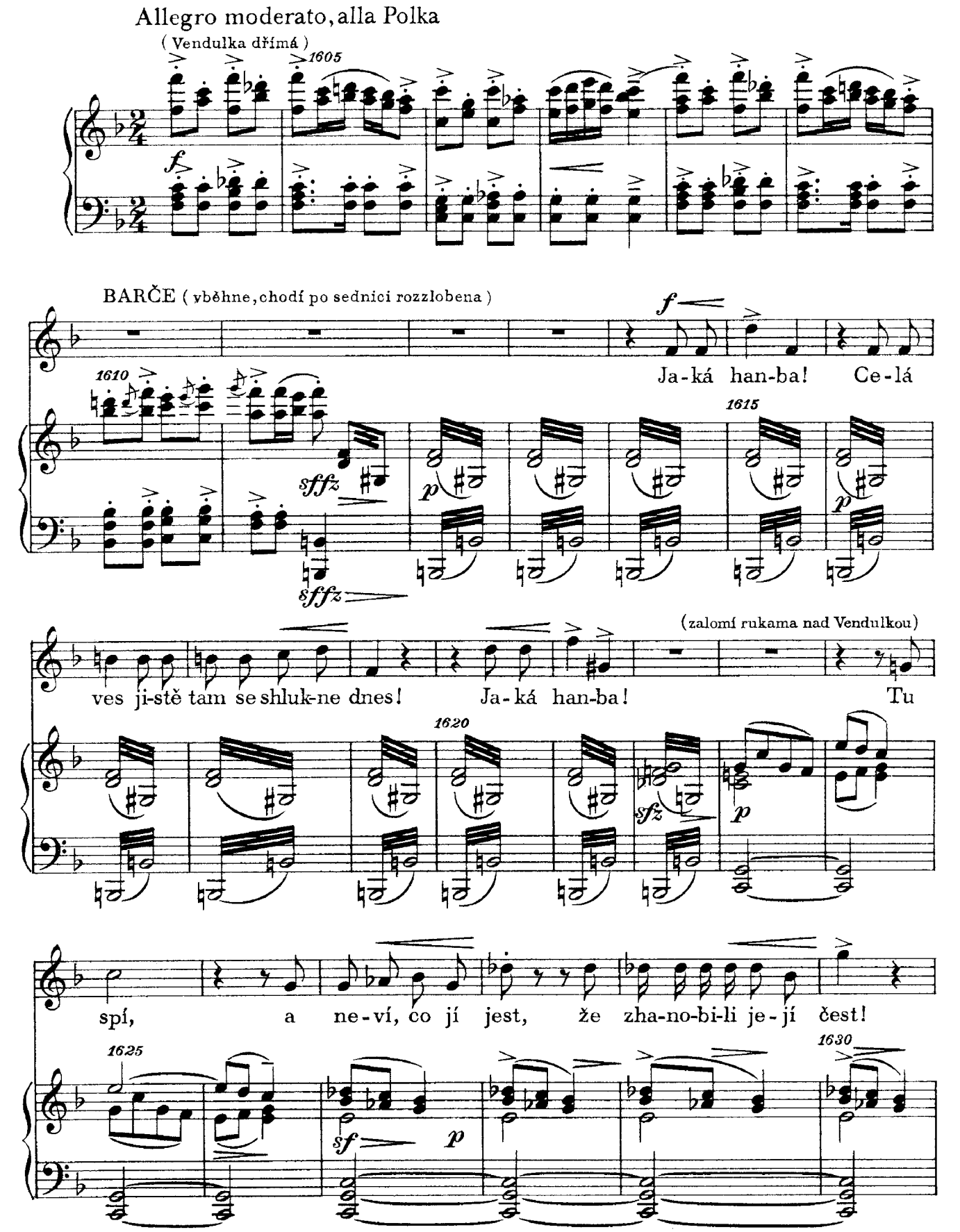

(zahrozí pěstmi proti oknu) *f*

B. Ty tam, ty mi to zod-po-víš!

f *rinfz* *p* *f*

1635

B. Co to?

1640

f

B. vždyť zní to blíž a blíž!

poco a poco *cresc.* *trem.*

1645

(Lukáš, děvčata a hudebníci vystoupí za oknem)

mf *f*

B. Už jdou, už jdou, už jdou!

cresc. *cresc.* *sf* *sf* *sf*

1650

VENDULKA (vyskočí, spatří Lukáše a potácí se jako ve snu)

ff

Ha! Kde to jsem, kde to jsem?

1655

sf *sffz* *p*

Tempo di Polka, ma moderato

LUKÁŠ (točí se střídavě s tančícími děvčaty a zvedá je)

f

Hraj-te mi tu nej-skoč-něj-ší, hraj-te hod-ně ve-se-lou! Za hu-bič-ku

1660

p

L. u-pří-mněj-ší nech si už svou ky-se-lou! (do okna) Hraj-te mi až do půl-no-ci,

1665

p

L. hraj-te mi až do rá-na! Má-lo mls-ky na o-vo-ci na-jdu-li v něm (do okna) *f*

1670

sf *sf* *p*

VENDULKA

f

Co vi-dím? Tak tu-pit

BARČE

f

Já zaň se sty-dím.

L.

sr-šá - na!

1675

sf *cresc.* *trem.* *sff*

V.

mne! Ne, to by

f

B.

A dát si k to-mu hrát!

1680

sffz *sffz*

V.

ne-moh', kdy-by měl mě rád!

sf

B.

(zlostně chce ven)

f

Do-jdu si

1685

cresc. *cresc.* *ffz* *p*

(zdrží ji)

V. To-ho se chraň!

B. naň! Ten ne-stou-dný! Ty hol-ky

1690 trem. 1695

V. To mně! Ach ta-ká han-ba!

B. s ním! Kéž mu to spla-tit smím!

1700

V. Ne-lze mi tu žít, ne-lze mi tu žít!

1705

(otevře truhlu a váže si raneček)

BARČE (zavře truhlu a chce ji bráti raneček)

V. Pryč mu-sím, pryč od-tud, pryč! Co to má být? [126]

1710

Tempo I.

LUKÁŠ (jako dříve)

Všu-dy děv-čat ja-ko kví-tí, pý-cha jest mi na po-směch!

1715

kte-rá řek-ne: nech mě bý-ti! (do okna) Já ji na-to: ty mě nech!

1720

Blázním-li se po hu-bič-ce, o-na řek-ne: za mě-síc!

1725

na vzdo-ry však Ven-du-lič-ce do-sta-nu jich na ti-síc!

(za oknem zvedne jednu dívku a políbí ji)

1730

VÝSTUP IX

PŘEDEŠLÍ, TOMEŠ, SBOR

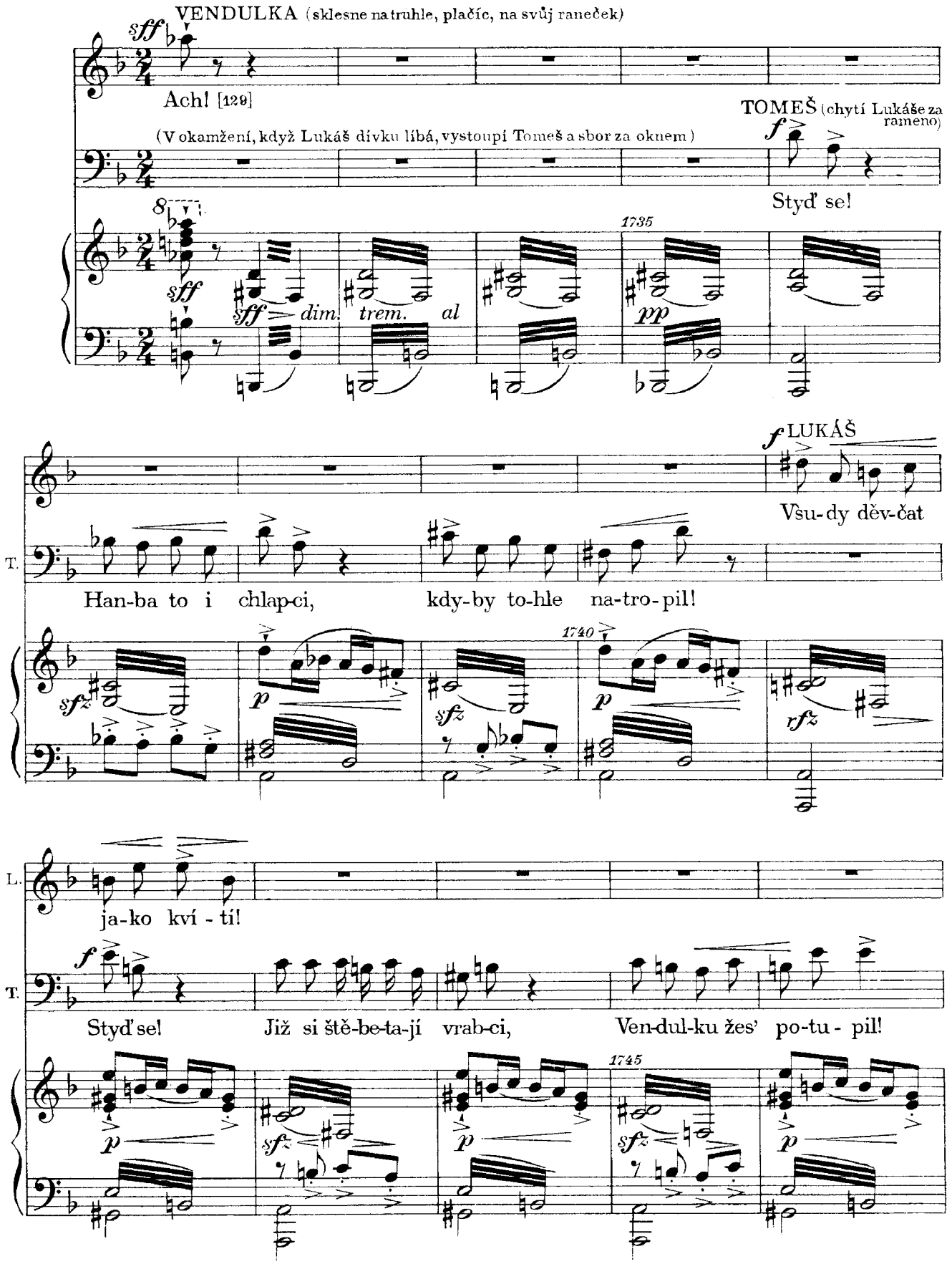

BARČE *f*

Žluč mi z toho ky-pí!

L. *f*

Pý-cha jest mi na po-směch!

T. *f*

Styď se!

SBOR

Sopran

Alt

Tenor

Bas

f Ztrestal je-jí pý - chu!

f Toť je vě - ru k smí - chu!

f

1750

sf crescendo

B.

L.

T.

S.

A.

T.

B.

f Ztrestal je-jí pý - chu! To - tě vě - ru k smí - chu, to - tě

Ztrestal je-jí pý - chu! To - tě vě - ru k smí - chu, to - tě

1755

fsf

cresc.

B. — *f* — Žluč mi z toho ky-pí! Žluč mi z toho

L. — *f* — Pý-cha jest mi na posměch!

T. — *f* — Hanba to i

S. A. — vě - ru k smí - - chu, *ff* ztre-stal je - jí pý - chu,

T. — vě - ru k smí - - chu, *ff* ztre-stal je - jí pý - chu,

B. — *ff*

1760

sfz — *ff*

B. — ky-pí! Žluč mi z toho ky-pí!

L.

T. — chlap-ci, kdy-by to - hle na-tro-pil!

S. A. — to - tě vě - ru k smí - chu, ztre-stal, ztre-stal je - jí pý-chu, to - tě, to - tě

T. — to - tě vě - ru k smí - chu, ztre-stal, ztre-stal je - jí pý-chu, to - tě, to - tě

B.

1765

B. *ff* Dám ti,

L. *ff* Pý-cha jest mi na po-směch. [139]

T. *ff* Styď se! Styď se!

S. A. *fff* vě-ru k smíchu, to-tě vě - ru, to-tě vě - ru k smí - - - - chu! [197]

T. *fff* vě-ru k smíchu, to-tě vě - ru, to-tě vě - ru k smí - - - - chu! [134]

B. *fff*

1770 *fff* *sffz* *trem.*

B. *sf* dám ti za tvé vti-pyl [188]

L.

T. Styď se! [145]

(Všichni za oknem se hrnou pryč, Barče odběhne za nimi)

S. A.

T.

B.

1775 *sfz* *dim.* *al* *pp*

Moderato assai

VENDULKA (sama)

mezza voce

Již ko-nec mi-lo - vá - ní!

1780

ppp

1785 *dolce*

molto espressivo

1790

VENDULKA

p

Jsem bí - dna do sko-ná - - ní!

Lento

(u kolébky)

pp

1795

dolcissimo

pp trem.

Tempo I.

V.

sf

Pryč, pryč, han-ba pá - - - - lí,

1800

pp

cresc.

V.

f

a lá - ska šá - - - - - lí!

1805

1810

f

V.

sf

sf

(vezme raneček a rychle odkvapí)

Opona rychle spadne

Pryč!

Pryč! [163]

1815

sffz

sffz

fff

1820

sff

sff

sff

JEDNÁNÍ II

Hustý les. V pozadí příkrá stráň, na níž stojí vysoké kmeny. Vpravo více ku předu návrší porostlé mlázím, pod ním napřed ve skále studánka; mezi návrším a zadní strání úžlabina. Vlevo jednotlivá pomšená skaliska a křoviny.

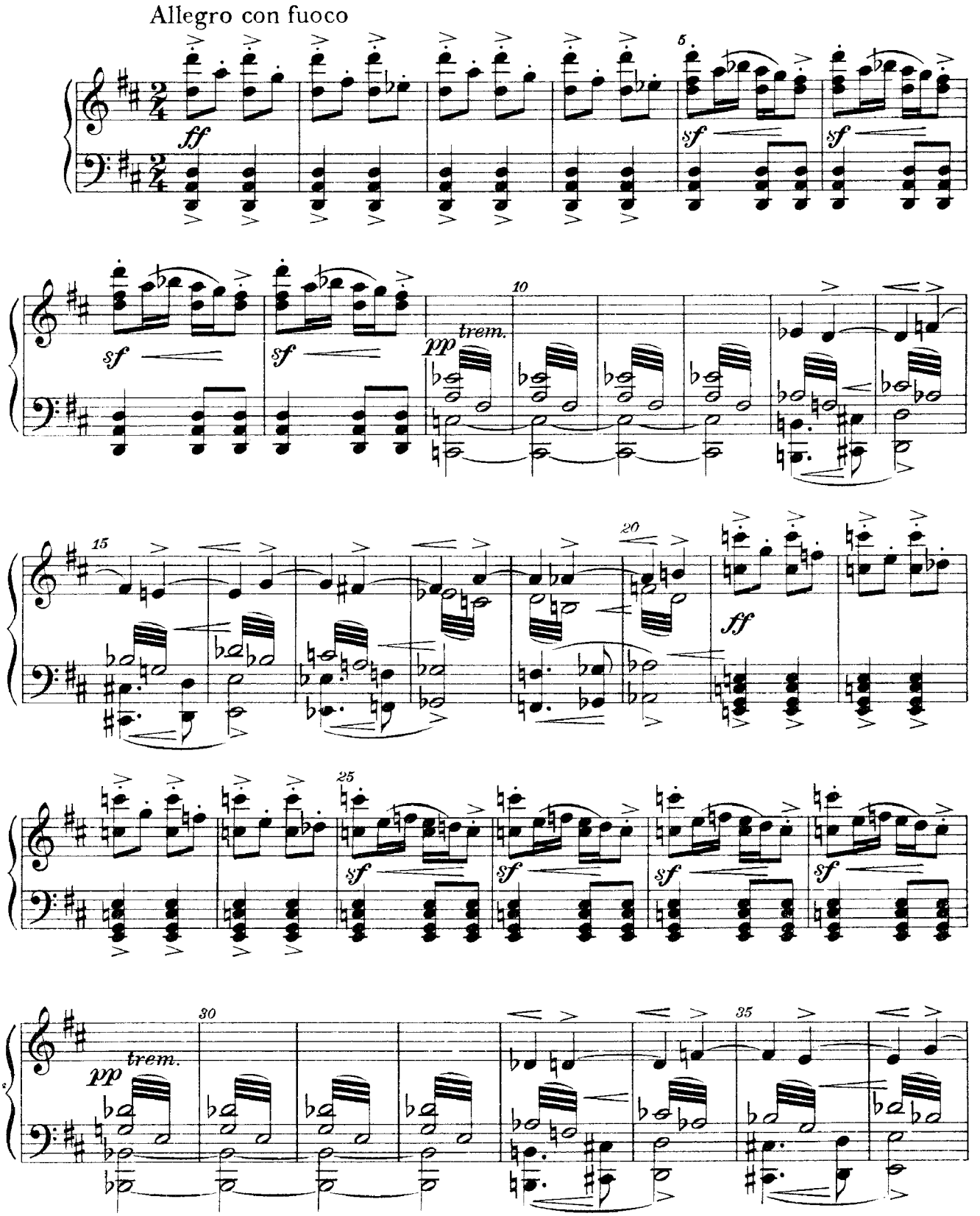

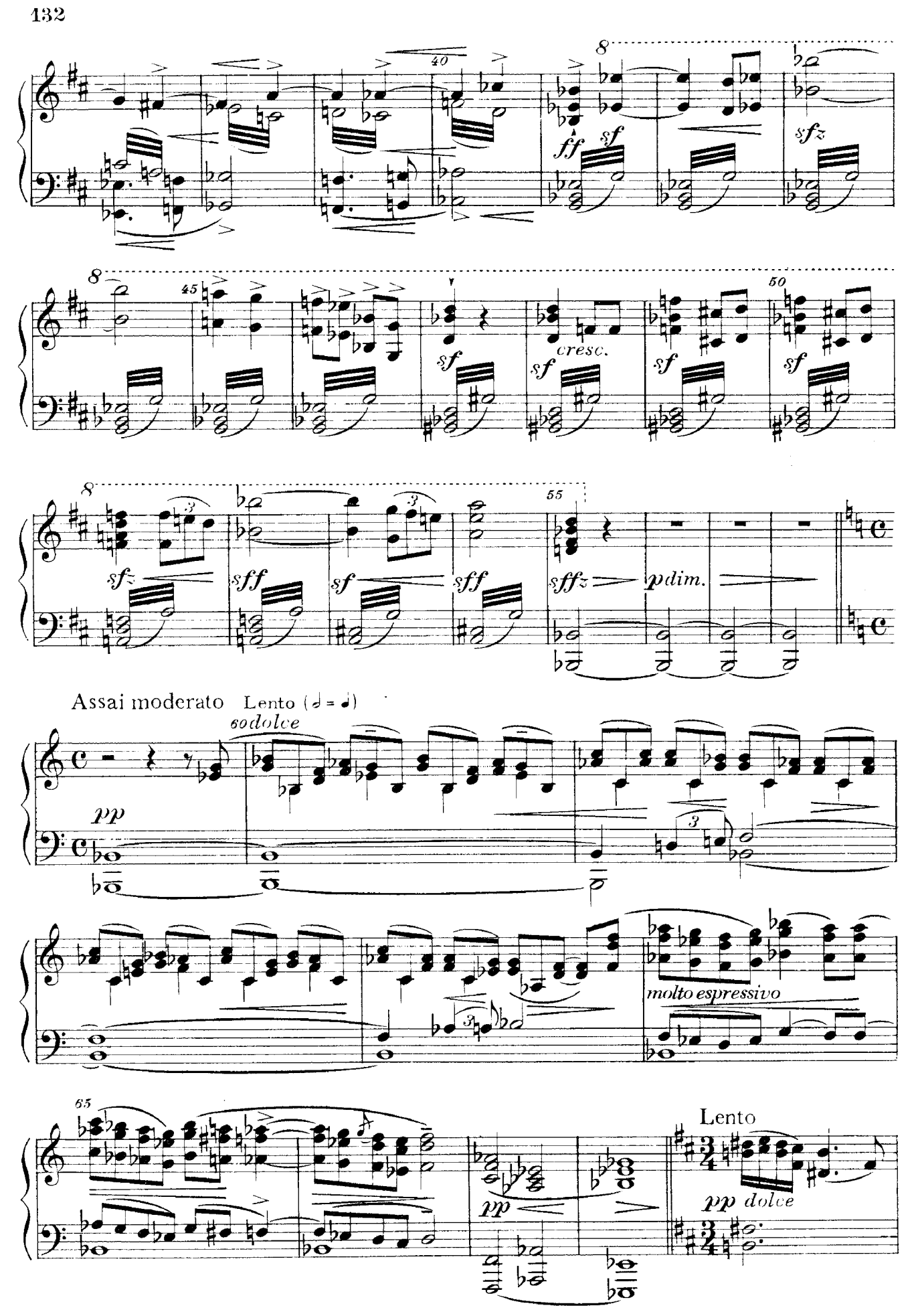
40
ff
sf
sfz
45
sf
cresc.
sf
sf
sf
50
sfz
sff
sf
sff
55
sffz
pdim.
Assai moderato
Lento (♩ = ♩)
60 dolce
pp
molto espressivo
65
pp
Lento
pp dolce

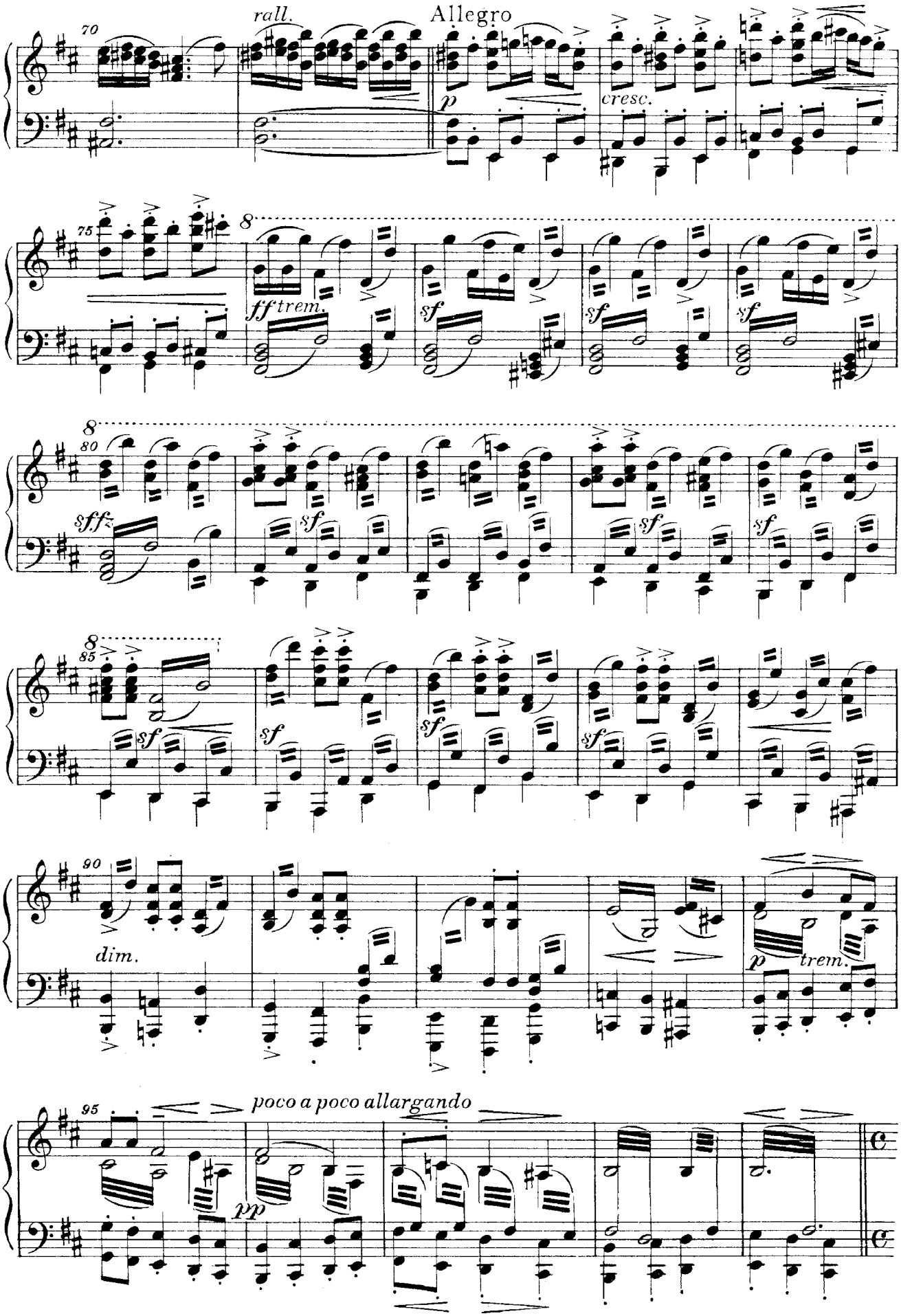
70
rall.
Allegro
p
cresc.
75
8
ff trem.
sf
sf
sf
8
80
sff
sf
sf
sf
sf
8
85
sf
sf
sf
sf
sf
90
dim.
p
trem.
95
poco a poco allargando
pp

VÝSTUP I.

MATOUŠ, pak PAŠÍŘI

(Opona se zdvihne)
(Jest nejhlubší noc. Matouš s bambitkou v ruce a s balíkem pod paží vystoupí náhle na výši stráně v pozadí, byv schován za kmenem. Ohlíží se bystře tmou kolkolem)

Listesso tempo ma più moderato

100 *pp* *p ma ben marcato*

105 *non pressando* Cor. *p* *simile* 110

Cor. *p* 115 Cl. *p*

MATOUŠ (obrátí se zpět, tajemně a přitlumeně)

p Jen dál! *p* V ti-chu

Tenor (v dálce) *p* Jen dál!

PAŠÍŘI (v dálce) *p* Jen dál! *più p* (zadnější) Jen dál!

Bas

120 *pp* *pp*

(Odtud Matouš sestupuje mezi stromovím zvolna se stráně směrem klikatým, za ním toutéž čarou pašíři, přicházejíce vždy na několik kroků od sebe; všichni nesou balíky neb rance a jsou ozbrojeni holemi, sekerami a t. d.)

M. hlu-bo-kém, kro-čej za kro-kem, po-zor nej - vět-ší, jsme-li v bez-pe-čí.

T. (Pašíři kráčejí velmi zvolna a opatrně)

B. (Pašíři teprve vystupující) *pp* (tajemně) V ti-chu

125 *p*

M.

T. *pp* (tajemně) V ti-chu hlu-bo-kém, kro-čej za kro-kem, po-zor nej - vět-

B. hlu-bo-kém, kro-čej za kro-kem, po-zor nej - vět-ší, jsme-li

130

(v půli výše stráně, ohlíží se) *p*

M. Jen dál!

T. ší, jsme-li v bez-pe-čí. (Zastávka) (uprostřed) *p* Jen

B. v bez-pe-čí. *p* (přední) Jen dál!

135 *sempre p*

(opět na pochodu, tajemně)

M. Ni-kde zá - hu-by! Ny-ní pod du-by, vý-mol

T. dál!

B. *p* (vzadu) Jen dál!

(opět na pochodu)

sempre p

simile

M. ve-de vás, vpravo ze-je sráz!

T. *pp* Ni-kde zá-hu-by! Ny-ní pod du-by,

B. *pp* (tajemně) Ni-kde zá - hu-by! Ny-ní pod du-by, vý-mol

140

Cor.

T. vý-mol ve-de nás, vpra-vo ze je sráz!

B. ve-de nás, vpra-vo ze - je sráz!

(Zastávka)

145

pp

Viol.

pp

(blízko úpatí stráně ohlíží se)

M. *p* Jen dál!

T. (Pašíři po celé klikaté čáře na stráni) *p* (další) Jen dál!

B. (první) *p* Jen dál! (nejzazší) Jen

p *p* *simile* 150

(Matouš a pašíři sestupují)

M. *p* Zvol-na níž a níž, zde jsme ce-sty blíž,

T. *p* Zvol-na níž a níž, zde jsme ces-ty

(Jiní, vystupující po kolena, po pás a t. d.)

B. *p* dál!

p

M. jemně po mechu! Zticha, bez de - chu!

T. blíž, - jem-ně po me-chu! Zti-cha, bez de - chu!

B. *m.d.* *pp* *m.s.*

155

(Matouš u předního návrší blíž studánky. Ohlíží se; tiše dá se na pochod)

M. *p*

Jen dál!

(Zastávka)

T. (za Matoušem, již pode strání) (dávají se na pochod) *p* Jen dál! (Jiní, již poslední, na

B. *p* Jen dál! *p* Jen

160

pp *pp* *sim.*

(co nejtišeji)

M. *pp* *più pp*

Zti-cha, bez de-chu! Zti-cha, bez de-chu!

T. klikaté cestě na stráni) (co nejtišeji) *pp* Zti-cha, bez de-chu! *ppp* [160] Zti-cha, bez de-chu!

B. dál! *pp* *ppp*

165

pp *pp* *dim.*

(zahvízdá na píšťalku, napodobující ptačí hlas a zmizí za skalou u studánky; v témž okamžení náhle zmizí pašíři na stráni za kmeny a dole do úžlabiny vpravo i za křoviny a skaliska vlevo)

M. (zastaví) *p* (naslouchá)

Stůj! [159]

T. (všichni stojí)

B.

(Matouš na píšťalu) 170 *f* *p* (Ozvěna)

VÝSTUP II

LUKÁŠ

(V témž okamžiku vystoupí z levého popředí)

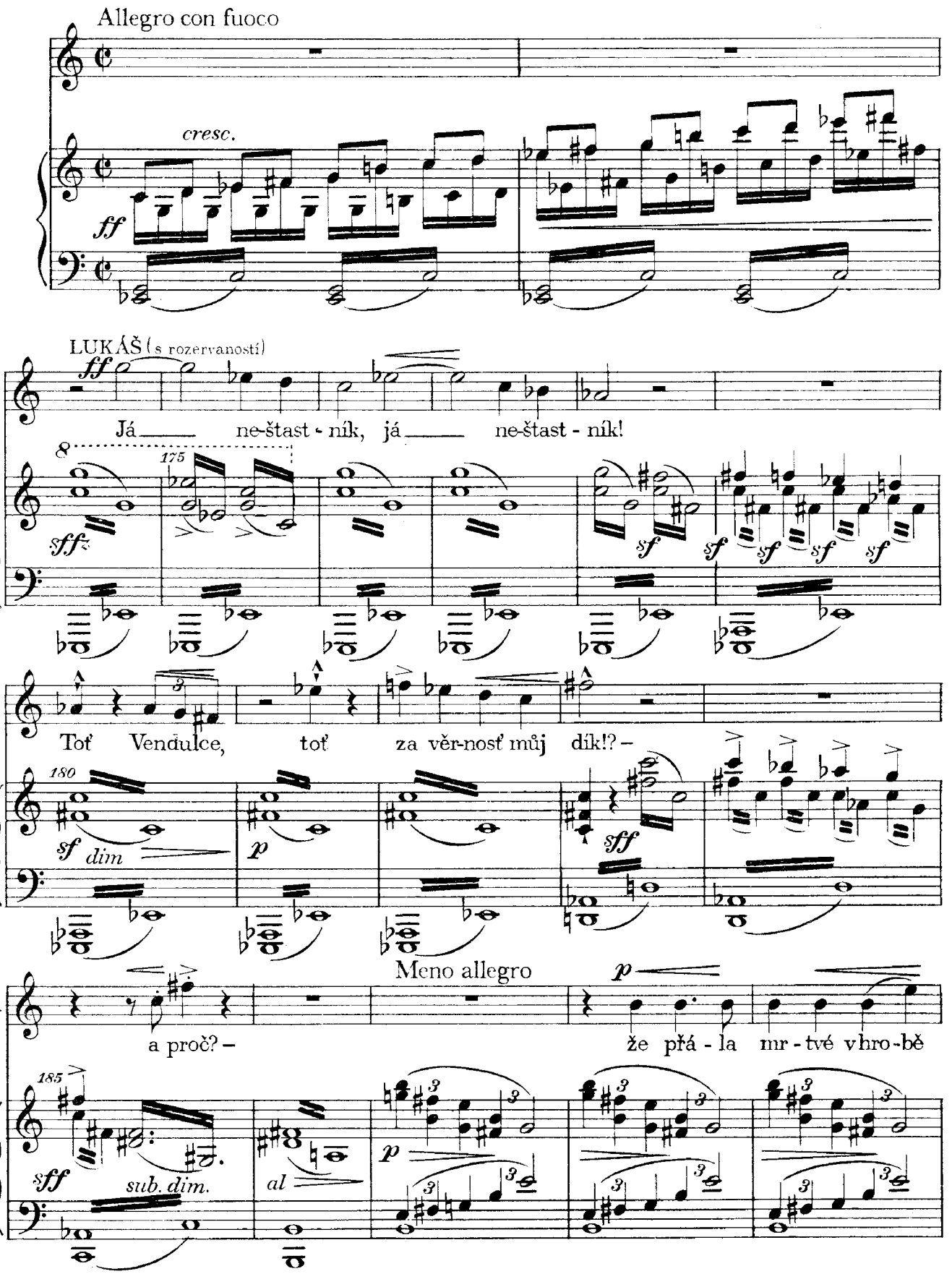

L.

dolce

klid! vždyť byl to zbož-ný, do-brý, sva-tý cit,

190

sf *p* *dolce* *sf* *sfz trem.*

Più mosso

L.

f *ff*

a zpurnost moje zpoz-di-lá to zla-té srd-ce ra-ni-la!

195

p *cresc.* *sfz* *sfz*

Andante amoroso

L.

rit. *cresc.*

200 (široce)

ff *sfz* *sf* *sf* *dim.*

L.

mf (vroucně)

Kdybych věděl, jak svou vinu smýt, žhavým ohněm chtěl bych za to jít!

205

p

molto espressivo *sf*

L. Kdybych vě-děl, jak svou vi - nu smýt, žhavým ohněm chtěl bych za to

jít; *poco più moto* ho - ry ob-měk-čil bych sl - zemi,

210

hvězdy při-mo-dlil bych ku zemi. *più f* Kdy-by o mém ža-lu

215 *più f*

poco allargando

zvě - dě-la, žal snad u - smí - ří hněv an - dě-la!

poco allargando

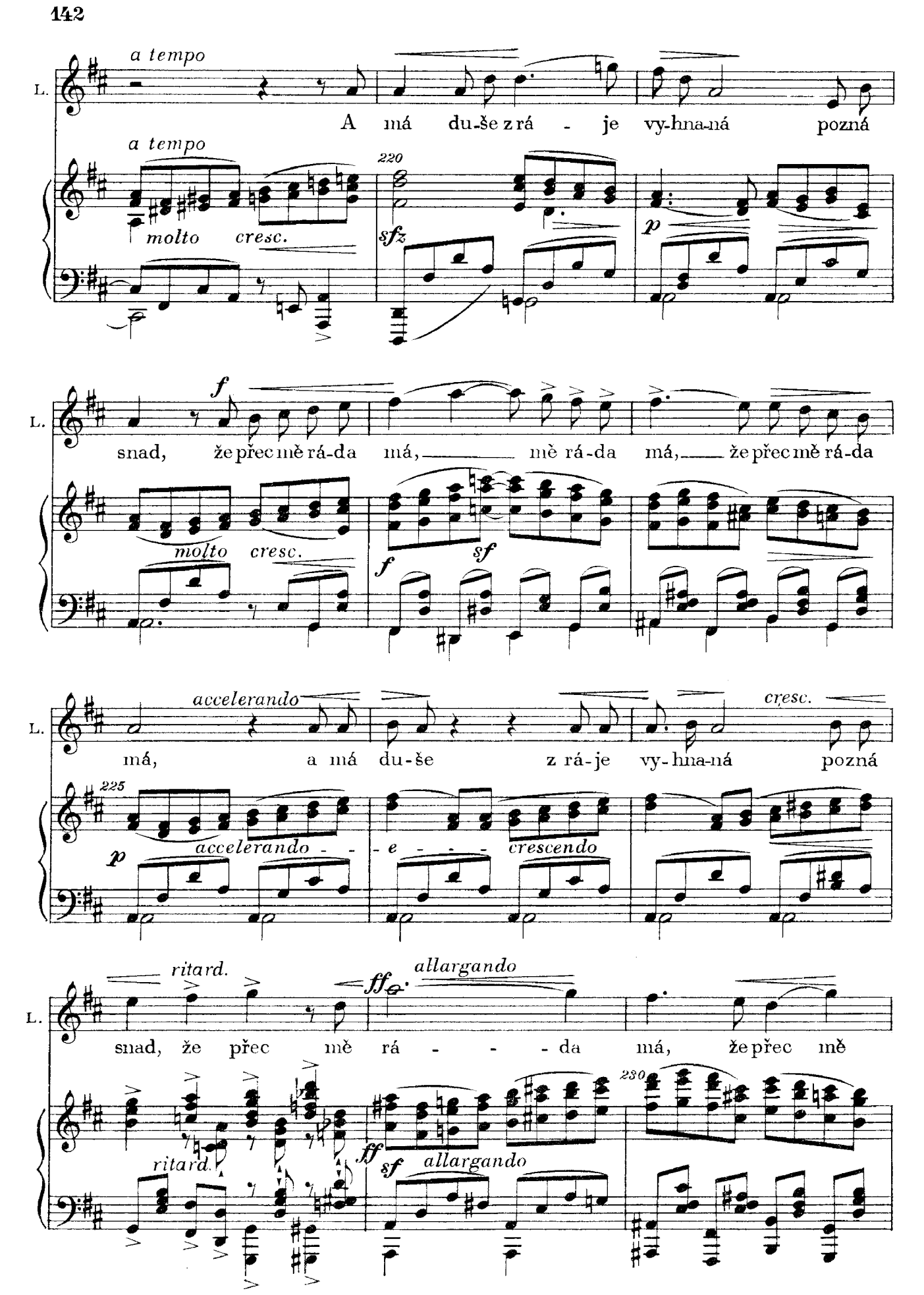
a tempo
L.
A má du-še z rá - je vy-hna-ná pozná
a tempo
molto cresc.
220
sfz
p
f
L.
snad, že přec mě rá-da má, mě rá-da má, že přec mě rá-da
molto cresc.
f
sf
accelerando
cresc.
L.
má, a má du-še z rá-je vy-hna-ná pozná
225
p
accelerando - - e - - - crescendo
ritard.
ff
allargando
L.
snad, že přec mě rá - - - da má, že přec mě
230
ff
sf
ritard.
allargando

L.

rá - - - - da má!

8

sf

L.

235

sf

Allegro con fuoco

ff

L.

f

Meno allegro

Ne! Tak jsem ji po-tu-pil, -

240

sff sfp

p

L.

han-by na ní na-ku-pil, -

Molto moderato

od-pu - ště-ní možno

245

sfz

Più allegro

più f *sf*

L.

ne - ní, mar - ně ho - ru - ji a lkám,

sfz *sfz*

sf

L.

mar - ně ho - ru - ji a lkám, na - vždy za-vr-žen a

250

sfz *sfz* *sfz* *sfz*

ff

(Zamyslí se beznadějně, opřen o skálu u studánky)

L.

sám!

sf *sf* *sffz* *sf*

255

sf *sf* *sffz* *sf* *sf* *sf* *sfz* *dim.*

260

p *dim.* *pp*

VÝSTUP III

LUKÁŠ, TOMEŠ

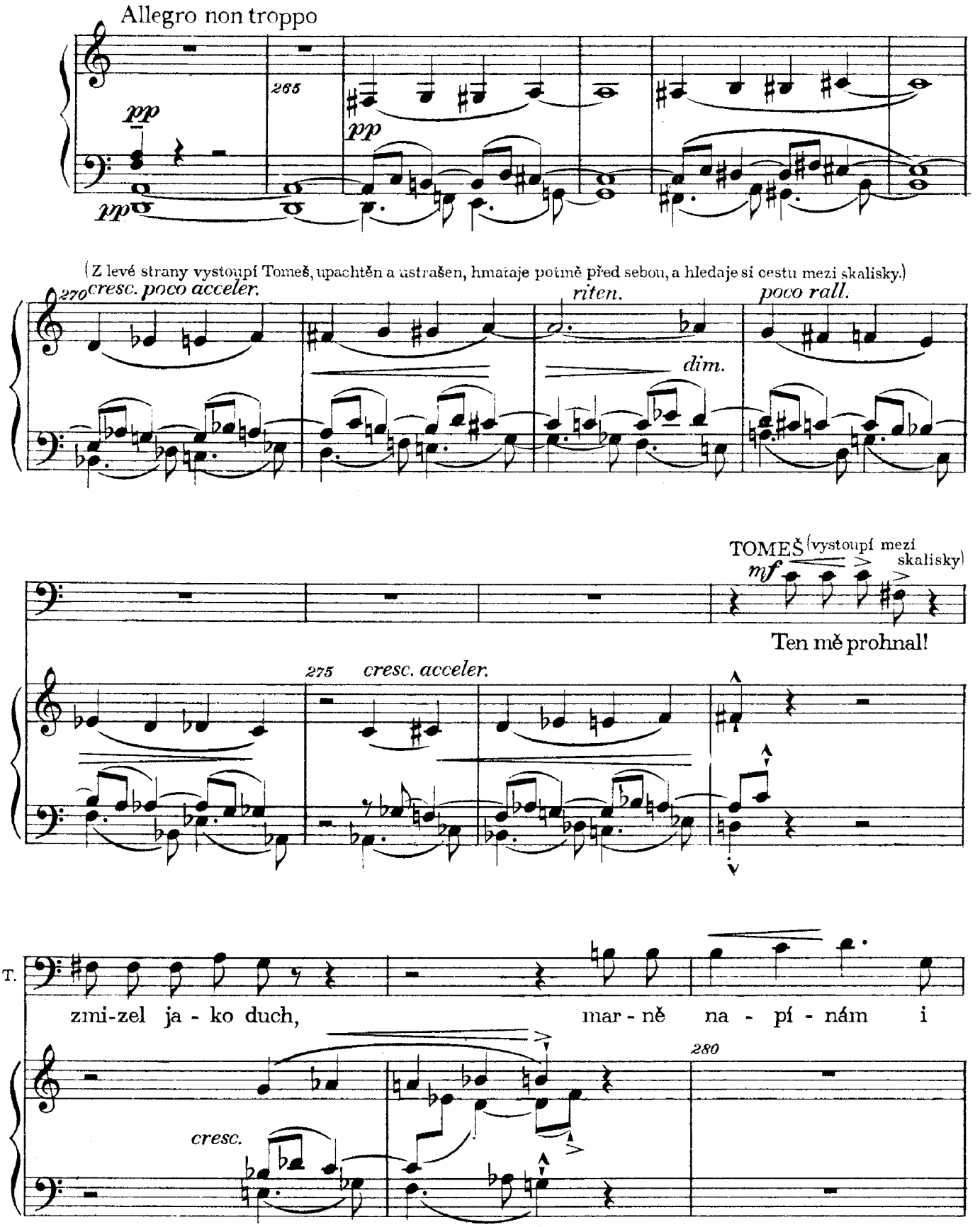

(Zastaví se, pátraje kolem, pak s úskostí)

T. zrak i sluch! Já mu ješ-tě vá-dou při - tí - žil, jest-li si teď ně-jak

sf *p* *trem.* *sfz* *p* *p* *sfz* *p* *trem.* *sfz* *p*

T. u - blí - žil!? Hu! mě mrazí, ja-ko vru-bá - ši.

285 *p* *sfz* *p*

T. Hochu! Hochu! jsi tu, Lu-ká - ši?

f *cresc.* *sf* *sf* *sf* *sf*

LUKÁŠ (pausa) *f* Kdo zde? Tom-ši, kdes ty se tu vzal?

TOMEŠ (s velkým ulehčením) *f* A! Duch kaž-dý

295 *ff* *sf*

L.

T.

Hos-po-di-na chval! Ty's mi bě-hy na-táh'! Proč pak jsi mi v pa-tách?

f *p*

L.

T.

I - nu pro-to, mi-lý bra-chu, že jsem o te-be byl v strachu. Ach, Tom-ši,

300

sfz *sfz* *sf* *p*

L.

T.

kdy-by špat-ný svět pak Ven - dul-ce to ne - vy-čet, já,

sfz *sfz* *sfz* *sfz* *sfz* *sfz*

305

Lento
doloroso con espres.

L. *f* já bych si hla-vu sra-zil hned! Ach, Tom-ši, ach,

T. Snad bys mi ně-co ne-vy-ved?!

sf *sf* *sf* *sf* *sfz* *sf* *p*

L. Tom - ši, jak jsem ne - šťas-ten! TOMEŠ Nu, je - ště ne - ní soud-ný

310 *espress.*

L. den! LUKÁŠ Jsem z těch, co jsou již od - sou - ze - ni, já

f *sfz* *p* 315 *sf* *p*

L. ne - smím dou - fat v od-puš-tě - ní.

sfz *p*

TOMEŠ
Moderato

mf

Jen od-pros ji, ty blá-ho-vý, však u-vi-díš, jak od-po-ví, že za tu bouřku

320

p

T.

ce-lič-kou dá od-pust-ky hned s hu-bič-kou. Jen od-pros ji, ty blá-ho-vý,

325

sf *p*

T.

však u-vi-díš, jak od-po-ví. Ó, je-jí

LUKÁŠ

f

330

sfz *sfz* *sfz*

L.

po-tu-pe-ná čest si žá-dá ne-ú-pros-ný trest!

335

sf *sf* *sfz*

TOMEŠ

Jen od-pros ji, ty blá-ho-vý, však u-vi-díš, jak od-po-ví,

sf p

340

LUKÁŠ

mf

Ó, je-jí po-tu-pe-ná čest si žá-dá

T.

že za tu bouř-ku ce-lič-kou, dá od-pust-ky hned s hu-bič-kou.

L.

ne-ú-pros-ný trest!

T.

Jen od-pros ji, ty blá-ho-vý, však u-vi-díš, jak od-po-ví.

345

sf sf

L.

f sf

Vždyť před lid-mi to vše jsem na-tro-pil, ví ce-lá

sfz rfz p

350

8

p sfz p

L.

ves, jak jsem ji po-tu-pil.

TOMEŠ

Hm, ce-lá ves!?

355

sfz *p*

p

T.

(přistoupí k Lukáši)

Nuž te-dy věz!

360

cresc.

Moderato risoluto

(Matouš vykukuje za skalou a poslouchá)

T.

f

Hněv za-sta-víš, vše na-pra-víš, ty poz-veš dvě tři

sf *p*

T.

sou-sed-ky a dva tři mu-že za svěd-ky, poz-veš za svěd-ky.

365

f

LUKÁŠ

f

Hněv za-sta-vím, vše na-pra-vím, já pozvu dvě tři

tr *tr* 370

sfz *p*

L.

sou-sed-ky a dva tři mu-že za svěd - ky, po-zvu za svěd - ky.

tr *sf* *p*

TOMEŠ

Ať se též dozví ce-lá ves, jak odprosíš ji ješ-tě dnes.

p 375 *tr*

LUKÁŠ

Ať se též dozví ce-lá ves, jak od-pro-sím ji ješ-tě dnes.

380 *sfz*

L.

TOMEŠ Hněv za - sta-vím, vše na pra-vím, já

Hněv za - sta-víš, vše na-pra-víš, ty po-zveš dvě, tři

pozvu dvě, tři sou-sed-ky a dva, tři mu-že za svěd-ky, za svěd - ky.

T.

sou-sed-ky a dva, tři mu-že za svěd - ky, po-zveš za svěd - ky.

385

L.

Ať se též do-zví ce-lá ves, jak od-pro -

T.

Ať se též do-zví ce-lá ves, jak od-pro-síš

390

L. sím ji je-ště dnes, jak od-pro-sím ji je-ště dnes!

T. ji je-ště dnes, jak od-pro-síš ji je-ště dnes! A

L. A Ven - - dul - ka!

T. Ven-dul-ka! Vždyť má tě rá - -

395

espress.

L. Vždyť má mě rá - - da, ta

T. - da, ta od-pu-stí ti nej-ra-děj, ta

400

L. od-pu-stí mi nej-ra-děj

T. od-pu-stí ti nej-ra-děj a co tvé srd-ce z lásky žá - - dá,

dolce

405 410

più p

L. a co mé srd-ce z lá-sky žá - - dá,

cresc.

T. to z lá-sky dá, to z lá-sky dá.

pp *cresc.* 415

L. to z lá-sky dá, to z lá-sky dá. Nuž dí-ky měj!

f

f ma tranquillo

T. Tu ví - ru měj, tu ví - - ru měj, a

420

più p

L. a co mé srd-ce zlá-sky žá - dá,

T. co tvé srd-ce zlá-sky žá-dá, to zlá - sky dá, tu

425

L. to zlá - sky dá. Nuž dí-ky měj, nuž dí - ky

dolce *f*

T. ví - - - - - ru měj! Tu ví-ru měj, tu ví - ru

dolce *f*

430 435

pp *dolce*

Più mosso

L. měj!

T. měj!

Più mosso

p *cresc. molto*

440

L.

T.

f

Hněv za - sta-vím, vše

f

Hněv za - sta-víš, vše na - pra-víš,

sfz *p*

L.

na-pra-vím!

T.

cresc. *f*

hned zá-hy z rá-na te - dy si do-jdem pro sou-se-dy, zdar do-pro-vá - zej

445

cresc. *f*

L.

f cresc. *f*

Hned zá - hy z rá-na te - dy si do-jdem pro sou-se-dy, zdar do-pro-vá - zej

T.

nás!

sf *p* *cresc.*

L. nás, zdar do - pro - vá - zej nás, do-pro-vá-zej

T. Hned zá-hy z rá-na te - dy si do-jdem pro sousedy, zdar do-pro-vá-zej

450

L. nás, zdar do-pro-vá-zej nás, zdar do - pro - vá - zej

T. nás, zdar do-pro-vá-zej nás, zdar do - pro - vá - zej

455

L. nás! [196] (oba odejdou vlevo)

T. nás! [196]

460

dim.

VÝSTUP IV

MATOUŠ, pak PAŠÍŘI

MATOUŠ (ostražitě vystoupí od studánky a pátrá chvíli, pak šeptem:)

M. Ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha, máš, Lu-ká-ši s tou lás - - kou kříž!

p — *dim.* — *pp* — *pp*

465

M. chtěl bych to sly-šet, jak ji od-pro-síš!

(založí ruce a směje se tiše, pátraje)

pp

470

M. Už vzdá - le - ni jsou do-sti, a pak, ti

poco languentando

Tempo I.

M. ma-jí věc ji-nou na sta-ro-sti.

475

pp — *pp*

M.

Jen dál! Spěšte

Tenor

(Pašíři mžikem ze skrýší vystoupí)

(na stráni) Jen dál!

Bas I.

(pod strání) Jen dál!

(sestupují)

Bas II.

(vzadu) Jen dál!

480

simile

M.

po-sled-ní! Již se ro-ze-dní! Dá-le

T.

Spěš-te po-sle-dní! Již se ro-ze-dní!

B.I.

Spěš-te po-sle-dní!

B.II.

Již se ro-ze-dní!

485

M. kaž-dý sám, dá - - le každý sám! Šťastnou cestu

T. Dá - le každý sám!

B.I. Dá - le každý sám!

B.II. Dá - le kaž-dý sám, dá - - le kaž-dý sám!

490

M. vám! Jen dál! Jen dál!

T. Šťastnou cestu vám! Jen dál! Jen dál! [197]

B.I. Šťastnou cestu vám! Jen dál! Jen dál! [197]

B.II. Šťastnou cestu vám! Jen dál!

495

(Všichni odešli, kromě Matouše)

500

MATOUŠ (sám)

p

Più allegro

M.

Tma říd - ne už, ba ú - svit na-stá - vá; což Mar-tin-ka dnes

505

p

M.

o - tá - lí? vždy přec tu bý - vá včas!

Non agitato

p

p

510

M.

MATOUŠ

(dívá se vpravo)

Slyš! – Kro-ky! Kdož to as?

515

sfz

p

p

VÝSTUP V

MATOUŠ, MARTINKA (s nůší) a VENDULKA

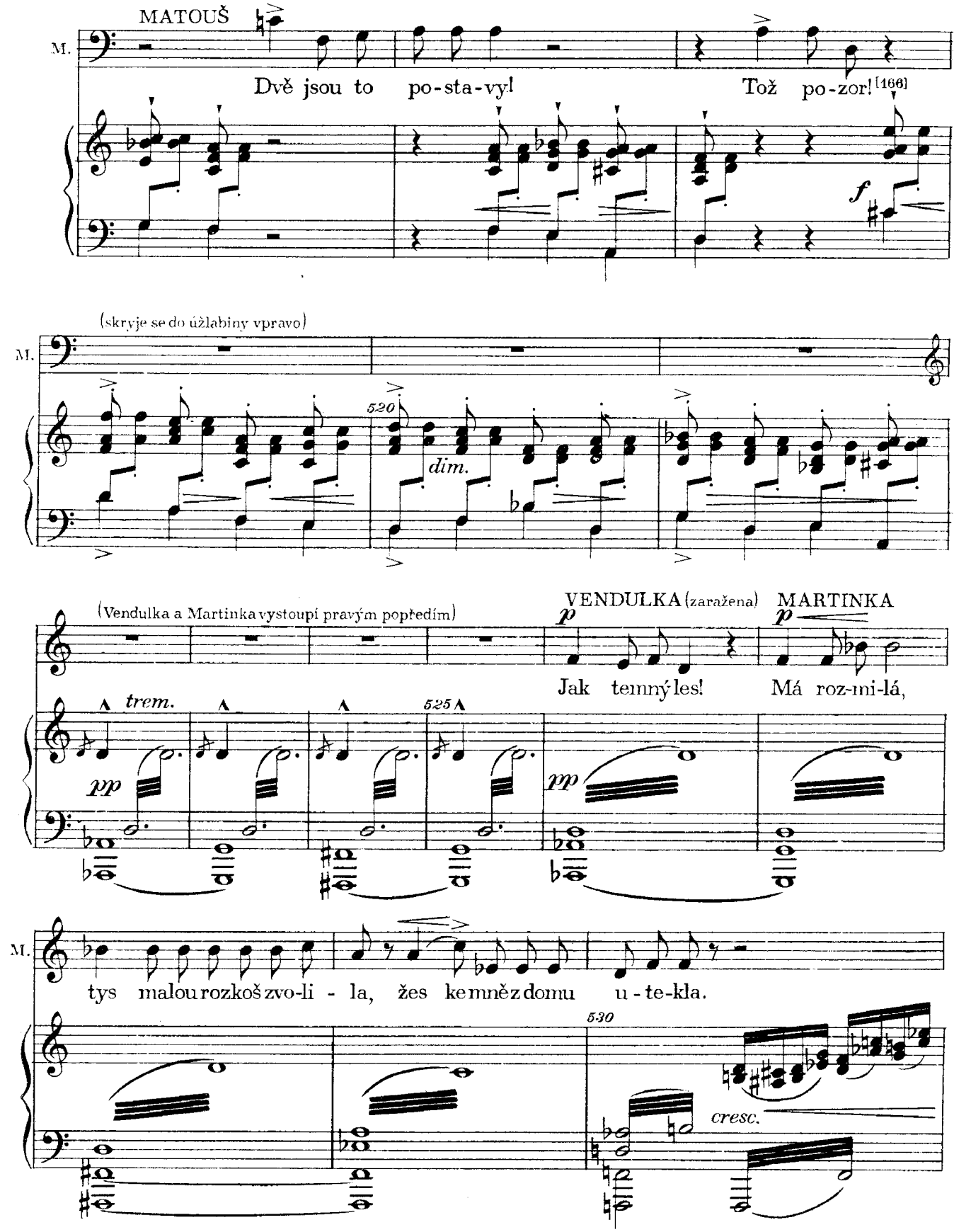

VENDULKA (úzkostlivě se k ní přitulí)

MARTINKA (naslouchá)

Meno allegro

V.

Ha, slyš-te! Jaks mě u-le-kla! Co jest?

rinf sfz fz pp

VENDULKA mf

V.

Ó, jak to šumí, jak to ste-ná, jak pod hučícím mořem!

p pp sf

espress.

V.

Tak ve mně du-še o-puš-tě-ná si za-pla-ka-la hořem.

p sfz

V.

Ó, nej-hrůz-něj-ší sa-mo-tou chci blou-dit se svou

540

sf sfz p

con espressione

p

sf sf p

V.

tesk-no-tou, než je-ho lás - ky zba-ve-ná žít je-ho blíž, já

545

p *sfz* *p*

V.

zra-ze-ná, než je-ho lás - ky zba-ve-ná žít je-ho blíž, já

f

sfz *p* *cresc.* 550 *sffz*

MARTINKA

V.

zra-ze-ná! Již u-tiš se, jsme na mí-stě!

p

sfz dim. *p* *pp*

(Martinka opatrně naslouchá, pak zahvízdá na píšťalku, podobně jako Matouš, jehož píšťalka jí za chvíli odpoví)

555

(Martinka zahvízdá) (Matouš na píšťalku)

f *p* (ozvěna) 560 *mf*

Moderato

MARTINKA (vezme Vendulku za ruku a jde s ní podle návrší na pravé straně; na zatáčce náhle vykročí proti nim Matouš)

p

Již če-ká!

p

VENDULKA (uleknuta odskočí)

sff

Ach!

MARTINKA (káravě)

Buď zti-cha!

(zadrží Matoušovi ruku)

Toť po-moc-ni-ce má,

MATOUŠ (bambitkou proti Vendulce)

f

Kdo to?

565

sfz

sf sf

M.

jest prv-něvnoci vle-se, a pro-to zděše-ná se všecka strachem třese.

570

sf *p*

f *trem.* *p*

p

p

MATOUŠ (k Vendulce)

Až ví-ce-krát to zkusíš, pak u-vyk-nou-ti mu-síš,

575

p

3

Meno allegro

f risol. (podává jí ruku) (podiven) *sf*

M. svou ru-ku na to dám! Kdo jsi? Aj! Já tě znám! Tys'

580

sf *sfz* *sfz* *p* *dolce*

Più allegro

M. Ven-dul-ka! Jak k tomu při-chá-zíš, že k pa-ší-řům svou te-tu pro-vá - zíš?

p *f cresc.*

VENDULKA

p

Chce dív-ku na po-moc, tož jsem k ní prchla tu-to noc, neb

585

ff *p*

poco a poco animato *cresc.* *ff*

V. Lu-káš, věz-te, už mě ne-má rád, a na o-či mu ne-chci ví - ce-krát!

590

cresc. *sff*

Ноты с сайта www.notarhiv.ru

dim. *p dim.* *poco* *riten.*

Moderato

VENDULKA

p

Ó, jak jsem mohla vě - řit blá - ho - vá, že on mě na-vždy v srdci

MARTÍNKA

p

Ó, jak se mar-ně trá - pí, blá-ho-vá,

MATOUŠ

p

Vždyť já to je-ště lé-pe

Moderato

595

p dolce

V. za - cho-vá! Ó, jak jsem mohla vě - řit blá - ho - vá,

M. vím, že ji on v svém srdci za - chová! Ó, jak se marně trá-pí,

M. vím! Vždyť já to je-ště lé-pe vím!

нар

V. že on mě na-vždy v srdci za-cho-vá, že on mě na-vždy v srdci

M. blá-ho-vá, vím, že ji on, že ji on v svém srd-ci

M.

600 cresc.

V. za-cho-vá! A byť mě tu-pil, hněval na-sto-krát,

M. za-cho-vá! Byť roz-hně-val se na ni

M. Vždyť já to ješ-tě lé-pe vím!

605

espres. riten. [a tempo] f

V. jen kdy-by měl mě trošku pře-ce rád, jen kdy-by měl mě trošku pře-ce

M. na sto-krát, — však stokrát ví-ce, stokrát ví-ce má ji, stokrát ví-ce má ji za to

M.

riten. f dim.

V. rád! Ó, jak jsem mohla vě - řit blá - ho - vá,

M. rád! Ó, jak se mar-ně trá-pí blá - ho - vá,

M. Vždyť já to je-ště lé-pe vím! Byť roz-hně-val se na ni

610

V. že on mě na-vždy v srd-ci za - cho-vá, a byť mě tu-pil, hně-val

M. vím, že ji ve svém srdci za - cho-vá, byť roz-hně-val se na ni

M. na - sto-krát, však stokrát ví-ce má ji za-to rád,

V. na - sto-krát, jen kdy-by měl mě troš-ku pře-ce rád, jak on i

cresc.

M. na - sto-krát, však stokrát ví - ce má ji za to rád, byť lás-ky k ně-mu

cresc.

M. byť lá - sky k ně-mu chtěla prosta být, on do-ve-de, on do-ve-de ji

615

cresc.

V. já chci lá - sky prosta být, i já chci lá - sky

M. chtě-la prosta být, on do-ve-de ji za - se vy - do - být, on

M. za-se vy-do-být, vždyť já to je - ště lé - pe vím, vždyť

620

V. prosta být a poklidu své du-ši vy-do - být, své du - ši

M. dove-de ji, do-ve-de ji za-se vy-do - být, ji za - se

M. já to je - ště lé - - pe vím, vždyť já to je-ště

V. vy - do - být! [174]

M. vy - do - být!

(odevzdává Martince opatrně svůj balík)

M. lé - pe vím!

625 (a tempo)

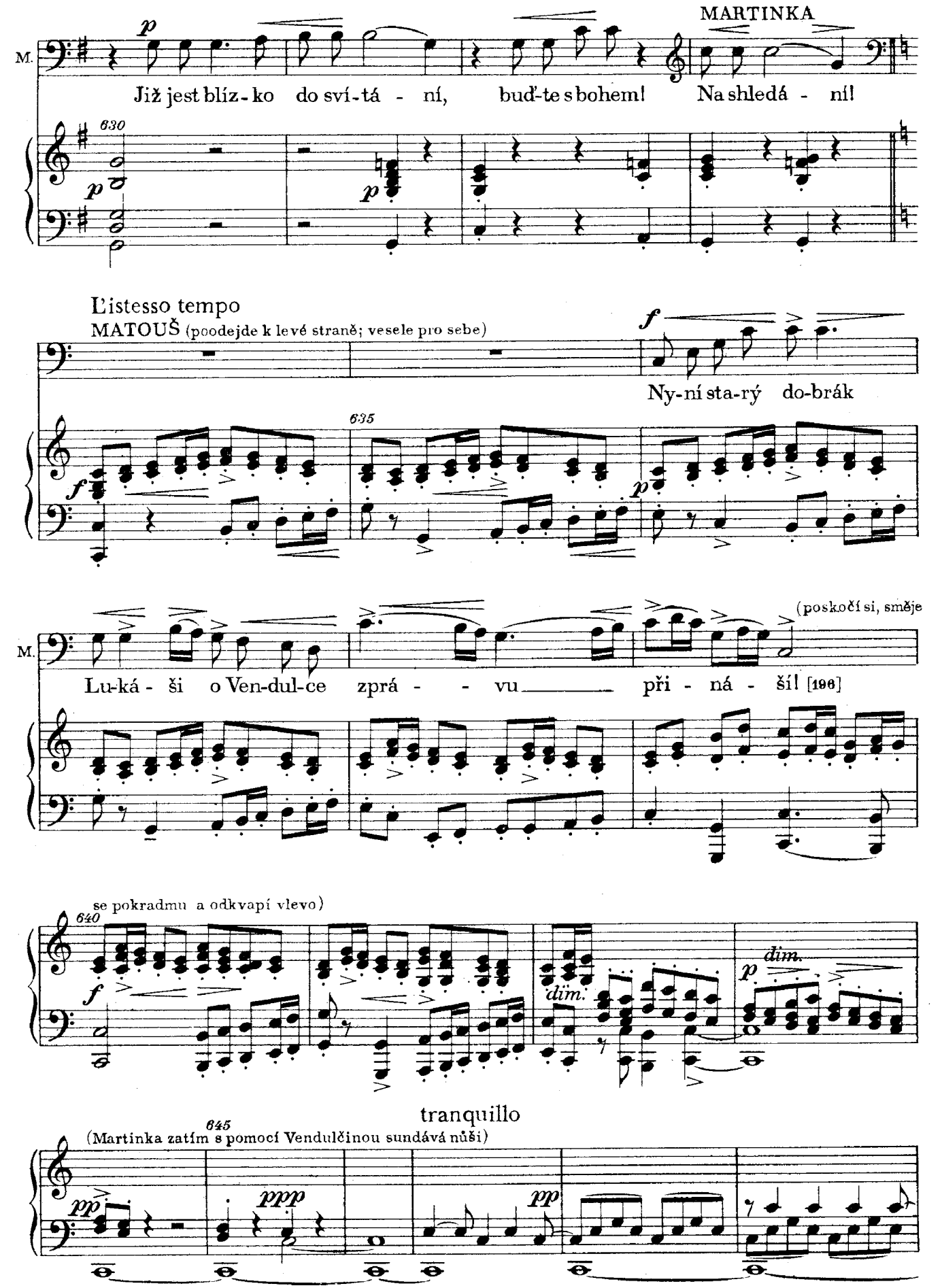
MARTINKA
M.
Již jest blíz-ko do sví-tá - ní, buď-te s bohem! Na shledá - ní!
630
p
L'istesso tempo
MATOUŠ (poodejde k levé straně; vesele pro sebe)
f
Ny-ní sta-rý do-brák
635
(poskočí si, směje
Lu-ká - ši o Ven-dul-ce zprá - - vu při - ná - šíl! [196]
se pokradmu a odkvapí vlevo)
640
dim.
tranquillo
645
(Martinka zatím s pomocí Vendulčinou sundává nůši)
pp
ppp

VÝSTUP VI

VENDULKA, MARTINKA, později STRÁŽNÍK

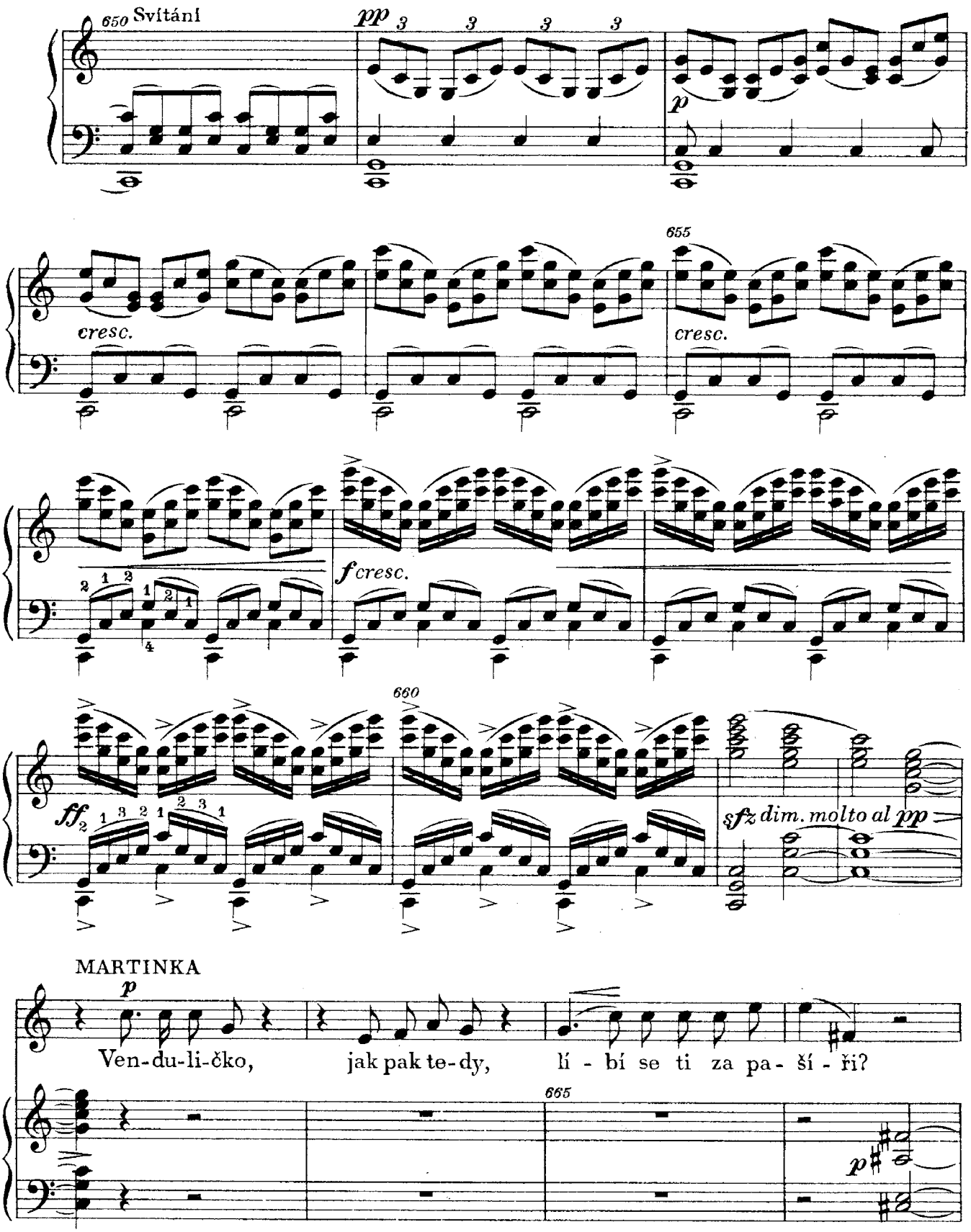

VENDULKA

M. Je to a-si na-po-sle-dy, ten váš hněv se br-zo smí - ří! Nikdy! Nikdy!

670

V. Na to jsem již od-ho-dlá-na, ne-chce se mi roz-mar-né - ho pá - na!

MARTINKA (odmítavě)

M. O tom je-ště pro-mlu - ví - me, až jen zbo-ží u - lo - ží - me!

675

meno p

(Vendulka se zděsí)

M. Velká sic nám cesta ne-zbý - vá, a-le stráž tu zrána cho-dí - vá.

680

M. Což už na tě stráž-ník sa - há, v pou-tech k vě-ze-ní tě vle-če?

VENDULKA (s hrůzou) V pou-tech? K vě-ze - ní?

MARTINKA (vyndavši z nůše plochý koš s hruškami) Má dra-há, jen

685

M. ať čas nám ne-u-te-če marným naším po-ví-dá-ním. Hleď, jak ji-sto-tu si

M. chrá - - ním: (dá balík do nůše) zbo - ží na dno nů - - šky,

690

cresc.

(vpustí koš s hruškami do nůše)

M. na - vrch sa-mé hruš-ky. Ny - ní

(pomáhá Vendulce, která béře na sebe nůši)

M. do-mů! Měj se k to - mu! Ne tak zhurta

695

(Vendulka prohne se pod nůší)

M. pře - ce! Se - hni tro - chu ple - ce! Nů - ška

cresc.

M. hru - šek ně - co vá - - ží! Tak! a ne-pro-zraď se

VENDULKA
(uleknuta)

f *sf*

Běda! Někdo jde, to stráž! [180]

M.

strá-ži!

p

Ať se moudře za-cho-váš! Hlasně

700

rinfz *sf* *sf*

rinfz *sfz*

p tranquillo

M.

po-zdrav, koukni smě-le, zchy-tra, zchy-tra zklameš ne-pří-te-le!

705

Molto moderato

(Strážník vystoupí)

mf

710

MARTINKA (jdouc mu s Vendulkou, která se bojí, vstříc)

f

Do-bré ji - tro, pa-ne!

STRÁŽNÍK (dívá se na polekanou Vendulku)

f

Toť jste ženské ranné!

p

Jak se děv-če zi-mou

715

sfz *sfz*

S. tře-se! Hruš-ky sbí-ra-ly jste v le-se? Dal to pán-bůh le-tos

MARTINKA

M. ú - ro - du! Hruš-ky ros-tou mí-sto ža - lu - dů! Prá-ši - lo se as, jak jste je

STRÁŽNÍK

720

M. Jsou vám ja-ko z má-sla!

S. tří - - sla! Jsou snad mouč-né? Vě-ru,

725

S. že už na ně chout-ku mám! Sehni pak se!

MARTINKA (k Vendulce)

(k strážníkovi) Vy-ber-te si sám!

730

STRÁŽNÍK (omakává hrušky, Vendulka zděšeně couvá, on za ní)

Tvr-dé! Měkčí budou na dně!

MARTINKA (odváže si zástěru a

Usypem těch vrchních snadně!

735

cresc.

sfz>p

M.

podá ji strážníkovi)

Po-drž-te jen zá - stě-ru!

(vezme s Vendulky nůši a tváříc se, jakoby byla velmi těžká, chce strážníkovi sypat do zástěry)

STRÁŽNÍK (rozpačitě,

Však si z vrchních

S.

nevěda co se zástěrou)

vy-be-ru!

MARTINKA (nasype mu hrušek do zástěry, ze které se mu sypou na zem; strážník v nesnázích točí se mezi hruškami)

Když ty měk-čí zdo-la chce-te!

740

M.

f (hněvivě)

Takhle mi je roz-šla-pe-te!

(sbírá)

(Strážník chce prostřít zástěru, při čemž vysype z ní všecky hrušky)

Proč ten fěr-toch neprostřete?

745

f

>p

M.

750

Teď mi

f

p

M.

(sbírá)

sbí - - rat pomůžete!

f STRÁŽNÍK (sbírá hrušky, které mu zase z rukou padají)

Zpropadeně!

(vezme několik)

Ty jsou

S.

(dá jí peníz)

měkké dosti;

f

jsem vám dlu-žen,

mám

(mrzutě a spěšně odkvapí)

jich do sy-to-sti!

775

cresc.

L'istesso tempo

VENDULKA (třesouc se, sbírá hrušky)

p

Strachem ještě

760

f

sf

sf

sf

rf

p

p

V. zmí - rám, sotva smysly sbí - ráml

MARTINKA (káravě)

Ne-ní zle, kdy stráž - ník

765

M. hloupý je - ště od nás hrušky kou - pí!

VENDULKA (s hrůzou)

Ja-ké pomyšlení: při-jít

V. do vě - ze - ní!

MARTINKA (rozhorleně)

Ji - nak u pa-ší - řů v le - se,

770

M. ji - nak do-ma u mi-lé - ho; pro-to pravím:

(vážně)

Moderato

u-smiř-te se, u-smiř-te se,

VENDULKA (rozhorleně)

M. hu-bič-ka nic ne-ní zlé-ho! Ni-kdy se ta-ká vi-na

775 sfz accel. sf sfz p

V. ne-od-pá-še, navždy jsem za-ne-vře-la na Lu-ká-še!

dolce

VENDULKA (s lítostí a hněvem)

V. Hu-bič-ka,

MARTINKA (vyčítavě)

M. Hubička jest tak těž-kou vi-nou?

780 p

Moderato quasi Andantino

MARTINKA

V. ba, když lí-bal ji-nou! Do-bře ti u-ká-zal,

sf mp

785 p

VENDULKA

mp *più animato*

M. co skryto v mu-ži, vládnout chce ženou, jež srd-ce mu dá! Do-bře mi u-ká-zal,

Tempo I.

MARTINKA

V. co skry-to v mu-ži: vládnout chce ženou, jež srd-ce mu-dá! Spí-še by na-le-zla

790

VENDULKA

V. Spí-še by na-le-zla bez tr-ní rů - ži, bez pý-chy muže však ne-vy-hle-dá!

M. bez tr-ní rů - ži, bez pý-chy mu-že však ne-vy-hle-dá! Dobře ti u-ká-zal,

795

M. co skry-to v mu-ži: vlád-nout chce že-nou, jež srd-ce mu dá!

800

Più animato

VENDULKA

f

V. Do-bře mi u-ká-zal, co skry-to v mu-ži: vlád-nout chce že-nou, jež

M.

Più animato

V. srd-ce mu dá! Po-kor-ně sklá-nět se nech-ci se

Tempo I

M. Po-kor-ně sklá-nět se mu-síš se u-čit,

Tempo I

805

p

V. u-čit, jak by můj král byl, mu po-vol-na být; chce-li mě

M. jak by tvůj král byl, mu po-vol-na být; chceš-li jej pro pou-hou

V. pro pou-hou hu-bič-ku mu-čit, těž-ko a hoř-ko s ním by-lo by

M. hu-bič-ku mu-čit, těž-ko a hoř-ko s ním by-lo by žít!

810

V. žít!

M. Do-bře ti u-ká-zal, co skry-to v mu-ži, vlád-nout chce že-nou, jež

815 *p*

V. *f* Do-bře mi u-ká-zal, co skry-to v mu-ži:

M. srd-ce mu dá. *f* Do-bře ti u-ká-zal, co skry-to v mu-ži:

8 *sfz* *f*

V. vládnout chce ženou, jež srd-ce mu dá!

M. vládnout chce ženou, jež srd-ce mu dá! Bez ně-hovsvě-tě však ne-ob-sto-jíš!

820

VENDULKA

Ne-chci ho vi-dět, vše od-by-to již!

MARTÍNKA

Pod-dej se, vždyť ho přec

825

M. rá-da máš, tře-ba se k to-mu ne-při-

(Vendulka, odpíravě se brá-

830

níc domluvě Martinčině, utíká na návrší vpravo)

M. znáš! Vná-ru-čí je-ho již v du-chu tě

accel. cresc.

835

VENDULKA (na výši návrší, rozhodně a hněvivě)

M.

vi-dím! [207] Ni-kdy! Ó, já ho ne-ná- - - - - vi-

Più mosso (odkvapí rozhorlena) (Martínka s úžasem hledí za ní)

V.

dím! [205]

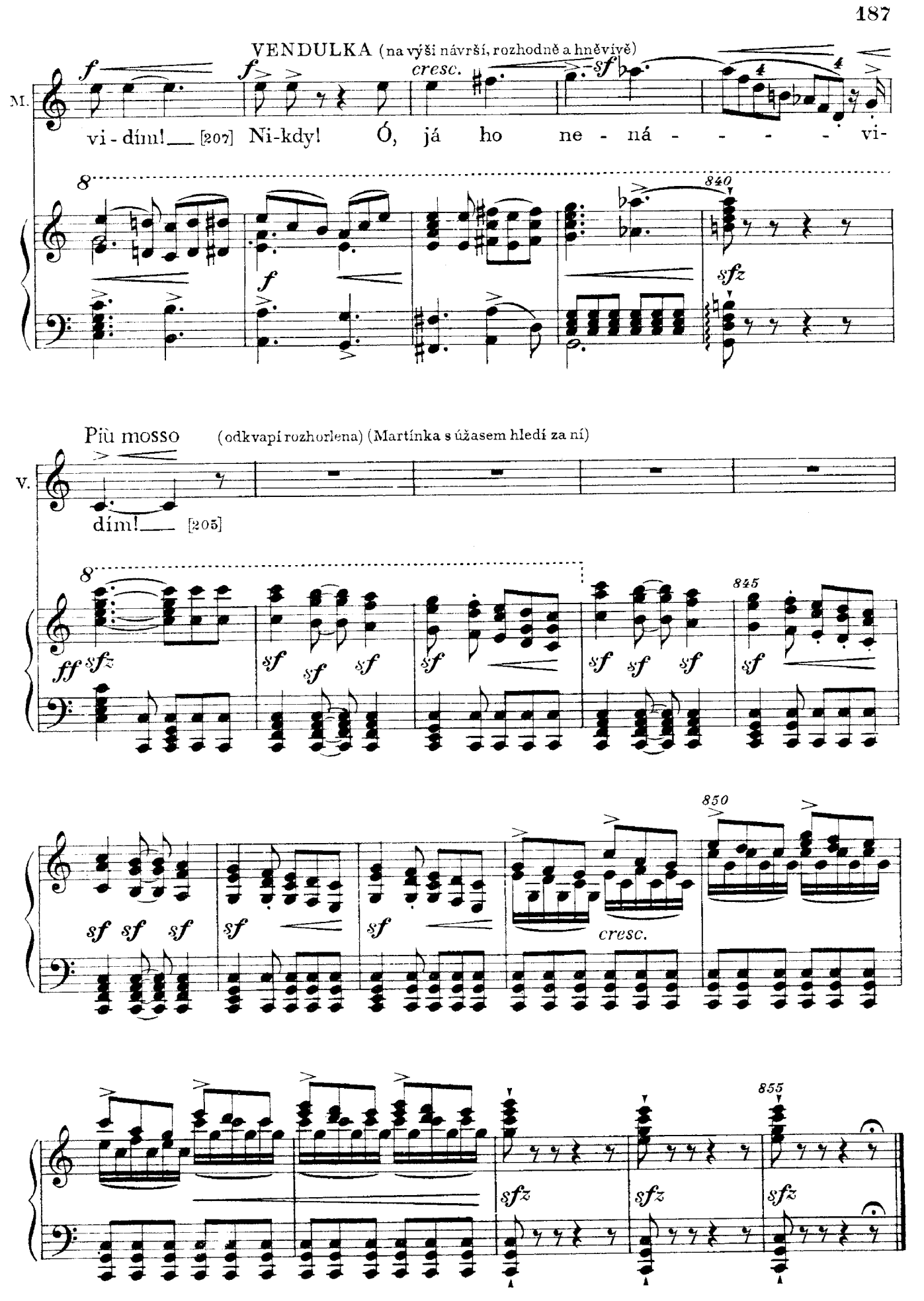

Proměna

Jitro. V pozadí hustý les. Vlevo porostlé návrší. Vpravo pod lesem Martinčina chatrč, při ní zahrádka s plotem.

VÝSTUP VII

BARČE

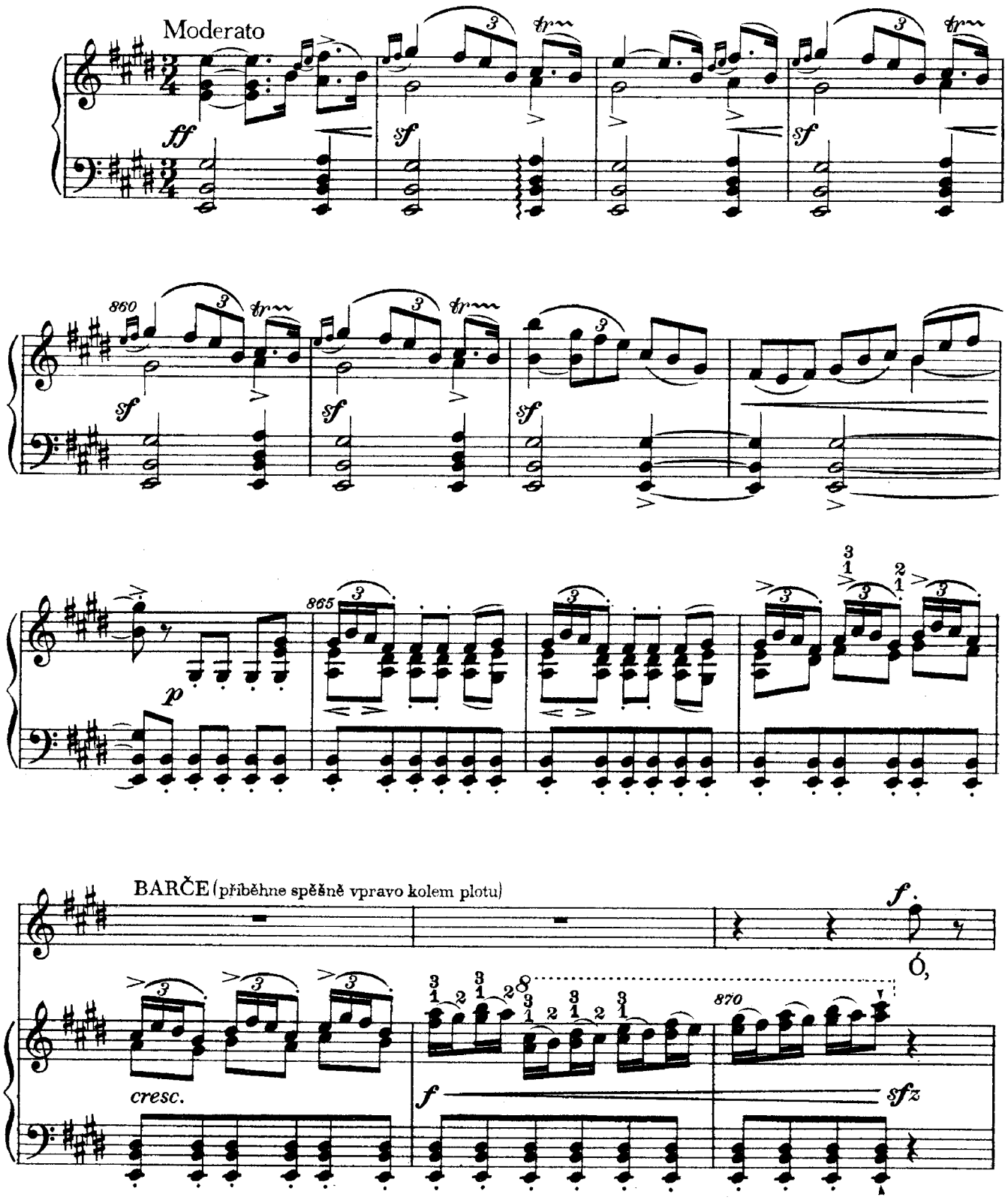

B.

(hřmotí na dveře a okno)

ne-dý-chám, jak pospíchám!

Ven-dul-ko, Martinko,

B.

(hřmotí)

slyš-te mě, kde jste?

Dobrou mám no-vi-nu, ho-nem ji

875

B.

(hřmotí)

věz-te!

Matouš mi po-vě-děl, –

Moderato

B.

do-brý ten Ma-tou-šek, od-plať mu pán-bůh sám, od-plať mu pán-bůh

880

B.

(hledí přes plot)

sám, ach, to je zla - tou - šek!

B.

f *p*

Ven-dul-ko, Mar-tin-ko! Doma jich ne - ní! Šly a-si do le-sa.

885

B.

(volá do lesa) *f* *p* (volá) *f* *p*

Ven-dul-ko! – a-ni po-hád-ky! Mar - tin - ko! – a-ni

Ozvěna *pp* *pp*

Vendulko! Mar - tin - ko!

890

f *sf*

B.

f *sf.* *p*

pa-mát-ky! Jdu jim vstříc! Ne, mo-hla bych je

f *sf* *sf*

B.

(sedne a zas hned vyskočí)

minout; chci zde od-po-či-nout. Ale jak se do-čkám?

895

p *sfz*

Andante

B.

f *rallentando*

Mou drahou Vendulku Lukáš mi odprosí; jak se ty u-pří-mné o-či jim za-ro-sí!

900 *rallentando*

Andante

B.

dolce *p*

m.s. *m.s.* *m.d.*

905

B.

(naslouchá) *p*

Aj, kro - ky?

m.s.

Ne, to vzle-tělskři-vá - nek a

zpí - vá, zpí - vá, až to v srd - ci hra-je!

L'istesso tempo

(vesele)

Hlá - sej, ptáč - ku, hlá - sej, do-brý

den, aj, do-brý den! Z trá-vy kví - tek ran - ný vstal,

ji - tra zá - ří po - lí - ben, aj, po - lí - ben! Já - sej, zpívej,

já - sej, skři-ván-ku, po - zdrav rů - že, pozdrav rů - že v čer-ván-ku,

já - sej, zpí - vej, já - sej, zpí - vej, já - - sej, já - - - - - - sej!

cresc. ff sfz

B.

Vstá - vej, vstá-vej, krás - né slu-né -

940

B.

čko, aj, slu - né - čko! Pán - bůh brá - ny zo - tví - ral

945

B.

v ne - bes kraj a v sr - dé - čko, aj, v sr - dé - čko!

B.

Jak by rá do vzlétlo hned, jak by vzlét-lo, zpí - vat, zá-řit v ši - rý svět, zpí-vat,

950

B.

zá - řit, zpí - vat, zá - řit vši - rý svět, zá - - - - řit,

955

B.

zá - - - - - - - - řit!

B.

960

(ohlédne se vpravo)

B.

Hle Matouš, Lu-káš a náš hospodář!

965

VÝSTUP VIII

BARČE, MATOUŠ, LUKÁŠ, OTEC, TOMEŠ, SOUSEDÉ A SOUSEDKY

(Kolem plotu přicházejí Matouš s Lukášem, otec s Tomšem, sousedé a sousedky.)

Allegro moderato

970

f *sf*

MATOUŠ

mf

Zdeť Mar-tin-či-no pří-stře-ší,

cresc.

975

sf *p*

Mat.

a Ven-dul-ka s ní pře-bý-vá. [207]

LUKÁŠ

mf

Ach, v hoři zde se u-krý-vá.

980

TOMEŠ

f

Ó, však se s tebou po-tě-ší!

BARČE

f

Kéž při-jde jen, kéž při-jde jen!

cresc.

E.

Jsou kde - si, snad v no - ci za - šly v le - sy! [207]

S. A. T. B.

Soprán

Alt

SBOR

Tenor

Bas

Nu, však se

985

do-čká-me, vždyť br-zy po-zná-me, když ko-sou na ká-men, zda-li se ne-zlá-me. [208]

990

OTEC

B.

Co tu vzdorů ma-li-cher-ných, co tu spo-rů, hří-chů černých, co tu vzdorů ma-li-cher-ných,

O. co tu spo-rů, hří-chů černých! Z blíz-ko-sti své, bo-hu vzda-né, vy-hnal bych ty

995 *sf* *p* *p*

O. spur-né dě-ti, kdy-bys ne-ve-lel, ó Pa-ne, pro-vi-nil-cům od-pou-

1000

LUKÁŠ (zkroušeně k otci) *p*

Dům váš jsem tak bíd-ně zhanil, ot-cov-ské vám srd-ce

O. ště-ti.

p

1005

L. ranil, měj-te se mnou sli-to-vá-ní! [204]

TOMEŠ (chlácholivě k otci) *p*

Hleďte dal se na po-ká-ní! [203]

1010

OTEC

O.

A-no, a-no, od-pou-štím ti, ho-chu, a-bych měl už kli-du

1015

Moderato

O

trochu! Ó, co pro ten hříš-ný svět, musím sná-

cresc. rinfz

O.

- - šet to-lik let, když se dce-ra zpo-zdi-lá světskou láskou sou-ži-la,

1020

O.

dům mi nář-kem bou-ři-la, a to všecko pro Lu-ká-še, a to všecko

cresc.

1025

O.

pro Lu-ká - - še! Co však teď se, co však teď se,

ff sf sf sf sf f sf sf

1030

O.

co však teď se na mně pá - še! Du-ši svou mám ne-po-ko-jit,

Allegro comodo

mf p

O.

ná-mlu-vy a svat-bu stro-jit, pod ok-ny mám řá-dě-ní, břin-ká-ní a tan-ce-ní,

1035

O.

a v tom Ba-by-lo-nu světském v domě ko-léb-ku i s děckem, kři-če-lo to ce-lou noc, –

cresc.

cresc.

O.

bo - že, při - spěj na po - moc! Pak mám slé - zat ho - ry,

1040

f *sf* *sf* *mf*

O.

a-bych rovnal spo-ry, od - pusť, bo - že, pro hu-bič - kul -

f *sf* *sf* *sf* *sfz*

1045

O.

A - no, a - no, od - pou - štím ti, ho-chu, a - bych

f *sfz* *sf* *sf* *sf* *p*

1050

O.

měl už kli - du tro-chu; vždyť už sná - šín ja - ko mučedník, vždyť už

espress.

tr *piup*

O.

cresc.

sná - ším ja-ko mu-če-ník, smiř ji, smiř ji, a já

1055

tr

sf

O.

più f

řek - nu: bo-hu dík, bo-hu dík: a já řek - nu bo-hu

dolce

1060

p

cresc.

sf

Più moto

sf

O.

dík! [207]

S. A.

ff

SBOR Nu, však se do - čká - me, vždyť br - zy po - zná - me, když ko - sou

T. B.

ff

Più moto

ff

1065

TOMEŠ (předstoupí k otci)

mf

Co jsme u-mlu-vi-li ja-ko mu-ži

S. A. na ká-men zda-li se ne-zlá-me!

T. B.

rinfz *sf* *p*

Moderato

T. ve cti, srov-nám, strýčku mi-lý, vám, strýčku milý

1070

sf

T. vám i so-bě ke cti.

1075

sf *sf* *sf*

L'istesso tempo

T. Sou-se-dé a sou-sed-ky, zvu vás te-dy

za svědky, jak můj šva-kr Lu-káš na - pra - ví

LUKÁŠ *mf espress.* Dosvědčte, jak že-lím u-přím - ně, neboť o-na ne-u-vě - ří

T. ten svůj kousek své-hla-vý. [207]

L. mně!

S. A. Rá - di u-vi-dí-me, rá - - di, rá-di do-svěd - čí - me. [207]

T. B.

VÝSTUP IX

PŘEDEŠLÍ, VENDULKA A MARTINKA

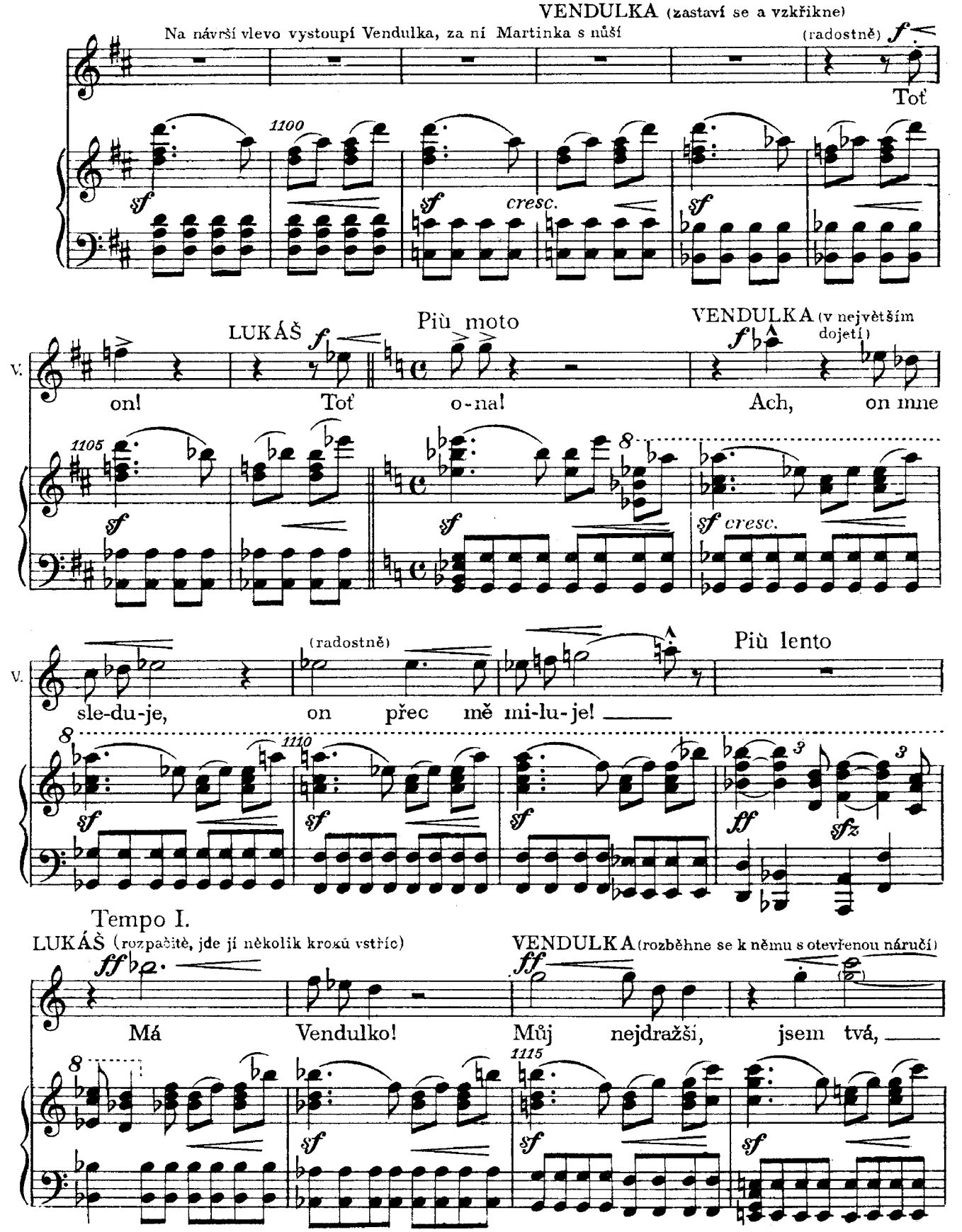

V.

již na vždy tvá!

1120

sf sf sf sf sf sf rinfz

Più mosso

ff

1125

dim.

LUKÁŠ (odmítavě a rozpačitě)

Meno mosso

mf

Ach, ne - - jsem hoden!

VENDULKA (obejme jej)

mf

To-bě jen chci

p

1130

pp

V.

žít, a z lá - - sky se ti vzdám!

(chce jej políbit)

LUKÁŠ (vymkne se jí z náručí)

f

Ne! nechmne

dolce espress.

1135

sfz

sfz

L. být!

BARČE (s ustrnutím) *f* Co to?

MARTINKA (udiveně) *mf* Vždyť chtěla ti dát

MARTINKA

TOMEŠ (s ustrnutím) *f* Co to?

OTEC

MATOUŠ (s ustrnutím) *f* Co to?

S. A. (s ustrnutím) *f* Co to? [209]

SBOR

T. B. *f*

ff 6 1140 Timp. 3 *f* *dim.* *p*

VENDULKA (odvrátí se plačíc) *f* Já ne-šťast-ná! [215]

(přemáhaje se) L. Já ne-chci! [214]

M. hu-bi-čku!? *p* Však Lu-ká-ši,

O. *f* Ten má ta-ké hla-vi-čku!

1145 *p*

Allegro non tanto

M.

tys chtěl to po-lí-be-ní!

OTEC (rozhorleně k Lukáši)

f

MATOUŠ

risol.

f

Jak? Chceš snad Ven-dul-ky se

A to-hle je mi krá - sné od-pro-še-ní! A to-hle, to-hle je mi

Allegro non tanto

sf *p*

MARTINKA

f

Tys chtěl to po-lí-be-ní!

TOMEŠ

f

Mám z te-be je-ště han-bu mít?! Co ře-knou řá-dní li-dé

O.

zbýt? Jak? Chceš snad Vendulky se zbýt?

M.

krá - - sné od-pro-še-ní!

1150

p

BARČE

f

Sou-se-dy a sou-sed-ky

M.

Však, Lu-ká - ši, tys chtěl to po-lí - be-ní!

T.

o mně?

O.

Což ne-do-čkám se klidu v do-mě?

M.

A to-hle je mi krá-sné od-pro-še-ní!

S.
A.

SBOR

f

Sou-se-dy a sou-sed-ky

T.
B.

f

1155

f

B.

pro-tos vyzval za svědky, a-by každý vi-děl snad te-be znova vzdorovat?

M.

T.

Mám z te-be je-ště hanbu mít?!

O.

f

Jak, chceš snad Vendulky se zbýt?

M.

f

A to-hle je mi krá-sné

S.
A.

pro-tos vy-zval za svěd-ky, a-by každý vi-děl snad, te-be zno-va vzdo-ro-vat,

T.
B.

sf

B.
Sou-se-dy a sou-sed-ky pro-tos vyzval za svědky, a-by ka-ždý vi-děl snad,

M.
Sou-se-dy a sou-sed-ky pro-tos vyzval za svědky, a-by ka-ždý vi-děl snad,

T.
Co řeknou řádní li-dé o mně?

O.
Což ne-do-čkám se klidu

M.
od-pro-še-ní!

S.
A.
sou-se-dy a sou-sed-ky pro-tos vy-zval za svěd-ky, a-by ka-ždý vi-děl snad,

T.
B.

1160

sf

B.

te-be zno-va vzdorovat? Sou-se-dy a sou-sed-ky pro-tos vyzval za svědky,

cresc.

M.

te-be zno-va vzdorovat? Sou-se-dy a sou-sed-ky pro-tos vyzval za svě-dky,

cresc.

T.

Mám z te-be je-ště han-bu mít, co řeknou řá-dní li-dé o mně, co řek - nou

cresc.

O.

v do-mě? Což ne-do-čkám se kli-du v do-mě, což ne - do -

cresc.

M.

A to-hle je mi krásné od-pro-še-ní, je mi krásné od-pro-še-ní, je mi krásné

cresc.

S. A.

te-be zno-va vzdo-ro-vat? Sou-se-dy a sou-sed-ky pro-tos vyzval za svěd-ky,

cresc.

T. B.

cresc.

cresc.

cresc.

B.
a - by kaž-dý vi-děl snad te-be znova, te-be znova, te-be znova vzdo - ro -

M.
a - by kaž-dý vi-děl snad te-be znova, te-be znova, te-be znova vzdo - ro -

T.
řá - dní li - dé o mně, co řeknou li - dé o mně, co řeknou li - dé o

O.
čkám se kli-du v do-mě ne - do - čkám se, ne - do - čkám se

M.
od-pro-še - ní, tohle, tohle, je mi krásné od-pro-še-ní to-hle, to-hle je mi krá-sné

S. A.
a - by ka-ždý vi-děl snad, a - by ka-ždý vi-děl snad, te - be zno-va vzdo - ro -

S. B.

1165

LUKÁŠ (prosebně a odmítavě kyne Tomši, vzmuží se poněkud a přiblíží se pokorně k Vendulce)

L. *f* Má Ven-dul-ko! zle jsem tě po-ha-nil,

B. *ff* vat! [217]

M. *ff* vat! [217]

T. *ff* mně![217]

O. *ff* kli-du![217]

M. *ff* od-pro-šo-ní![217]

S. A. *ff* vat! [217]

T. B. *ff*

ff *dim.* *p* 1170

L. *p* však hloub jsem vlastní srd-ce po-ra-nil; ach, odpusť již, já při-šel,

pp *sfz* *pp* *cresc.* 1175 *cresc.*

Moderato

L.

věz, by vi-dě-la to ce-lá ves, jak od-pro-sím tě za své pro-vi-ně-ní

f *sf* *sf* *sf*

L.

a přede všemi za prav-du ti dám: já v křivdě byl, když jsem

ff *mf* *sf* *ff* *meno sf* *p*

1180 1185

L.

(s přemáháním) chtěl po-lí-be-ní, já už ho nechci, já už se ho vzdám!

poco riten. *più p* *poco riten. dim.*

1190

Più moto

VENDULKA (živě)

V.

mf Ó, tys byl v prá - vu! (významně) Já

L.

mf (vroucně) Tys jen pra-vdu mě - la!

p

(laskavě)

u - stou-pím! Nic zlé - ho

(pokorně)

Já u - stou-pím ti rád!

1195

cresc.

(ohnivě)

nechtěls! Ty ješ - tě lep - ší!

(hrdě)

Dobrouvěc si chtě-la!

(blaženě)

Lep - ší?

1200

cresc.

cresc.

ff (s láskou)

sff

Na - sto - krát!

ff

Ach!

cresc.

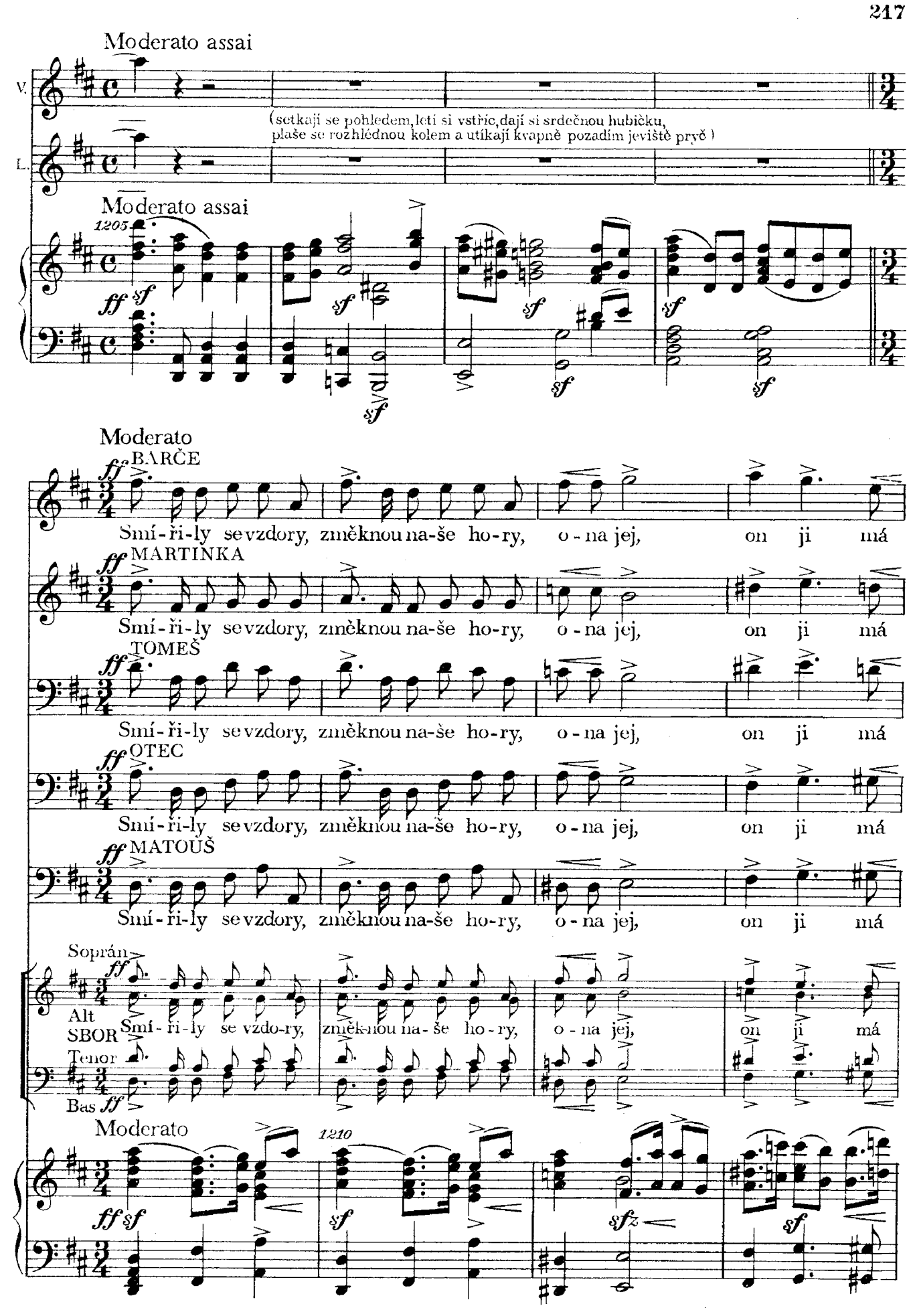
Moderato assai
V.
(setkají se pohledem, letí si vstříc, dají si srdečnou hubičku,
plaše se rozhlédnou kolem a utíkají kvapně pozadím jeviště pryč)
L.
Moderato assai
1205
ff sf
Moderato
BARČE
Smí-ři-ly se vzdory, změknou na-še ho-ry, o-na jej, on ji má
MARTINKA
Smí-ři-ly se vzdory, změknou na-še ho-ry, o-na jej, on ji má
TOMEŠ
Smí-ři-ly se vzdory, změknou na-še ho-ry, o-na jej, on ji má
OTEC
Smí-ři-ly se vzdory, změknou na-še ho-ry, o-na jej, on ji má
MATOUŠ
Smí-ři-ly se vzdory, změknou na-še ho-ry, o-na jej, on ji má
Soprán
Alt
SBOR
Tenor
Bas
Smí-ři-ly se vzdo-ry, změknou na-še ho-ry, o-na jej, on ji má
Moderato
1210
sfz

Ноты с сайта www.notarhiv.ru

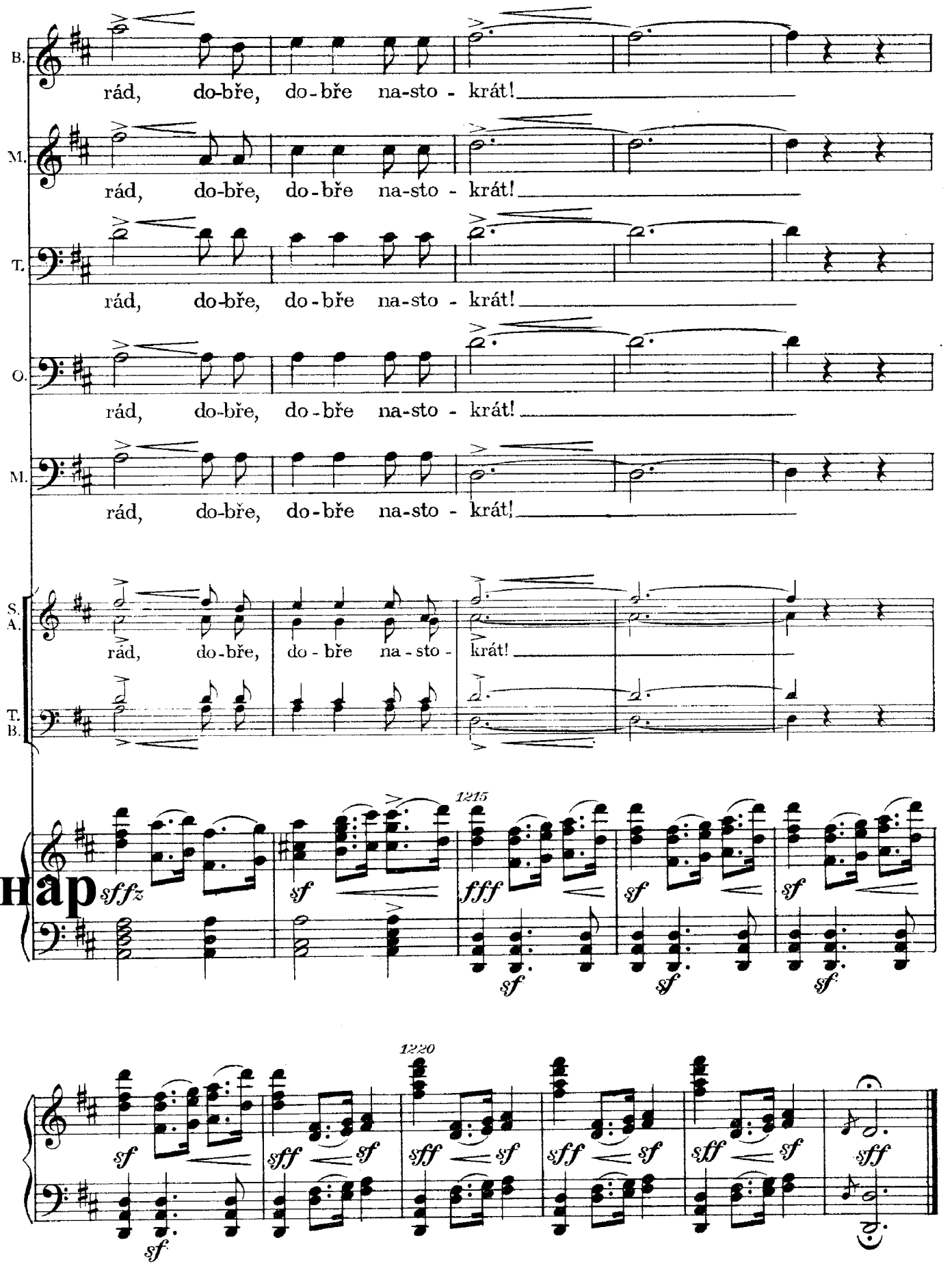

нар